ตารางสรุปผลงานรัฐบาลและแผนปฏิรูปประเทศสืบเนื่อง
ด้านความมั่นคง

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	**ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)**
๑. ด้านมั่นคง	
๑.๑ การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์	
๑.๑.๑ การเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์	
๑) จัดสร้างและเผยแพร่ภาพยนตร์สั้นส่งเสริม “ค่านิยมหลัก ๑๒ ประการ” ๒) กิจกรรม “Bike For Mom”ได้รับการบันทึกสถิติโลก (Guinness Book World Records) มีผู้เข้าร่วมกิจกรรมปั่นมากที่สุดในโลก จำนวน ๑๓๖,๔๑๑ คน 	๑) กิจกรรม “Bike For Dad” มีผู้เข้าร่วมกิจกรรมทั้งในประเทศและต่างประเทศ จำนวนกว่า ๑,๐๒๙,๑๓๘ คน ๒) กิจกรรมเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จเถลิงถวัลยราชสมบัติครบ ๗๐ ปี ๙ มิถุนายน ๒๕๕๙ และกิจกรรมเทิดพระเกียรติในโอกาสมหามงคลที่ สมเด็จพระนางเจ้าฯพระบรมราชินีนาถ ทรงเจริญพระชนมพรรษา ๘๔ พรรษา หรือ ๗ รอบ ในวันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๙ เฉลิมพระชนมพรรษา ๗ รอบ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๙
๑.๑.๒ การเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์	
การเฝ้าระวังเว็บไซต์หมิ่นสถาบันพระมหากษัตริย์ โดยการใช้มาตรการทางระบบสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ	การใช้มาตรการทางกฎหมายปิดกั้นเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสมโดยดำเนินการส่งพยานหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำความผิดทางคอมพิวเตอร์ ส่งฟ้องศาลและศาลได้มีคำสั่งให้ระงับการเผยแพร่จำนวน ๑๓,๖๓๓ URL (กันยายน ๒๕๕๗ – ๓ สิงหาคม ๒๕๕๙)
๑.๑.๓ การเผยแพร่หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	
๑) นำเสนอแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในเวทีระหว่างประเทศเช่น เวทีหารือเกี่ยวกับเป้าหมายสำหรับการพัฒนาหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ (Post-2015 DevelopmentAgenda) ของสหประชาชาติเวทีความร่วมมือทางเศรษฐกิจในเอเชียแปซิฟิก (เอเปค) ๒) ขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและการสนับสนุนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	๑) นำเสนอแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในเวทีระหว่างประเทศเช่น เวทีการประชุมกลุ่มประเทศกำลังพัฒนา (G77) ปี ๒๕๕๙ งานประชุมด้านความมั่นคง IISS Shangri- La Dialogue 15th Asia Security Summit ที่ประเทศสิงค์โปร์ ๒) ขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและการสนับสนุนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	**ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)**
๓) ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐบาลอนุมัติเงินงบประมาณเพื่อสนับสนุนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริจำนวน ๑๗๑ โครงการ วงเงิน ๒,๕๐๒,๘๓๓,๓๖๐ บาท 	๓) ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ รัฐบาลอนุมัติเงินงบประมาณเพื่อสนับสนุนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จำนวน ๑๙๘ โครงการ วงเงิน ๒,๖๐๙,๗๒๗,๐๕๐ บาท ๔) การจัดตั้งศูนย์เรียนรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและเกษตรทฤษฎีใหม่ประจำตำบล จำนวน ๗,๔๒๔ ตำบลทั่วประเทศ เพื่อเป็นกลไกสำคัญในการทำหน้าที่ให้ความรู้และประสานงานกับแหล่งเรียนรู้ในพื้นที่ และเป็นช่องทางสร้างโอกาสทางการศึกษาให้กับประชาชนได้เข้าถึงความรู้ตามความต้องการและสามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต ๕) การพัฒนา “หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ” แก้ไขปัญหาความยากจนของประชาชน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ปัจจุบันได้พัฒนาเป็นหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบและเป็นแหล่งเรียนรู้ไปแล้ว จำนวน ๑๓,๖๑๐ หมู่บ้าน มีแกนนำหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ จำนวน ๒๑,๙๒๗ คน ครัวเรือนเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ จำนวน ๒๑๙,๒๗๐ ครัวเรือน ๖) การส่งเสริมการนำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงภาคอุตสาหกรรมสู่ภาคปฏิบัติ (มอก. 9999) เพื่อเป็นแนวทางให้ภาคอุตสาหกรรมนำไปปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพ ซึ่งในปี ๒๕๖๐-๒๕๖๓ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมกระทรวงอุตสาหกรรมจะมีการขับเคลื่อน มอก. 9999 ไปสู่ระดับสากลสู่มาตรฐาน ISO9999

๑.๒ การปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชั่น

ตลอดเวลาสองปีที่ผ่านมา รัฐบาลได้จัดทำกฎหมายและกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันในหลายประการ อาทิ

๑) ปรับปรุงการพิจารณาคดีให้เป็นไปโดยรวดเร็ว โดยกำหนดวิธีพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบขึ้นมาเป็นการเฉพาะใช้ระบบ การไต่สวน การพิจารณาคดีของศาลที่มีความรวดเร็ว เสมอภาค และเป็นธรรม เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดี

๒) เพิ่มประสิทธิภาพและมาตรการในการดำเนินคดีปราบปรามการทุจริต โดยไม่มีการนับอายุความสำหรับจำเลยที่หลบหนีคดี

๓) เพิ่มโทษสูงสุดถึงประหารชีวิต ในกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐ เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ รวมทั้งสร้างมาตรการริบทรัพย์สินที่ได้จากการทุจริต

๔) จัดตั้งศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ ให้มีความเป็นอิสระปราศจากการแทรกแซงจากฝ่ายการเมืองและทำให้เกิดการพิจารณาคดีที่มีความรวดเร็วยิ่งขึ้น

๕) ผลักดัน แก้ไขกฎหมายในเรื่องต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับสภาพสังคมและปัญหากว่า ๑๗๐ ฉบับ

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)

ผลการปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ โดยสำนักงานคณะกรรมการและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ได้ชี้มูลความผิดทางอาญาว่าร่ำรวยผิดปกติและประเมินมูลค่าความเสียหายได้ ดังนี้

ปีงบประมาณ	จำนวนเรื่องร้องเรียน	มูลค่าความเสียหาย (บาท)
พ.ศ. ๒๕๕๖	๓๔	๒๔,๘๘๑,๑๖๓,๓๕๐.๓๗
พ.ศ. ๒๕๕๗	๖๓	๓๒๒,๙๑๒,๖๗๗,๖๑๑.๔๒
พ.ศ. ๒๕๕๘	๙๖	๑๖๗,๓๒๓,๔๔๑,๖๕๕.๖๘

ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.) ได้พิจารณาความผิดแล้ว จำนวน ๕๒๔ คดี (เป็นคดีผิดอาญาวินัย ๒๕๓ คดี ส่ง ป.ป.ช. ๑๑๑ คดี ยุติเรื่องได้ ๑๓๕ คดี ไม่ผิดอาญาแต่ผิดวินัย ๒๕ คดี) และศาลมีคำพิพากษาแล้ว จำนวน ๑๑ คดี

ขณะนี้รัฐบาลกำลังวางระบบป้องกันการทุจริตสำหรับใช้ในอนาคต โดยการใช้ระบบอิเล็คทรอนิกส์ช่วยในการบริหารภาครัฐ เช่น ระบบ e-payment เพื่อป้องกันการทุจริตและยกระดับความน่าเชื่อถือของรัฐปลูกจิตสำนึกและสร้างการรับรู้ โดยเน้นให้โรงเรียนนำหลักสูตร "โตไปไม่โกง"ไปดำเนินการ เพิ่มระบบ e - Learning ในหลักสูตรตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงมัธยมศึกษา และจัดทำการ์ตูนแอนนิเมชั่นเพื่อความสะดวกกับผู้เรียนและผู้สอน เป็นต้น

๑.๓ การแก้ไขปัญหายาเสพติด

๑.๓.๑ การปราบปรามยาเสพติด

๑) การดำเนินงานเชิงรุกนอกประเทศ ตามแผนปฏิบัติการแม่น้ำโขงปลอดภัย ๔ ประเทศ (จีน ลาว เมียนมา ไทย) สามารถจับคดียาเสพติดได้ ๒๔๒,๘๗๔ คดี ผู้ต้องหา จำนวน๒๖๐,๓๖๘ คน ยาบ้า๗๑,๓๘๗,๓๑๐.๙๖ เม็ด เฮโรอีน ๖๔.๐๔ กิโลกรัม ไอซ์ ๑,๑๔๔.๔๗ กิโลกรัม กัญชา ๒๐,๑๑๙.๓๕ กิโลกรัม ๒) การจับกุมคดียาเสพติด (๑ ตุลาคม ๒๕๕๗-๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๘) สามารถจับกุมคดียาเสพติดได้ ๒๔๒,๘๗๔ คดี ผู้ต้องหาจำนวน ๒๖๐,๓๖๘ คน มีการ	การดำเนินงานเชิงรุกนอกประเทศ ตามแผนปฏิบัติการแม่น้ำโขงปลอดภัย ๖ ประเทศ ได้แก่ จีน เมียนมา ลาว กัมพูชา เวียดนามและไทย สามารถยึดของกลางยาเสพติดรวมทั้งยึดเคมีภัณฑ์และสารตั้งต้นได้ อาทิ ยาบ้า ๑๗๔ ล้านเม็ด ไอซ์ ๑,๒๓๙ กิโลกรัม เฮโรอีน ๑,๑๕๑ กิโลกรัม และกัญชา ๙๒๕ กิโลกรัม ส่งผลให้ได้รับการยกย่องจากสำนักงานว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติว่าเป็นความร่วมมือระหว่างประเทศที่นำไปสู่การปฏิบัติที่เห็นผลได้จริงและควรเป็นแบบอย่างให้กับภูมิภาคอื่นๆ

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	**ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)**
จับกุม ๕ ข้อหาสำคัญ (ครอบครองเพื่อจำหน่าย จำหน่าย ผลิต นำเข้า และส่งออก) ๕๗,๔๓๗ คดี มีผู้ต้องหาจำนวน ๖๘,๙๑๓ คน และได้ของกลางคดียาเสพติด เป็นยาบ้า ๗๑.๓๘ ล้านเม็ด เฮโรอีน ๖๔.๐๔ กิโลกรัม ยาไอซ์ ๑,๑๔๔.๔๗ กิโลกรัม และกัญชา ๒๐,๑๑๙.๓๕ กิโลกรัม	
๑.๓.๒ การพัฒนาและปรับปรุงกฎหมายยาเสพติด	
	การพัฒนาและปรับปรุงกฎหมายโดยสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ได้ดำเนินการยกร่างประมวลกฎหมายยาเสพติด ๗ ฉบับ จัดทำเป็นประมวลกฎหมายยาเสพติด เช่น การกำหนดนิยามและประเภทของยาเสพติด การจัดตั้งคณะกรรมการนโยบายยาเสพติดแห่งชาติ การจัดตั้งกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด การแบ่งแยกบุคคลที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดออกเป็น ๓ กลุ่ม เพื่อจัดการกับปัญหา ได้แก่ กลุ่มเหยื่อ (ผู้เสพทั่วไป) กลุ่มแรงงาน (ผู้รับจ้างขนยาเสพติดและนักค้ารายย่อย) กลุ่มนักค้ารายสำคัญ การกำหนดให้มีระบบการเก็บรักษาและการทำลายยาเสพติดของกลางให้มีความเหมาะสม เป็นต้น ทั้งนี้คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการร่างประมวลกฎหมายยาเสพติดแล้วเมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๙ ปัจจุบันอยู่ในระหว่างดำเนินการเพื่อออกเป็นกฎหมายบังคับใช้ต่อไปภายในปี ๒๕๖๐
๑.๓.๓ การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	
รณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนในสถานศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน ๓๒,๐๐๐ แห่ง มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา จำนวน ๑๑,๘๐๐ แห่ง ให้ความรู้กับกลุ่มผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบกิจการ มีสถานประกอบกิจการผ่านเกณฑ์โรงงานสีขาว จำนวน ๒,๓๙๙ แห่ง จัดทำระบบการจัดการด้านยาเสพติดในสถานประกอบกิจการ ได้อย่างถูกต้องจำนวน ๒๑,๒๗๑ แห่ง (คิดเป็นร้อยละ ๑๐๖.๓๖) มีลูกจ้างที่เกี่ยวข้องจำนวน ๑,๗๔๑,๖๖๒ คน (คิดเป็นร้อยละ ๑๔๕.๑๔)	๑) การสร้างพื้นฐานภูมิคุ้มกันยาเสพติดในเด็กปฐมวัย โดยพัฒนาศักยภาพครูผู้สอนในโรงเรียนอนุบาลและศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโรงเรียนละ ๒ คน ครบทั้ง ๕๒,๙๔๓ แห่ง ทั่วประเทศ ๒) ส่งเสริมให้สถานประกอบการมีระบบจัดการด้านยาเสพติดโดยมีกิจกรรมรณรงค์ให้ความรู้ความเข้าใจในสถานประกอบการ จำนวน ๓๘,๓๘๗ แห่ง มีการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการ (มยส.) จำนวน ๑,๓๐๑ แห่ง และโรงงานสีขาวจำนวน ๓,๙๗๗ แห่ง ๓) เสริมสร้างและป้องกันในหมู่บ้าน/ชุมชน ด้วยการรณรงค์ประชาสัมพันธ์เสียงตามสาย การพบปะและอบรมแกนนำเพื่อเป็นกลไกในการเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน ๗๕,๘๘๔ หมู่บ้าน/ชุมชน
๑.๓.๔ การบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด	
ปรับปรุงและพัฒนาศูนย์บำบัดฯ ตามมาตรฐานทางวิชาการตามที่กระทรวงสาธารณสุขได้จัดทำหลักสูตรการบำบัดฟื้นฟูผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด และเสริม	มุ่งเน้นการบำบัดรักษาอย่างมีคุณภาพและมาตรฐาน รวมทั้งนโยบายผู้เสพคือผู้ป่วยต้องได้รับการรักษา โดยเข้าสู่กระบวนการบำบัดรักษาด้วยความสมัครใจ

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	**ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)**
หลักสูตรเรื่องการฝึกอาชีพต่างๆ เพื่อให้ผู้ที่ผ่านการบำบัดสามารถนำไปต่อยอด ในการประกอบอาชีพที่สุจริต โดยขณะนี้มีผู้ผ่านการบำบัดในระบบสมัครใจตามแผนปฏิบัติการฯปี ๒๕๕๘ จำนวน ๓๗,๓๗๐ ราย ฝึกอบรมอาชีพให้แก่ผู้ที่ผ่านการบำบัดฟื้นฟู มีผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูจำนวน ๗๔,๙๙๓ คน ผ่านการฝึกอบรม จำนวน ๔๔,๔๐๓ คน 	ติดตามให้ความช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัดโดยให้การศึกษาต่อ การฝึกทักษะอาชีพ การจัดหางานให้ทำ และสนับสนุนเงินทุนประกอบอาชีพ เริ่มต้นและต่อยอดตามโครงการ “ปีใหม่...ให้ชีวิตใหม่” (New Year New Life) ซึ่งนับว่าเป็นครั้งแรกของประเทศที่เป็นการมอบทุนเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ที่เคยเสพยาเสพติดได้กลับไปดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุขมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นไม่กลับไปสู่การเสพซ้ำ <u>ผลการดำเนินงานเปรียบเทียบ</u> ๒ช่วง คือก่อนที่รัฐบาลเข้ามาบริหารประเทศและช่วงที่รัฐบาลบริหารประเทศ๒ปี พบว่า ๑) ด้านการปราบปรามยาเสพติดและบังคับใช้กฎหมาย จากนโยบายผู้เสพคือผู้ป่วยจึงทำให้การจับกุมข้อหาเสพและครอบครอง ลดลงร้อยละ ๓๘.๓๗ จำนวนผู้ต้องหาลดลงร้อยละ๓๗.๓๘ ผลการจับกุมคดีรายสำคัญในช่วง ๒ ปี เพิ่มขึ้น ร้อยละ๑๐.๔๑ ส่วนในมาตรการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดฐานความผิดสมคบ สนับสนุน ช่วยเหลือ มีสัดส่วนสูงขึ้นคิดเป็นร้อยละ ๘๑.๕๒ และปริมาณของกลางยาเสพติด มีปริมาณลดลง ๒) ด้านการบำบัดรักษาผู้เสพผู้ติดยาเสพติด เน้นการบำบัดรักษาอย่างมีคุณภาพ รวมทั้งนโยบายผู้เสพคือผู้ป่วยต้องได้รับการรักษา โดยเข้าสู่กระบวนการบำบัดรักษาด้วยความสมัครใจ มีการบำบัดรักษาลดลงคิดเป็นร้อยละ ๕๑.๙๖
๑.๔ การแก้ไขการทำประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงานและไร้การควบคุม (Illegal Unreported and Unregulated Fishing: IUUFishing)	
๑) จดทะเบียนเรือประมงและออกใบอนุญาตทำการประมง มีเรือในระบบทะเบียนเรือหลังเพิกถอนทะเบียนเรือ จำนวน ๓๘,๐๑๓ ลำ	๑) จำนวนเรือประมงและมาตรการบริหารจัดการเรือประมงมีทะเบียน จำนวน ๔๐,๖๘๘ ลำ เรือประมงพาณิชย์ จำนวน ๑๓,๔๕๖ ลำ มีใบอนุญาตประมงในน่านน้ำ จำนวน ๑๑,๒๐๓ ลำ ได้รับอนุญาตประมงนอกน่านน้ำตามคำสั่ง คสช. จำนวน ๗๓ ลำและเรือประมงพาณิชย์ที่ถูกถอนทะเบียน จำนวน ๕๗๘ ลำ โดยรวมแล้วมีเรือประมงพาณิชย์ที่ต้องเข้ามาตรการ บริหารจัดการ จำนวน ๒๘,๓๑๑ ลำ
๒) ตรวจควบคุมการเฝ้าระวังการทำประมงผิดกฎหมาย โดยตรวจอาชญาบัตรเรือประมงไปแล้วทั้งสิ้น ๕๖๓ ครั้ง จำนวน ๕,๗๗๘ ลำ	๒) ตรวจควบคุมการเฝ้าระวังการทำประมงผิดกฎหมาย (๑ ตุลาคม๒๕๕๘-๒๒สิงหาคม ๒๕๕๙) ๔๖๙ ครั้ง จำนวน ๒,๗๗๕ ลำ
๓) ติดตั้งระบบติดตามตำแหน่งเรือ (VMS) มีเรือประมงที่เข้าระบบแล้ว จำนวน ๒,๗๔๓ ลำ/สร้างห้อง VMS Control room เปิดใช้งานตั้งแต่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๘	๓) ติดตั้งระบบติดตามตำแหน่งเรือ (VMS) ดำเนินการแยกประเภทเรือเรียบร้อยแล้ว เป็นเรือที่มีขนาดมากกว่า ๓๐ ตันกรอส จำนวน ๖,๑๑๘ ลำ ขนาด ๖๐ ตันกรอส จำนวน ๒,๗๘๑ ลำ การอบรมแนวปฏิบัติการใช้แรงงานที่ดี (GLP) จำนวน ๑,๖๒๗ ราย และการบังคับใช้กฎหมาย

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	**ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)**
๔) ปรับปรุงระบบการตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) โดยการปรับปรุง Logbook และหนังสือการซื้อขายสัตว์น้ำ ฝึกอบรมและจัดทำคู่มือปฏิบัติงานแผนการตรวจสอบการรายงานผลฯให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ๕) ปรับปรุง พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ๒๘ เมษายน ๒๕๕๘ ๖) จัดทำแผนระดับชาติในการป้องกันยับยั้ง (NOPA-IUU) และแผนการควบคุมตรวจสอบแห่งชาติ ๗) จัดตั้งคณะทำงานเฉพาะกิจเช่นศูนย์บัญชาการแก้ไขปัญหาการทำการประมงผิดกฎหมาย (ศปมผ.) จัดตั้งศูนย์แจ้งเรือเข้า - ออก (Port in - Port out : PIPO) เพื่อควบคุมเรือที่ผิดกฎหมาย จากการออกนอกฝั่ง ๘) ชี้แจงมาตรการแก้ปัญหาประมงผิดกฎหมายและการค้ามนุษย์ โดยสื่อสารกับชาวประมงผู้ประกอบการธุรกิจประมงและประชาชนเพื่อสร้างความเข้าใจในเหตุผลความจำเป็นที่ต้องใช้ดำเนินการตามมาตรา๔๔ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช๒๕๕๗ ๙) เชื่อมโยงข้อมูลเรือประมงและแรงงานประมงเป็นฐานข้อมูลกลางโดยกองทัพเรือสำนักงานตำรวจแห่งชาติกรมเจ้าท่ากรมการปกครองกรมการจัดหางานกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานและกรมประมงได้ร่วมลงนามในบันทึกความร่วมมือแลกเปลี่ยนเชื่อมโยงข้อมูลเรือประมงและแรงงานประมงเป็นฐานข้อมูลกลางบูรณาการการทำงานให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันสอดคล้องกับแผนปฏิบัติการฯ ๑๐) จัดทำรายงานและเจรจาให้ข้อมูลความคืบหน้าการแก้ไขปัญหาการทำประมงผิดกฎหมายแก่สหภาพยุโรป	จับกุมผู้กระทำผิด จำนวน ๓๒๓ คดี ผู้ต้องหา ๑,๐๐๗ ราย (ข้อมูล ณ วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๙) ๔) ปรับปรุงระบบการตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) โดยตรวจสอบความถูกต้องใบรับรองการจับสัตว์น้ำ (Catch Certificate : CC) จำนวน ๑๔๓ ฉบับ และใบรับรองการแปรรูปสัตว์น้ำ (Processing Statement : PS) จำนวน ๑๓๒ ฉบับ (๒๙ เมษายน ๒๕๕๙-๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙) ๕) ประกาศใช้พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และออกกฎหมายลำดับรอง ตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ จำนวน ๙๑ ฉบับ ๖) ความก้าวหน้าการบังคับใช้กฎหมาย ณ วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๙ มีจำนวน ๒,๔๗๗ คดี ถึงที่สุดแล้ว จำนวน ๘๘ คดี ๗) จัดทำรายงานและเจรจาให้ข้อมูลความคืบหน้าการแก้ไขปัญหาการทำประมงผิดกฎหมายแก่สหภาพยุโรป

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	**ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)**
๑.๕ การแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ แรงงานต่างด้าวและผู้หลบหนีเข้าเมือง	
๑.๕.๑ ด้านนโยบายและการประสานงาน (Policy and Coordination)	
ประกาศย้ำให้การต่อต้านการค้ามนุษย์เป็น “วาระแห่งชาติ” โดยตั้งกลไกขับเคลื่อนการดำเนินงานทั้งระดับชาติและระดับจังหวัด ได้แก่ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ (ปคม.) คณะกรรมการประสานและกำกับการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ (ปกค.) คณะอนุกรรมการศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบการค้ามนุษย์จังหวัด จัดตั้งศูนย์อำนวยการแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ด้านสตรีและเด็ก	ออกพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๘ ออกกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ***รัฐบาลกำหนดให้การป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์เป็นวาระแห่งชาติในปี ๒๕๕๘ และกำหนดนโยบาย “ไม่ยอมรับต่อปัญหาการค้ามนุษย์” หรือ “Zero Tolerance”***
๑.๕.๒ ด้านการป้องกัน (Prevention)	
๑) จัดระเบียบแรงงานผ่านศูนย์บริการจดทะเบียนแรงงานต่างด้าวแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service : OSS) ทุกจังหวัดทั่วประเทศ (๒๖ มิถุนายน - ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๗) รวมทั้งสิ้นจำนวน ๑,๖๒๖,๒๓๕ คน ๒) ตรวจคุ้มครองแรงงาน แรงงานเด็ก และแรงงานบังคับในกิจการกลุ่มเสี่ยง จำนวน ๒,๓๑๑ แห่ง บูรณาการจัดชุดตรวจปฏิบัติการในสถานประกอบกิจการ จำนวน ๖,๐๐๓ แห่ง ๓) พัฒนาทักษะชีวิตเด็กเร่ร่อนเพื่อป้องกันการตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ๔) สร้างความรู้ความเข้าใจกับกลุ่มเป้าหมายและพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ๕) ให้ความรู้นายจ้างและลูกจ้างเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ จำนวน ๕,๕๗๓ คน ให้ความรู้แก่ผู้ต้องการไปทำงานต่างประเทศเพื่อป้องกันปัญหาการหลอกลวง จำนวน ๑,๐๑๕,๙๓๔ คน รวมทั้งตรวจสอบควบคุมผู้รับอนุญาตจัดหางานในประเทศและต่างประเทศ	๑) มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ให้มีการลดหย่อนอัตราค่าธรรมเนียมการเข้าทำงานแรงงานต่างด้าวในราชอาณาจักรจากเดิม ๒,๐๐๐บาท/คนเหลือ ๕๐๐ บาท/คน ที่เข้ามาทำงานอย่างถูกกฎหมายโดยบังคับใช้เป็นเวลา ๔ ปี ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ เป็นต้นมา และจะสิ้นสุดในเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๙ ๒) จัดชุดตรวจปฏิบัติการ (Task Force) ตรวจแรงงานต่างด้าวในสถานประกอบการทั่วประเทศ จำนวน ๑๓๖,๙๕๖ คนพบการกระทำความผิดกฎหมายด้านแรงงาน โดยดำเนินคดีนายจ้าง/สถานประกอบการ จำนวน ๗๕๗ ราย และดำเนินคดีแรงงานต่างด้าว จำนวน ๕,๖๒๖ คน ๓) ป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก โดยแก้ไขกฎหมายเรื่องสื่อลามกเด็ก ตั้งศูนย์ปราบปรามอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ อบรมพนักงานสืบสวน ชาย-หญิง จำนวน๙๑๐ คน

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)
๑.๕.๓ การดำเนินคดีค้ามนุษย์ (Prosecution)	
	สามารถจับกุมได้ ๓๑๗ คดี (ผู้ต้องหา ๕๔๗ คน ผู้เสียหาย ๗๒๐ คน) ส่งอัยการ ๑๗๖ คดี เข้าสู่กระบวนการศาล ๑๖๙ คดี ยึดหรืออายัดทรัพย์แล้ว ๒๑๐ ล้านบาท
๑.๕.๔ การคุ้มครองช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ การส่งกลับประเทศ และการคืนสู่สังคม (Protection)	
จัดทำรายงานสถานการณ์การค้ามนุษย์ไทย ปี ๒๕๕๘	๑) จัดตั้งศูนย์อำนวยการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ด้านสตรีและเด็ก รวม ๓๗ จังหวัด ๒) ให้ความช่วยเหลือลูกเรือประมงที่เกาะอัมบน/เกาะเบนจีนา จำนวน๑,๔๘๒ ราย เป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์จำนวน ๕๓ ราย คัดแยกผู้เสียหายฯ และส่งเข้ารับการคุ้มครอง จำนวน ๘๘๒ ราย (กันยายน ๒๕๕๗ - มีนาคม ๒๕๕๙) ตลอดจนให้ความช่วยเหลือหญิงและเด็กชาวโรฮีนจา จำนวน ๒๐๒ ราย ๓) ผลรายงานการค้ามนุษย์หรือทิปรีพอร์ต (Trafficking in Persons Report - TIP Report) ประจำปี ๒๕๕๙ (๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙) มีการปรับยกระดับประเทศไทยจากระดับ “เทียร์ ๓” ขึ้นมาอยู่ในระดับ “เทียร์ ๒เฝ้าระวัง”ซึ่งบ่งชี้ถึงความก้าวหน้าในความพยายามของรัฐบาลไทยในการแก้ปัญหาการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสถานการณ์ในอุตสาหกรรมด้านการประมง
๑.๕.๕ การมีส่วนร่วม (Partnership)	
	๑) ความร่วมมือระหว่างประเทศเช่นการจัดทำ MOU กับประเทศ ต้นทาง ทางผ่าน และปลายทางการค้ามนุษย์ ๒) ความร่วมมือภายในประเทศ เช่น การดำเนินงานในรูปแบบทีมสหวิชาชีพเอ็นจีโอ องค์กรระหว่างประเทศ สหประชาชาติ สถานทูตต่าง ๆ
๑.๖ การแก้ไขปัญหาการบินพลเรือนระหว่างประเทศ(International Civil Aviation Organization : ICAO)	
	หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติได้มีคำสั่งจัดตั้ง “ศูนย์บัญชาการแก้ไขปัญหาการบินพลเรือน” (ศบปพ.) เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาการกำกับดูแลและพัฒนาการบินพลเรือนของประเทศไทยให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล ดำเนินการแก้ไขปัญหาตั้งแต่ ๑๔ กันยายน๒๕๕๘ในเรื่องสำคัญได้แก่ ๑) การแก้ปัญหาด้านกฎหมายหลักด้านการบินพลเรือน ๒) การแก้ปัญหาด้านโครงสร้างด้านการบิน ๓) การแก้ปัญหาด้านบุคลากรปรับปรุงโครงสร้างกรมการบินพลเรือนโดยแยกบทบาทผู้กำกับดูแล (Regulator) ผู้ประกอบการ (Operator) และการสอบสวนอุบัติเหตุ (Investigator) ออกจากกันให้ชัดเจน โดยได้ตั้งหน่วยงานใหม่ คือ สำนักงานการ

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	**ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)**
	บินพลเรือนแห่งประเทศไทย และเปลี่ยนกรมการบินพลเรือนเป็นกรมท่าอากาศยาน และประกาศใช้พระราชกำหนดการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘ และพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕พ.ศ. ๒๕๕๘ ทั้ง ๓ ฉบับ ดังกล่าวมีผลใช้บังคับเป็นพระราชบัญญัติแล้ว นอกจากนี้ ได้จัดทำแผนปฏิบัติการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในการแก้ไขมีความเป็นรูปธรรมและรวดเร็วยิ่งขึ้น เพื่อปลดธงแดงให้กับประเทศไทยต่อไป นอกจากนี้นายกรัฐมนตรีได้แต่งตั้งคณะทำงานพิเศษเพื่อหารือกับสำนักงานบริหารการบินแห่งชาติ (Federal Aviation Administration - FAA) ของสหรัฐฯ องค์กรดูแลความปลอดภัยด้านการบินแห่งสหภาพยุโรป (European Aviation Safety Agency : EASA) รวมทั้งได้ให้สถานเอกอัครราชทูตทุกแห่งทั่วโลก ชี้แจงให้ประเทศต่าง ๆ มีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับสถานการณ์และความคืบหน้าในการดำเนินการแก้ปัญหาของไทย ทั้งนี้การเจรจา ชี้แจง และทำความเข้าใจดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นและการดำเนินการของรัฐบาลในการแก้ปัญหาการบินพลเรือนของไทย ซึ่งส่งผลให้ EASA ไม่บรรจุรายชื่อประเทศไทยไว้ในรายชื่อของสายการบินที่ถูกห้ามดำเนินการหรือถูกจำกัดการดำเนินการ (Air SafetyList) ในรอบปลายปี ๒๕๕๘ และกลางปี ๒๕๕๙
๑.๗ การแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนใต้	
๑) ภารกิจงานอำนวยความยุติธรรม และเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ เช่น กรณีเหตุการณ์มีผู้เสียชีวิตจำนวน ๔ ราย ระหว่างการบังคับใช้กฎหมายที่ อำเภอทุ่งยางแดงจังหวัดปัตตานีเมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๘ หน่วยในพื้นที่ได้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงที่ประกอบด้วยผู้แทนจากทุกองค์กร เป็นที่ยอมรับของประชาชนในพื้นที่ และได้แถลงข่าวผลการตรวจสอบให้พี่น้องประชาชนรับทราบแล้วเมื่อวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๘ พิจารณากำหนดหลักเกณฑ์การเยียวให้เกิดความเหมาะสมมากขึ้น ทั้งในส่วนข้าราชการที่สูญเสีย	๑) ภารกิจงานรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เช่น “ยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมของประชาชนตามแนวทางอำเภอทุ่งยางแดง” นำกำลังภาคประชาชนมาร่วมในการดูความปลอดภัยพื้นที่ตนเอง สามารถดึงกำลังประชาชนออกมาร่วมดูแลความปลอดภัยพื้นที่ตนเองวันละประมาณ ๒๐,๐๐๐ คน ๒) ภารกิจงานสร้างความเข้าใจทั้งในและต่างประเทศ/สิทธิมนุษยชนเพื่อให้ทราบแนวทางการแก้ไขปัญหาจังหวัด

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	**ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)**
จากการปฏิบัติหน้าที่และประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ฯ ๒) ภารกิจงานแสวงหาทางออกจากความขัดแย้งโดยสันติวิธีโดยจัดตั้งกลไกขับเคลื่อนกระบวนการพูดคุยเพื่อสันติสุขจังหวัดชายแดนภาคใต้ ๓ ระดับ (๑) คณะกรรมการอำนวยการพูดคุยเพื่อสันติสุขจังหวัดชายแดนภาคใต้มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน (๒) คณะพูดคุยเพื่อสันติสุขจังหวัดชายแดนภาคใต้ พลเอก อักษรา เกิดผล ประธานคณะที่ปรึกษากองทัพบก เป็นหัวหน้าคณะ (๓) คณะประสานงานระดับพื้นที่ มีแม่ทัพภาคที่ ๔/ผู้อำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน ภาค ๔ เป็นหัวหน้าคณะ 	ชายแดนภาคใต้ของรัฐบาลไทย ดูแลสนับสนุนการศึกษาและสวัสดิภาพของนักศึกษาไทยในกลุ่มประเทศมุสลิม ๓) ภารกิจงานการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม เช่น โครงการเสริมทักษะด้านอาชีพโดยการ “เรียนควบคู่ด้านศาสนาและอาชีพในระดับ ปวช. และ ปวส.” ให้กับนักเรียนในสถาบันศึกษาปอเนาะ ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยและภาษามลายูเพื่อการสื่อสารเสริมทักษะวิชาชีพแก่ผู้เรียนในสถาบันการศึกษาปอเนาะ ส่งเสริมอัตลักษณ์ทางภาษา ศิลปะ และวัฒนธรรม ๔) ภารกิจงานพัฒนาตามศักยภาพของพื้นที่และคุณภาพชีวิตประชาชน เช่น กระทรวงยุติธรรมดำเนินการสร้างถนนในชุมชน สร้างเขื่อนป้องกันน้ำท่วม เขื่อนป้องกันตลิ่ง รวม ๖๘ ราย การก่อสร้างและปรับปรุงถนนจำนวน ๓๗ สายทาง ดำเนินการเสร็จแล้วทั้ง ๓๗ สายการดำเนินโครงการที่ตอบสนองกับความต้องการของประชาชน กอ.รมน.ภาค ๔ ได้สำรวจความต้องการของประชาชน และปรับแผนงานดำเนินโครงการไปแล้วรวม ๑,๒๐๐ โครงการ (คิดเป็นร้อยละ ๕๔) คิดเป็นเงินประมาณ ๑,๗๐๐ ล้านบาท (ร้อยละ ๕๒) การส่งเสริมให้ครัวเรือนมีอาชีพที่มั่นคงและมีรายได้เพิ่มขึ้น อาทิ ถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการประมงน้ำจืดในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ และ ๔ อำเภอของสงขลา การฝึกอบรมและให้คำปรึกษาด้านสร้างเครือข่าย SMEs จัดกิจกรรมการพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทอสู่เชิงพาณิชย์ ๕) ภารกิจงานเพิ่มประสิทธิภาพภาครัฐและการขับเคลื่อนนโยบายโดยการปรับปรุงประสิทธิภาพของ ศูนย์ปฏิบัติการอำเภอเป็นศูนย์กลางบูรณาการและขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาระดับพื้นที่

๑.๘ การจัดระเบียบสังคม

๑.๘.๑ การขยายผลการกวาดล้าง ปราบปราม อาวุธสงคราม วัตถุระเบิด ยาเสพติด บ่อนการพนัน การควบคุมสถานบริการ และสถานประกอบการที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มิให้ผู้มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์เข้าไปใช้บริการ ตรวจสอบและดำเนินคดีอย่างต่อเนื่องต่อสถานประกอบการที่ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นอกเวลาและสถานบริการที่เปิดเกินเวลาที่กำหนด ตรวจสอบการพกพาอาวุธ วัตถุระเบิด หรือยาเสพติดเข้าไปในสถานบริการ รวมทั้งการห้ามมิให้มีสถานที่ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับสถานศึกษา ดำเนินการต่อเนื่องร่วมกับส่วนราชการต่าง ๆ ทั้งจากการหาข่าวของเจ้าหน้าที่และการแจ้งเบาะแสจากประชาชนหลายช่องทาง อาทิ ศูนย์ดำรงธรรม ศูนย์บริการประชาชน สำนักปลัดนายกรัฐมนตรี อีกทั้งกองกำลังรักษาความสงบในพื้นที่

๑.๘.๒ การจัดระเบียบพื้นที่สาธารณะ

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	**ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)**
๑) จัดระเบียบผู้ค้าหาบเร่ แผงลอย เพื่อคืนทางเท้าให้แก่ประชาชน ผลการจัดระเบียบทางเดินเท้าซึ่งเป็นพื้นที่สาธารณะที่ถูกบุกรุกและใช้ประโยชน์โดยผิดกฎหมายในกรุงเทพมหานคร ดำเนินการจัดระเบียบผู้ค้าได้ ๔๕ จุด ในพื้นที่ ๒๒เขตผู้ค้า จำนวน๑๖,๔๖๙ ราย เช่น ริมคลอง คูเมือง สวนจตุจักร ปากคลองตลาดโรงพยาบาลศิริราช ย่านสุขุมวิทสยามสแควร์เซ็นทรัลเวิลด์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และถนนสีลม เป็นต้น ๒) จัดระเบียบชายหาดและแหล่งท่องเที่ยว โดยขอความร่วมมือให้ผู้บุกรุกที่สาธารณะรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างออก และได้จัดสรรพื้นที่ให้ใหม่ ทำความสะอาดพื้นที่ จัดระเบียบให้สวยงาม ปลอดภัย ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม ทำให้เกิดความสะดวกและเป็นธรรมแก่นักท่องเที่ยวและดำเนินการควบคุมดูแลอย่างต่อเนื่อง การดำเนินการในพื้นที่ท่องเที่ยวสำคัญ เช่น ชายหาดป่าตอง ชายหาดพัทยา ชายหาดบางแสน และชายหาดหัวหิน เป็นต้น *บริเวณตรอกมหาธาตุ<u>ก่อน</u>การจัดระเบียบ* *บริเวณตรอกมหาธาตุ<u>หลัง</u>การจัดระเบียบ*	
๑.๘.๓ การจัดระเบียบรถสาธารณะ	
๑) รถตู้โดยสารสาธารณะและรถรับส่งนักเรียนอาทิ การจัดระเบียบที่จอดรถ ปรับพฤติกรรมผู้ขับขี่และการควบคุมการขับขี่รวมถึงการตรวจสภาพรถและการตรวจใบอนุญาตผู้ขับขี่ที่กฎหมายกำหนดอย่างเข้มงวด ๒) การจัดระเบียบรถจักรยานยนต์รับจ้างโดยกำหนดแบบแผนและข้อตกลงต่าง ๆ อาทิ กำหนดจำนวนและรูปแบบเสื้อวิน การจัดทำป้ายอัตราค่าโดยสารให้ชัดเจน กวดขันการขับขี่เพื่อความปลอดภัยของผู้โดยสาร	๑) รถตู้โดยสารสาธารณะและรถรับส่งนักเรียน อาทิ การจัดระเบียบที่จอดรถ ปรับพฤติกรรมผู้ขับขี่ รวมถึงการตรวจสภาพรถและการตรวจใบอนุญาตผู้ขับขี่ที่กฎหมายกำหนดอย่างเข้มงวดในกรณีรถรับส่งนักเรียนต้องผ่านการรับรองจากโรงเรียนหรือสถานศึกษา และปฏิบัติตามข้อบังคับของกรมการขนส่งทางบก ๒) การจัดระเบียบรถจักรยานยนต์รับจ้าง โดยจะมีการเชื่อมต่อการเดินทางกับระบบขนส่งมวลชนประเภทอื่น ๆ อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น และมีแผนดำเนินการจัดตั้งให้เป็นรูปแบบองค์กรในลักษณะสมาคมหรือกลุ่มสหกรณ์ในอนาคต
๓) การจัดระเบียบรถแท็กซี่ทุกประเภท โดยดำเนินการลงโทษอย่างจริงจังต่อคนขับที่ปฏิเสธผู้โดยสารหรือเรียกเก็บค่าโดยสารเกินราคา อบรมคนขับแท็กซี่เรื่องวินัยในการขับขี่ การแต่งกาย ตลอดจนการเคารพและปฏิบัติตามกฎจราจร	๓) การจัดระเบียบรถแท็กซี่ทุกประเภท โดยบังคับใช้กฎหมายให้เกิดความเป็นธรรมทั้งผู้ขับขี่ ผู้ประกอบการและผู้ใช้บริการ อย่างต่อเนื่อง

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)
๑.๘.๔ จัดระเบียบแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย	
๑) กลุ่มแรงงานต่างด้าวทั่วไป จดทะเบียนแรงงานต่างด้าว ณ ศูนย์บริการจดทะเบียนแรงงานต่างด้าวแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service) ตั้งแต่วันที่๒๖ มิถุนายน - ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ ผลการจดทะเบียนมีจำนวน ๑,๕๓๓,๖๕๗ คน (อนุญาตให้ทำงานได้ถึง๓๑ มีนาคม ๒๕๕๘) และมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๘ ให้กลุ่มแรงงานต่างด้าวกลุ่มดังกล่าวที่ยังไม่ได้เข้ารับการตรวจสัญชาติทันภายในวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๘ มารายงานตัวเพื่อขอรับบัตรชมพูใหม่ ภายในวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ ผลการจดทะเบียน ตั้งแต่วันที่๑ เมษายน - ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ มีจำนวน ๑,๐๑๐,๓๙๑ คน (อนุญาตให้ทำงานได้จนถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙) และเนื่องจากยังมีแรงงานต่างด้าวที่ยังไม่ได้มารายงานตัวเพื่อขออนุญาตทำงานภายในเวลาที่กำหนดข้างต้น คณะรัฐมนตรีจึงมีมติเมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ เห็นชอบให้มีการขยายระยะเวลาผ่อนผันให้แรงงานต่างด้าว ให้กับกลุ่มที่มีบัตรชมพูที่การอนุญาตให้ทำงานสิ้นสุดลง ๒๕๕๗ หรือ ๒๕๕๘ และกลุ่มที่ถือเอกสารที่ประเทศต้นทางออกให้ เพื่อมาขอรับบัตรชมพูใหม่ โดยจะอนุญาตให้ทำงานในประเทศไทยได้อีก ๒ ปี จนถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๑ กำหนดระยะเวลาจดทะเบียน ตั้งแต่ ๑ เมษายน - ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ มีจำนวน ๑,๐๔๔,๖๐๓ คน ๒) แรงงานต่างด้าวในกิจการประมงทะเล มีแรงงานต่างด้าวมาจดทะเบียนเฉพาะกิจการประมงในพื้นที่ ๒๒ จังหวัดติดทะเล ตั้งแต่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ได้เปิดให้มีการจดทะเบียนแรงงานต่างด้าวในกิจการประมงทะเลแล้ว จำนวน ๔ ครั้ง โดยมีผลการดำเนินการตั้งแต่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ - ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ มีจำนวน ๑๖๒,๓๔๙ คน	แรงงานต่างด้าวในกิจการแปรรูปสัตว์น้ำในพื้นที่ติดทะเล (๒๒ จังหวัด และกรุงเทพมหานคร ๔ จุด ครอบคลุม ๔ มุมเมือง) ได้เปิดให้มีการจดทะเบียนแรงงานต่างด้าวในกิจการแปรรูปสัตว์น้ำแล้ว จำนวน ๔ ครั้ง โดยผลการดำเนินการตั้งแต่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ - ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙ มีจำนวน ๑๒๔,๒๒๖ คน
๑.๘.๕ การปราบปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา	
สหรัฐฯ ได้ประกาศผลการจัดสถานการณ์คุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของประเทศคู่ค้าตามกฎหมายการค้าสหรัฐฯ มาตรา ๓๐๑ พิเศษ ประจำปี ๒๕๕๙ โดยยังคงจัดไทยไว้ในบัญชีประเทศที่ต้องจับตามองเป็นพิเศษ (Priority Watch List : PWL) รัฐบาลมอบหมายให้กระทรวงพาณิชย์เร่งรัดการดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านทรัพย์สินทางปัญญาร่วมกับสหรัฐฯ เพื่อผลักดันให้สหรัฐฯ ถอดไทยจากบัญชี PWL ซึ่งขณะนี้ แผนปฏิบัติการที่จัดทำร่วมกับสำนักผู้แทนการค้าสหรัฐฯ ได้รับความเห็นชอบและนำไปปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมแล้ว เช่น รับแจ้งขอทำการผลิตการได้มาหรือมีไว้ในครอบครองเครื่องจักรหรือเม็ดพลาสติกกว่า ๒,๖๒๐ ราย และออกตรวจสอบโรงงานผลิตภัณฑ์ซีดี ๕๗๐ ราย ดำเนินการจับกุม	

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)

และตรวจยึดสินค้าละเมิดทรัพย์สินทางปัญญากว่า ๑๘,๖๑๐ คดี ยึดของกลางกว่า ๘.๓ ล้านชิ้น และทำลายของกลางคดีละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาที่คดีถึงที่สุด รวม ๓ ครั้ง รวมของกลางประมาณ ๓ ล้านชิ้น มูลค่าความเสียหายกว่า ๖,๕๐๐ ล้านบาท นอกจากนี้ กระทรวงพาณิชย์ได้แก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบังคับใช้ด้านการป้องปรามและการละเมิดลิขสิทธิ์ จัดกิจกรรมฝึกอบรมให้ความรู้เรื่องทรัพย์สินทางปัญญากับการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนอย่างต่อเนื่อง

- จัดระเบียบและดำเนินการกับผู้กระทำความผิด ตามพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ดำเนินการทางกฎหมายกับผู้กระทำผิดพระราชบัญญัติมาตรฐาน ได้แก่ การเตือนก่อนพักใช้ การพักใช้ใบอนุญาต/เพิกถอนใบอนุญาต แจ้งผู้ประกอบการให้ปฏิบัติตามกฎหมาย เปรียบเทียบปรับ และดำเนินคดี รวมทั้งสิ้น ๖๗๗ ราย และควบคุมการทำลายผลิตภัณฑ์ให้สิ้นสภาพ จำนวน ๔๑๑ ราย นอกจากนี้ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้ดำเนินโครงการ “ร้าน มอก.” เพื่อส่งเสริมการคุ้มครองผู้บริโภค สร้างการรับรู้และสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ที่มีเครื่องหมาย มอก. และยกย่องชมเชยผู้ประกอบการร้านที่จำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน

๑.๘.๖ การแก้ไขปัญหาการเข้ามาประกิบธุรกิจของคนต่างชาติผ่านตัวแทนอำพราง (นอมินี)

ได้มีการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ให้สอดคล้องกับสภาวะในปัจจุบัน และแก้ไขปัญหานอมินี อาทิ (๑) พระราชบัญญัติการเช่าที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ (๒) ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... และ (๓) ร่างพระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... โดยยึดหลักการให้เจ้าของกิจการที่แท้จริงเป็นผู้มีสัญชาติไทย โดยไม่ให้คนต่างด้าวเป็นเจ้าของกิจการหรือถือครองกรรมสิทธิ์ที่ดินผ่านตัวแทน รวมถึงกำหนดบทลงโทษแก่ผู้ที่หลีกเลี่ยงหรือฝ่าฝืนทั้งคนไทยและคนต่างด้าว นอกจากนี้ รัฐบาลได้สั่งการให้เจ้าหน้าที่เร่งดำเนินการตรวจสอบและควบคุมการประกอบกิจการของคนต่างด้าวในไทยอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะบริษัทเกี่ยวกับธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ และการเข้ามาลงทุนธุรกิจด้านการเกษตรในท้องถิ่น เช่น

๑) แต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองและตรวจสอบคุณสมบัตินิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์ในการประกอบธุรกิจท่องเที่ยว

๒) ตรวจสอบผู้ประกอบอาชีพเป็นมัคคุเทศก์ ระหว่างเดือน มิถุนายน ๒๕๕๘ – มกราคม ๒๕๕๙ จำนวน ๑,๔๓๙ ราย พบผู้ประกอบอาชีพเป็นมัคคุเทศก์โดยไม่ได้รับอนุญาต (ไกด์เถื่อน) จำนวน ๑๑๓ ราย

๓) ตรวจสอบผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวจำนวน ๗๘๕ ราย พบผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวซึ่งกระทำผิดกฎหมาย จำนวน ๓๙ ราย ได้มีการลงโทษผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่กระทำผิดกฎหมาย โดยสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว จำนวน ๑๙ ราย สั่งเพิกถอนใบอนุญาตฯ จำนวน ๖ ราย

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)
๔) กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ กรมสอบสวนคดีพิเศษ กระทรวงยุติธรรมและกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยวร่วมกันแก้ไขปัญหาการประกอบธุรกิจนำเที่ยวโดยใช้คนไทยเป็นตัวแทนอำพราง ในปี ๒๕๕๘ ลงพื้นที่ต่าง ๆ จำนวน ๑๐ ครั้ง ทั้งสิ้น ๗๙ ราย พบผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่เข้าข่ายประกอบธุรกิจนำเที่ยวใช้คนไทยเป็นตัวแทนอำพราง จำนวน ๖ ราย และในปี ๒๕๕๙ ก็มีแผนในการตรวจสอบเป็นประจำทุกเดือน	
๑.๘.๗ จัดระเบียบสังคมอื่นๆ	
	๑) การแก้ปัญหาการรุกล้ำลำน้ำสาธารณะ โดยการพัฒนาสภาพแวดล้อม จัดสรรพื้นที่ สร้างที่อยู่อาศัยให้ใหม่และปรับภูมิทัศน์ให้เป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาด และสวยงาม สามารถใช้ประโยชน์ร่วมกันได้ โดยได้มีการพัฒนาที่อยู่อาศัยชุมชนริมคลองลาดพร้าว ปัจจุบันมีการส่งมอบบ้านให้กับชุมชนแล้ว จำนวน ๓ ชุมชน ๔๘๑ ครัวเรือน ๒) การแก้ไขปัญหาการขายสลากกินแบ่งรัฐบาลเกินราคา ด้วยการกำหนดโควตาซื้อขายปรับรูปแบบส่วนแบ่งราคาก่อนถึงผู้บริโภค และพิมพ์สลากเพิ่มมากขึ้น จัดให้มีการซื้อสลากผ่านตู้ ATM ตลอดจนเข้มงวดการจำหน่ายตามราคาหน้าสลากเพื่อสร้างความเป็นธรรมแก่ประชาชน ๓) การแก้ไขปัญหารถบรรทุกอ้อย โดยการควบคุมความสูงของการบรรทุกอ้อย ตรวจสภาพรถ และบังคับใช้สัญญาณไฟเพิ่มเติมบริเวณท้ายรถ ๔) การแก้ไขปัญหาการแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทาง โดยห้ามมิให้มีการรวมกลุ่มหรือมั่วสุมแข่งรถในทางห้ามสถานประกอบการเข้าไปเกี่ยวข้องหรือสนับสนุนการแข่งรถดังกล่าว ควบคุมและตรวจตราสถานประกอบการที่จำหน่ายชิ้นส่วนที่ใช้ดัดแปลงรถยนต์และรถจักรยานยนต์ รวมทั้งการจัดเจ้าหน้าที่ทหารร่วมกับตำรวจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตรวจตราอย่างเข้มงวดทั้งในเส้นทางสาธารณะและสถานประกอบการต่าง ๆ ๕) การแก้ไขปัญหาเด็กนักเรียนทะเลาะวิวาทและทำร้ายกันระหว่างสถาบันโดยใช้มาตรการทางกฎหมายอย่างเข้มงวด
๑.๙ การบริหารจัดการน้ำ	
๑) ดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศ และคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เห็นชอบแผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ (พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๙) ซึ่งประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ (๑) การจัดการน้ำอุปโภคบริโภค (๒) การสร้างความมั่นคงน้ำภาคการผลิต (เกษตรและอุตสาหกรรม) (๓) การจัดการน้ำท่วมและอุทกภัย	การดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๖๙ ผ่าน “คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ”โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธานคณะกรรมการ มีเป้าหมายรวมในการเพิ่มปริมาณน้ำเกษตร ๘,๒๐๕.๕๑ ล้านลูกบาศก์เมตร การดำเนินงาน ณ วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ ดำเนินการได้ ๑,๖๙๔ ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ ๒๐ มี ๑๒ งานหลักประกอบด้วย (๑) ประปาหมู่บ้าน ดำเนินการได้ ๕,๕๘๓ หมู่บ้าน (๒) ประปาโรงเรียน/ชุมชน ดำเนินการได้ ๑,๓๑๒ แห่ง

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	**ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)**
(๔) การจัดการคุณภาพน้ำ (๕) การฟื้นฟูป่าต้นน้ำและป้องกันการพังทลายของดิน (๖) การบริหารจัดการ ๒) การอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำและบริหารจัดการน้ำอุปโภคบริโภค เพื่อจัดหา/พัฒนาแหล่งน้ำผิวดิน/น้ำบาดาล และพัฒนาระบบประปาหมู่บ้าน/ประปาชนบท โดย (๑) ประปาหมู่บ้าน ดำเนินการแล้วเสร็จ ๑,๘๗๘ แห่ง (๒) แหล่งน้ำผิวดินได้ดำเนินการฟื้นฟูแหล่งน้ำธรรมชาติ ทะเลสาบ หนองบึงที่มีสภาพเสื่อมโทรม ปรับปรุงซ่อมแซมสิ่งก่อสร้างด้านแหล่งน้ำ และก่อสร้างแหล่งน้ำที่ปริมาณเก็บกักเกินกว่า ๒ ล้านลูกบาศก์เมตร จำนวน ๓๖,๐๑๖ แห่ง ปริมาตรเก็บกักน้ำรวม ๕,๒๕๓ ล้านลูกบาศก์เมตร (๓) แหล่งน้ำบาดาลได้ดำเนินการ ๖ โครงการสำคัญ ได้แก่ - โครงการพัฒนาแหล่งน้ำบาดาลเพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภคในพื้นที่ ๗๐ จังหวัด จำนวน ๖๗๒ บ่อ ปริมาณน้ำที่ได้ จำนวน ๒๒.๗๐ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี ประชาชนได้รับผลประโยชน์ จำนวน ๑๒๙,๖๐๐ คน - โครงการพัฒนาแหล่งน้ำบาดาลเพื่อสนับสนุนน้ำดื่มสะอาดให้กับโรงเรียนทั่วประเทศ จำนวน ๖๙๘ แห่งปริมาณน้ำที่ได้ จำนวน ๒๗,๙๒๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน มีประชาชนได้รับประโยชน์ จำนวน ๒๔๙,๔๐๐ คน - โครงการพัฒนาแหล่งน้ำบาดาลเพื่อการเกษตรในพื้นที่ประสบภัยแล้ง ใน ๒ รูปแบบ คือ แบบเกษตรบาดาลเชิงระบบ (ขนาดพื้นที่ ๑๐๐ ไร่) และแบบเกษตรบาดาลแก้ปัญหาเร่งด่วน (ขนาดพื้นที่ ๓๐ ไร่) จำนวน ๑,๒๒๐ พื้นที่ ปริมาณน้ำที่ได้ จำนวน ๑๓,๒๕๐ ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมงมีประชาชนได้รับประโยชน์จำนวน ๖๖,๒๕๐ ไร่ - โครงการพัฒนาแหล่งน้ำบาดาลเพื่อสนับสนุนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จำนวน ๗๒ พื้นที่ (จากเป้าหมาย ๙๗ พื้นที่) - โครงการวางเครือข่ายสังเกตการณ์น้ำบาดาล เพื่อติดตามสถานการณ์น้ำบาดาล จำนวน ๑,๔๕๘ บ่อ/๘๐๕ สถานี จำแนกเป็น การติดตามตรวจวัดระดับน้ำ	(๓) แหล่งน้ำในเขตชลประทาน ดำเนินการได้ ๑,๒๓๙,๖๓๒ ไร่ (๔) แหล่งน้ำนอกเขตชลประทาน ดำเนินการได้ ๔๔๐.๔๔ ล้านลูกบาศก์เมตร (๕) ขุดสระน้ำในไร่นา ดำเนินการได้ ๑๓๓,๓๑๑ ล้านลูกบาศก์เมตร (๖) พัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็ก ดำเนินการได้ ๒,๐๓๙ แห่ง (๗) น้ำบาดาลเพื่อการเกษตรดำเนินการได้ ๑๑๘,๔๕๐ ไร่ (๘) น้ำบาดาลช่วยภัยแล้ง ดำเนินการได้ ๒,๔๒๓ แห่ง (๙) ขุดลอกลำน้ำสายหลักและสาขา ดำเนินการได้ ๒๓๔.๐๔ กิโลเมตร (๑๐) ป้องกันน้ำท่วมชุมชน ดำเนินการได้ ๓๐ แห่ง (๑๑) ฟื้นฟูป่า ดำเนินการได้ ๑๒๒,๙๕๗ ไร่ (๑๒) ป้องกันและลดการพังทลายของดินดำเนินการได้ ๖๗๕,๐๐๐ ไร่ การแก้ไขปัญหาภัยแล้ง

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	**ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)**
บาดาลและวิเคราะห์คุณภาพน้ำบาดาลจากบ่อสังเกตการณ์ที่มีอยู่ จำนวน ๑,๔๐๘ บ่อ/๗๗๕ สถานี และจัดทำบ่อสังเกตการณ์น้ำบาดาลเพิ่มเติม จำนวน ๕๐ บ่อ/๓๐ สถานี - โครงการกำกับควบคุมประกอบกิจการน้ำ/ดำเนินงานบาดาล โดยการออกใบอนุญาต จำนวน ๘,๔๒๐ บ่อ และดำเนินการตรวจสอบบ่อน้ำบาดาลแล้วเสร็จจำนวน ๑๖,๕๖๗ บ่อ ๓) การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า (ภัยแล้ง/น้ำท่วม) ผลการดำเนินงานที่สำคัญ ได้แก่ (๑) การสูบน้ำเพื่อการเติมน้ำในแหล่งน้ำสำหรับระบบประปาและการเกษตร ในพื้นที่ ๓๔ จังหวัด จำนวน ๑๓๗ แห่ง ปริมาณน้ำ ๕๐,๓๕๒,๗๘๘ ลูกบาศก์เมตร ประชาชนได้รับประโยชน์ ๗๔,๖๔๖ ครัวเรือน (๒) โครงการพัฒนาแหล่งน้ำบาดาล ดำเนินการแล้วเสร็จ ๑,๓๒๑ แห่ง ปริมาณน้ำที่ได้ ๕๖,๐๖๘,๐๐๐ ลิตรต่อวัน ประชาชนได้รับประโยชน์รวม ๒๖๔,๒๐๐ ครัวเรือน (๓) โครงการเจาะบ่อบาดาลเพื่อการเกษตร จำนวน ๕๑๑ แห่ง และติดตั้งเครื่องสูบน้ำในบ่อที่เจาะแล้วเสร็จ ๒๒๑ แห่ง ปริมาณน้ำที่ได้รับ ๔๓.๖๖ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี	
๑.๑๐ การทวงคืนผืนป่าและการแก้ไขปัญหาที่ดินทำกิน	
๑) ดำเนินการปราบปรามและหยุดยั้งการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หยุดยั้งการบุกรุกและทำลายทรัพยากรป่าไม้ สามารถจับกุมผู้กระทำผิดในคดีบุกรุกป่าไม้ได้ ๔,๓๖๗ คน และดำเนินคดีต่อผู้กระทำผิด ๑๗,๑๓๘ คดี และจับกุมผู้กระทำผิดคดีเกี่ยวกับการทำไม้ ๑๔,๒๐๙ คน และดำเนินคดีต่อผู้กระทำผิด ๒๖,๐๑๗ คดี โดยมีไม้ของกลางรวม ๑,๐๙๖,๖๖๐ ท่อน/แผ่น/เหลี่ยม คิดเป็นปริมาตรไม้ ๕๑,๔๔๕ ลบ.ม.	๑) ดำเนินนโยบาย “พลิกฟื้นผืนป่า สู่การพัฒนายั่งยืน” เพื่อแก้ไขปัญหาการบุกรุกทำลายพื้นที่ป่าไม้ รักษาพื้นที่ป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์ รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ ดำเนินการ ดังนี้ (๑) สร้างความรู้ความเข้าใจ/ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมตามแนวทางประชารัฐ โดยการอบรมให้ความรู้ พูดคุยกับประชาชน ชุมชนหรือสถานศึกษา เพื่อให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาทรัพยากรป่าไม้ตามแนวทางประชารัฐ ปัจจุบันดำเนินการแล้ว จำนวน ๑,๓๔๙ รุ่น (๒) แก้ไขปัญหาแนวเขตด้วยการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการ มาตราส่วน ๑ : ๔๐๐๐ (One Map) ขณะนี้อยู่ระหว่างการตรวจทานความถูกต้อง (๓) คุ้มครองพื้นที่ป่าไม้โดยการบังคับใช้กฎหมาย ได้พื้นที่คืน จำนวน ๙๖,๓๙๘.๗๘ ไร่ (๔) คุ้มครองพื้นที่ป่าไม้สมบูรณ์ จำนวน ๑๐๒.๔ ล้านไร่ (๕) จัดหาที่ดินแก่ผู้ยากไร้แล้ว จำนวน ๓๑๑,๒๘๔ ไร่

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)
	(๖) ฟื้นฟูสภาพป่า จำนวน ๘๑,๖๐๖.๓๑ ไร่ (๗) ส่งเสริมปลูกป่าเศรษฐกิจ จำนวน ๕๑,๓๓๐ ไร่ (๘) แจกจ่ายกล้าไม้ จำนวน ๓๔ ล้านกล้า
๒) การแก้ไขปัญหาที่ดินทำกิน (คณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ : คทช.)	
คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๗ เห็นชอบระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ กำหนดให้มีคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ(คทช.) มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน และเลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นกรรมการและเลขานุการการดำเนินงานของ คทช. ดำเนินการ (๑) จัดหาที่ดินทำกิน ให้แก่ผู้ยากไร้ที่ไม่มีที่ดินทำกิน (๒) จัดที่ดินทำกิน โดยกำหนดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ได้รับการจัดที่ดิน จัดที่ดินให้ผู้ยากไร้ที่ไม่มีที่ดินทำกินในรูปแบบสหกรณ์หรือรูปแบบอื่นที่เหมาะสม โดยมิให้กรรมสิทธิ์ (๓) ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ โดยจัดตั้ง ส่งเสริม และสนับสนุนให้สหกรณ์/ชุมชนเกิดความเข้มแข็ง พร้อมทั้ง จัดทำแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ (๔) ขับเคลื่อนกฎหมาย การบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดินให้มีความเป็นเอกภาพผ่านกลไกการทำงานในรูปของคณะอนุกรรมการ รวม ๔ คณะ	ผลการดำเนินการ มี ดังนี้ (๑) จัดหาที่ดินให้ชุมชน ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ มีพื้นที่เป้าหมาย จำนวน ๙๗ พื้นที่ ๕๕ จังหวัด เนื้อที่ประมาณ ๔๒๗,๐๒๑ ไร่มีพื้นที่ได้รับอนุญาตการจัดที่ดินตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ๑๐ พื้นที่ ๖ จังหวัด เนื้อที่ประมาณ ๓๑,๓๙๕ ไร่ (๒) ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘ - ๒๕๕๙ ดำเนินการจัดที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัยให้แก่ประชาชน จำนวน ๕,๖๒๘ คน รวมพื้นที่ ๗,๖๓๗ แปลง (๓) ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพในกิจกรรม ๖ ด้าน ตามพื้นที่เป้าหมาย ได้แก่ การพัฒนาที่ดินและใช้ประโยชน์ที่ดิน การพัฒนาแหล่งน้ำและพัฒนาปัจจัยพื้นฐาน การส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ การส่งเสริมการรวมกลุ่ม การสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งทุน และการส่งเสริมและจัดทำบัญชีครัวเรือน

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	**ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)**
ประกอบด้วย คณะอนุกรรมการจัดหาที่ดินคณะอนุกรรมการจัดที่ดิน คณะอนุกรรมการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ คณะอนุกรรมการนโยบายที่ดินจังหวัด (คทช.จังหวัด) และอนุกรรมการบูรณาการกฎหมายการบริหารจัดการที่ดิน	(๔) จัดทำร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. .... เพื่อเป็นกลไกการบริหารจัดการที่ดินให้มีเอกภาพ โดยทบทวนกฎหมาย และมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการที่ดิน ให้รวมอยู่ในกฎหมายฉบับเดียวกัน และปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ขณะนี้อยู่ระหว่างการนำเสนอ คทช. และ ครม. ต่อไป
๑.๑๑ การลดปัญหาสภาวะโลกร้อนและก๊าซเรือนกระจก (หมอกควัน/ขยะ)	
รัฐบาลได้ดำเนินงานพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ ตามกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการจัดการการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของประเทศไทย (Thailand National Focal Point) ดังนี้ ๑) ดำเนินงานลดก๊าซเรือนกระจกที่เหมาะสมของประเทศ (Nationally Appropriate Mitigation Actions :NAMAs) มีเป้าหมายลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในประเทศลงร้อยละ ๗ – ๒๐ ในภาคพลังงานและการขนส่งก่อนปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ๒) ข้อเสนอการมีส่วนร่วมของประเทศในการลดก๊าซเรือนกระจกและการดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภายหลังปี ค.ศ. ๒๐๒๐ (Intended Nationally Determined Contribution : INDC) โดยมีเป้าหมายการดำเนินงาน ภายหลังปี พ.ศ. ๒๕๖๓ (๒๕๖๔-๒๕๗๓) ประเทศไทยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกร้อยละ ๒๐ จากระดับการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในกรณีปกติ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ ระดับของการมีส่วนร่วมในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสามารถเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ ๒๕ ๓) การดำเนินงานตามความตกลงปารีส (Paris Agreement: PA) โดยประเทศไทยให้สัตยาบันสารเพื่อเข้าร่วมเป็นภาคีความตกลงปารีส จากการประเมินผลการลดก๊าซเรือนกระจกที่ผ่านมา พบว่า ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ก๊าซเรือนกระจกลดลง ร้อยละ ๔ (๑๔.๓๔ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า) และในการประเมินการลดก๊าซเรือนกระจกอย่างเป็นทางการของกระทรวงพลังงาน พบว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๕๗สามารถลดก๊าซเรือนกระจกได้ ร้อยละ ๑๐ (๓๗.๔๗ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า) มากกว่าเป้าหมายการดำเนินการภายในประเทศที่กำหนดไว้ร้อยละ ๗ (พ.ศ. ๒๕๖๓)	
๑.๑๑.๑ การป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควัน	
๑) จัดทำและดำเนนการตามแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันภาคเหนือ ๙ จังหวัด ประจำปี ๒๕๕๘	๑) จัดทำและดำเนินการตามแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันภาคเหนือ ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้อนุมัติงบกลางให้ ๙ จังหวัดภาคเหนือ สำหรับดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการฯ ๒) จัดตั้งศูนย์อำนวยการป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟป่าและหมอกควันภาคเหนือ เพื่อกำกับดูแล ประสานงาน และสั่งการแก้ไขปัญหา โดยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้บัญชาการ (Single Command) พร้อมบูรณาการแบบประชารัฐ ให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา ๓) ดำเนินงานแก้ไขปัญหาการเผาในพื้นที่ป่าอย่างเข้มข้นทั้งในพื้นที่เกษตร พื้นที่ป่าไม้ ระดมสรรพกำลังในการ

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)
	ลาดตระเวน เฝ้าระวัง และระงับเหตุ การบูรณาการเครื่องมือและอุปกรณ์ การกำหนดพื้นที่รับผิดชอบเพื่อลดความซ้ำซ้อน และการเข้มงวดดำเนินการทางกฎหมายกับผู้กระทำผิด ๔) จัดทำโรดแมปอาเซียนปลอดหมอกควัน เพื่อก้าวไปสู่วิสัยทัศน์การเป็นภูมิภาคอาเซียนปลอดหมอกควันในปี ๒๕๖๓ ซึ่งโรดแมปฯดังกล่าว ได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมคณะรัฐมนตรีสิ่งแวดล้อมอาเซียน ที่จัดขึ้นเมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ ณ ประเทศมาเลเซีย และนับจากนี้ไปอาเซียนจะมีกรอบแผนงานการแก้ไขปัญหาหมอกควันตามโรดแมปฯ ดังกล่าว จากการบริหารจัดการอย่างเข้มข้นและการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ส่งผลให้ช่วงวิกฤตหมอกควันระหว่างวันที่ ๑ มกราคม – ๑๕ เมษายน ๒๕๕๙ จำนวนจุดความร้อนรวมใน ๙ จังหวัดภาคเหนือ ลดลงกว่าร้อยละ ๒๐ เมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๘ รวมถึงปริมาณฝุ่นละอองในจังหวัดส่วนใหญ่มีแนวโน้มลดลงอย่างเห็นได้ชัดโดยปริมาณฝุ่นละอองสูงสุดลดลงจาก ๓๘๑ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร ในปี ๒๕๕๘ เหลือเพียง ๓๑๗ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร ในปี ๒๕๕๙
๑.๑๑.๒ การแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอย	
๑) กำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมสามารถจัดการได้แล้วประมาณ ๑๙ ล้านตัน ๒) การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เป็นขยะมูลฝอยใหม่ ๓) การวางระเบียบมาตรการการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย (๑) ได้ออกประกาศคณะกรรมการนโยบายการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ กำหนดอัตราส่วนเพิ่มราคารับซื้อไฟฟ้า (Feed-in tariff) จากการใช้ขยะมูลฝอยเป็นเชื้อเพลิงให้สูงขึ้น (๒) มติคณะรัฐมนตรี วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๘ เห็นชอบร่างยุทธศาสตร์การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เชิงบูรณาการ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๔ ตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอ (๓) มติคณะรัฐมนตรี วันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๘ อนุมัติหลักการ - ร่างกฎกระทรวงว่าด้วยสุขลักษณะการจัดการมูลฝอยทั่วไป พ.ศ.	๑) การกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมทั่วประเทศได้แล้ว จำนวน ๒๒.๔๙ ตัน จากปริมาณขยะมูลฝอยสะสมทั้งหมด ๓๐.๔๙ ล้านตัน คิดเป็นร้อยละ ๗๔ แบ่งเป็น (๑) ขยะมูลฝอยตกค้าง ๖ จังหวัดวิกฤต(จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ลพบุรี สระบุรี สมุทปราการ ปทุมธานี และจังหวัดนครปฐม) กำจัดแล้ว ๑๐.๒๑ ล้านตัน จากปริมาณขยะมูลฝอยตกค้างสะสม จำนวน ๑๑.๐๔ ล้านตัน คิดเป็นร้อยละ ๙๒ (๒) ขยะมูลฝอยตกค้างส่วนที่เหลือ กำจัดแล้ว ๑๒.๒๖ ล้านตัน จากปริมาณขยะมูลฝอยตกค้าง ๑๙.๔๕ ล้านตัน คิดเป็นร้อยละ ๖๓ ๒) การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เป็นขยะมูลฝอยใหม่ โดยส่งเสริมให้ชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ลด คัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทางเก็บขนแบบแยกประเภทและนำไปกำจัดอย่างถูกต้อง โดยมีพื้นที่ต้นแบบจำนวน ๗๗ แห่ง มีศูนย์รวบรวมของเสียอันตรายชุมชนจังหวัด จำนวน ๗๔ แห่ง ปิดสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยที่ไม่ถูกต้อง กำหนดพื้นที่ที่เหมาะสมเป็นศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยรวมในแต่ละจังหวัดทั้งหมด ๒๖๘ กลุ่มพื้นที่ สถานีขนถ่าย

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)
- ร่างกฎกระทรวงว่าด้วยสุขลักษณะการจัดการสิ่งปฏิกูล พ.ศ. .... - ร่างกฎกระทรวงว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการในการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย พ.ศ. .... - ร่างกฎกระทรวงว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียมการออกในอนุญาตและหนังสือรับรองการแจ้ง พ.ศ. .... ตามที่กระทรวงสาธารณสุขเสนอ (๔) มติคณะรัฐมนตรี วันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์อื่น พ.ศ. .... ตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอ (๕) มติคณะรัฐมนตรี วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ รับทราบแผนการจัดการกากอุตสาหกรรม ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๒ ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมเสนอ (๖) มติคณะรัฐมนตรี วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เห็นชอบร่างแผนยุทธศาสตร์การให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๒ ตามที่สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจเสนอ (๗) มติคณะรัฐมนตรี วันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๘ รับทราบแนวทางการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศตามแนวทางที่กระทรวงมหาดไทยเสนอ (๘) มติคณะรัฐมนตรี วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘ อนุมัติหลักการร่างกฎกระทรวงกำหนดเพิ่มมูลค่าของโครงการที่จะต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์และขั้นตอนที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ พ.ศ. .... ตามที่สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจเสนอ ๔) การสร้างวินัยของคนในการจัดการขยะมูลฝอย เช่น โครงการ “เมืองสะอาด คนในชาติมีสุข” ศูนย์เรียนรู้ชุมชนและโรงเรียนปลอดขยะ Zero Waste จำนวน ๙ แห่ง รณรงค์ลดการใช้ถุงพลาสติก โครงการบัตรเดียวเขียวทั่วไทย ให้คำปรึกษาจัดการขยะในโรงเรียน	๘๑ แห่ง และโครงการแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอยในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้ก่อสร้างสถานที่กำจัดขยะแบบฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล (Sanitary Landfill) เสร็จเรียบร้อยแล้ว สามารถกำจัดขยะที่ตกค้าง จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ ตัน อย่างถูกวิธีและแปรรูปเป็นพลังงานไฟฟ้า รองรับขยะมูลฝอยในอนาคตได้ ๑๔๐ ตัน/วันร้อยละ ๓๐ ภายในปี ๒๕๖๔ ๓) การวางระเบียบมาตรการการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย โดยเมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบกับแผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๔) ตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอ และมอบหมายให้กระทรวงมหาดไทยกำกับดูแลให้จังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำแผนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของจังหวัดให้สอดคล้องกับแผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๔) ภายใต้ ๖ เป้าหมาย คือ (๑) ขยะมูลฝอยชุมชนจัดการอย่างถูกต้อง ร้อยละ ๗๕ ภายในปี ๒๕๖๔ (๒) ขยะมูลฝอยตกค้างที่เหลือทั้งหมด ต้องถูกกำจัดภายในปี ๒๕๖๒ (๓) ของเสียอันตรายชุมชนถูกรวบรวมและส่งไปกำจัดร้อยละ ๓๐ ภายในปี ๒๕๖๔ (๔) มูลฝอยติดเชื้อจัดการอย่างถูกต้องทั้งหมดภายในปี ๒๕๖๓ (๕) กากอุตสาหกรรมจัดการอย่างถูกต้องทั้งหมดภายในปี ๒๕๖๓ (๖) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คัดแยกขยะมูลฝอยและของเสียของอันตรายชุมชนตั้งแต่ต้นทาง ร้อยละ ๕๐ ภายในปี ๒๕๖๔ และคณะรัฐมนตรีมีมติ เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ตามที่กระทรวงมหาดไทยเสนอโดยมีสาระสำคัญ ดังนี้ (๑) กำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยของราชการส่วนท้องถิ่น (๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	**ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)**
	(๓) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย (๔) การสร้างวินัยของคนในการจัดการขยะมูลฝอย เช่นรณรงค์ลดการใช้ถุงพลาสติก ร่วมมือกับภาคเอกชน (Modern Trade) รณรงค์งดให้บริการถุงพลาสติกใน “วันพุธ” โดยตั้งเป้าหมายในการลดถุงพลาสติกให้ได้ ๘๘ ล้านใบ “๘๘ ล้านใบถวายพ่อ”ภายในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๙
๑.๑๒ ยุทธศาสตร์การเตรียมพร้อมแห่งชาติ พ.ศ. (๒๕๕๗ - ๒๕๖๑)	
สภาความมั่นคงแห่งชาติ จัดทำยุทธศาสตร์การเตรียมพร้อมแห่งชาติ พ.ศ. (๒๕๕๗ - ๒๕๖๑) กำหนดยุทธศาสตร์ ๔ ประเด็น ๑) การเตรียมพร้อมของทุกภาคส่วนเพื่อเตรียมพร้อมกับภาวะไม่ปกติ ๒) การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันให้กับคน ชุมชนและสังคม ๓) การเสริมสร้างความร่วมมือกับต่างประเทศ ๔) การผนึกกำลังและบูรณาการแผนในทุกระดับ ๕) การบริหารจัดการที่มีเอกภาพและมีประสิทธิภาพ 	ขยายผลยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติดังนี้ ๑) โครงการพัฒนาระบบบัญชาการเหตุการณ์ เช่น การฝึกการบริหารวิกฤติการณ์ระดับชาติ (Crisis Management Exercise: C-MEX) เป็นการฝึกซ้อมจัดการภัยคุกคามทุกรูปแบบอย่างบูรณาการ ดำเนินการมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๐ ถึงปัจจุบัน ทำให้ทุกหน่วยงาน ตลอดจนภาคประชาชนและภาคเอกชนที่เข้าร่วมการฝึกมีความรู้ ความเข้าใจ ความเชี่ยวชาญ ทักษะ และสามารถปฏิบัติตามเป้าหมายของการฝึกได้อย่างครบถ้วน ตลอดจนนำไปพัฒนาปรับปรุงประสิทธิภาพการเตรียมพร้อมของประเทศให้ดียิ่งขึ้น ๒) โครงการจัดทำแผนรองรับและอำนวยการขับเคลื่อนของหน่วยงานด้านสาธารณภัยและการป้องกันประเทศ ๓) โครงการเสริมสร้างความร่วมมือกับต่างประเทศควบคู่ไปพร้อมกับการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ฯ สู่การปฏิบัติในระดับพื้นที่ โดยให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนและภาคเอกชน รวมทั้งการบรรจุเนื้อหายุทธศาสตร์ฯ ไว้ในแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

ระยะที่ ๒	
ระยะที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๙ – ปลายปี ๒๕๖๐)	แผนการปฏิรูปประเทศสืบเนื่อง (ปลายปี ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙)
๑.๑ การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์	
	รัฐบาลยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเป็นแนวทางขับเคลื่อนประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน จึงได้กำหนด แผนงาน การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข เป็นกรอบการดำเนินงานสำคัญ ใน ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (ปี ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙)
๑.๒ การปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน	
สร้างมาตรฐานในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยปฏิรูประบบการประเมินผลการปฏิบัติงาน กระบวนการดำเนินการทางวินัย ฐานข้อมูลกำลังคนภาครัฐ เครื่องมือและกลไกในการส่งเสริมจริยธรรมข้าราชการ และส่งเสริมความร่วมมือในการเสริมสร้างความซื่อสัตย์สุจริต รณรงค์ปลุกจิตสำนึกร่วมต้านทุจริต พัฒนาระบบตรวจสอบการใช้อำนาจของข้าราชการตำรวจ ส่งเสริมนักการเมืองรุ่นใหม่ที่มีคุณธรรมจริยธรรมเข้าสู่ตำแหน่งทางการเมืองผ่านกลไกการบริหารพรรคการเมือง และการตรวจสอบที่เข้มแข็งจากทุกภาคส่วน จัดตั้งกองทุนสนับสนุนการต่อต้านการทุจริตและคุ้มครองพยานในคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ เพิ่มอัตราโทษในการทุจริตทั้งผู้ให้และผู้รับ โดยเฉพาะการเพิ่มโทษแก่เจ้าหน้าที่รัฐที่กระทำความผิดในกรณีรับสินบนหรือใช้ตำแหน่งหน้าที่ในการทุจริต	
๑.๓ การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	
๑) การดำเนินงานตามแผนประชารัฐร่วมใจสร้างหมู่บ้านชุมชนปลอดภัยยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๙ -๒๕๖๐ ให้ทุกหมู่บ้าน/ชุมชน สามารถแก้ปัญหายาเสพติด สร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน เป้าหมาย ๘๑,๙๐๕ หมู่บ้าน/ชุมชน โดยใช้กลไกศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดระดับจังหวัด/กรุงเทพมหานคร (ศอ.ปส.จ./กทม.) เป็นหน่วยขับเคลื่อนการดำเนินงาน และศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดระดับอำเภอ/เขต	

ระยะที่ ๒	
ระยะที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๙ – ปลายปี ๒๕๖๐)	แผนการปฏิรูปประเทศสืบเนื่อง (ปลายปี ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙)
(ศป.ปส.อ./เขต) เป็นหน่วยปฏิบัติในระดับพื้นที่ เพื่อนำผู้เสพเข้าสู่กระบวนการบำบัด และผู้ค้าถูกดำเนินคดี และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชนของตนเอง ๒) ยกระดับการสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศด้วยยุทธศาสตร์ปิดล้อมพื้นที่สามเหลี่ยมทองคำให้มีผลชัดเจนยิ่งขึ้น ทั้งการสกัดกั้นยาเสพติด สารตั้งต้นและเคมีภัณฑ์ต่างๆ ใช้ยุทธศาสตร์เชิงรุกนอกประเทศลดปัญหายาเสพติดในประเทศไทย สร้างความเข้มแข็งในการปฏิบัติการในแผนแม่น้ำโขงปลอดภัย ๓) เตรียมระบบและโครงสร้างการบริหารจัดการยาเสพติดของประเทศ ให้เป็นไปตามประมวลกฎหมายยาเสพติด ที่จะมีผลบังคับใช้ไม่เกินปี ๒๕๖๐ เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพงานยาเสพติดประเทศไทย ๔) วางระบบการจัดการปัญหายาเสพติดของประเทศ ตามทิศทางและนโยบายที่เห็นพ้องกันในที่ประชุมสมัชชาสหประชาชาติสมัยพิเศษว่าด้วยปัญหายาเสพติด (United Nations General AssemblySpecial Session on the World Drug Problem 2016: UNGASS 2016) ตามบริบทที่เหมาะสมกับประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องตัวยาและผู้เสพยาเสพติด	
๑.๔ การแก้ไขการทำประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงานและไร้การควบคุม (Illegal Unreported and Unregulated Fishing : IUU Fishing)	
ภายในสิ้นปี ๒๕๕๙ นี้ศูนย์บัญชาการแก้ไขปัญหาการทำการประมงผิดกฎหมาย (ศปมผ.) จะทยอยถ่ายโอนภารกิจการแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้กรมประมงรับผิดชอบต่อไป เพื่อให้เกิดการแก้ไขปัญหาที่ยั่งยืน โดยดำเนินการตามแผนงาน ส่งเสริมและสนับสนุนการปฏิบัติตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ๑) รักษาทรัพยากรสัตว์น้ำและการทำการประมงของไทยเกิดความยั่งยืน ๒) เรือประมงไทยได้รับการควบคุมและทำการประมงอย่างถูกกฎหมาย ๓) สินค้าประมงไทยที่ส่งออกไปยังสหภาพยุโรปได้รับการยอมรับและเชื่อมั่นว่าไม่ได้มาจากการทำประมงที่ผิดกฎหมาย	รัฐบาลจะยังคงผลักดันแผนงาน/โครงการสำคัญ ได้แก่ ๑) ยกระดับศูนย์ประสานการปฏิบัติในการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล (ศรชล.) ขึ้นเป็นศูนย์อำนวยการ เพื่อให้เกิดเอกภาพในการดำเนินงานด้านการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลในภาพรวมของประเทศ ๒) พัฒนาและวางระบบการบริหารงานเพื่อให้เกิดการจัดระบบระเบียบที่ดีในทะเลและการตระหนักรู้และเท่าทันสถานการณ์ทางทะเลให้มีประสิทธิภาพและสามารถเชื่อมโยงทั้งหน่วยงานภายในและต่างประเทศ ๓) พัฒนาและปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบต่าง ๆ ให้มีความทันสมัยและเป็นสากล รวมทั้งพัฒนากลไกและระบบการขับเคลื่อนในการนำกฎหมายไปสู่การปฏิบัติให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ระยะที่ ๒	
ระยะที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๙ – ปลายปี ๒๕๖๐)	แผนการปฏิรูปประเทศสืบเนื่อง (ปลายปี ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙)
	๔) สร้างการรับรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับคุณค่าของทะเลและการใช้ประโยชน์จากทะเลอย่างมีจิตสำนึกความรับผิดชอบ รวมทั้งมีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรมทางทะเล
๑.๕ การแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ แรงงานต่างด้าวและผู้หลบหนีเข้าเมือง	
๑) บูรณาการขับเคลื่อนมาตรการ ๕ ด้าน (นโยบาย ป้องกัน ดำเนินคดี คุ้มครองช่วยเหลือ การมีส่วนร่วม) อย่างเข้มข้น ๒) ดำเนินการแก้ไขกฎหมายและบังคับใช้กฎหมายให้เป็นรูปธรรม ๓) สร้างความเชื่อมั่นและการยอมรับในเวทีระหว่างประเทศเช่น การจัดงาน “วันต่อต้านการค้ามนุษย์” วันที่ ๕ มิถุนายนของทุกปีพัฒนาความร่วมมือด้านการต่อต้านการค้ามนุษย์กับประเทศเพื่อนบ้าน โดยจัดเวทีการประชุมและทำข้อตกลงร่วมกัน ๔) ให้ความรู้แก่กลุ่มเสี่ยงและภาคประชาชนที่ได้รับผลกระทบ รวมทั้งสร้างการรับรู้แก่ประชาชนในประเทศ	ในอีก ๕ ปีข้างหน้า พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ รัฐบาลมีเป้าหมาย มุ่งสู่สังคมปลอดจากการค้ามนุษย์ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เข้าถึงกระบวนการยุติธรรมและการช่วยเหลือที่รวดเร็วเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์จะต้องถูกลงโทษอย่างเด็ดขาดส่งเสริมความร่วมมือกับนานาประเทศเพื่อขจัดปัญหาการค้ามนุษย์อย่างยั่งยืนผลักดันนโยบายไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม พัฒนาระบบงานและระบบล่ามภาษาตลอดจนริเริ่มและขับเคลื่อนความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์ และพัฒนาระบบฐานข้อมูลสำหรับการบริหารงาน
๑.๖ การแก้ไขปัญหาการบินพลเรือนระหว่างประเทศ	
แผนปฏิบัติการแก้ไขปัญหาด้านการบินพลเรือน มีการวางแผนไว้ ดังนี้ ๑) ดำเนินการออกใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศใหม่ (Re –AOC) Group ๑ : ๘ Airlines ประกอบด้วย ๓ Phases : (๑) Document Inspection Phase (๒) Inspection Phase (๓) Demonstration Phase) การประเมินผลและปรับปรุงกระบวนการให้เหมาะสม โดยกระบวนการตรวจประเมิน Re –AOC ให้กับ Airline กลุ่มแรกในเดือน กันยายน ๒๕๕๙ โดยใช้ระยะเวลาประมาณ ๔ – ๕ เดือน เพื่อพิสูจน์มาตรฐานกระบวนการการออกใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศซึ่งมีการดังภาพ	

ระยะที่ ๒	
ระยะที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๙ – ปลายปี ๒๕๖๐)	แผนการปฏิรูปประเทศสืบเนื่อง (ปลายปี ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙)
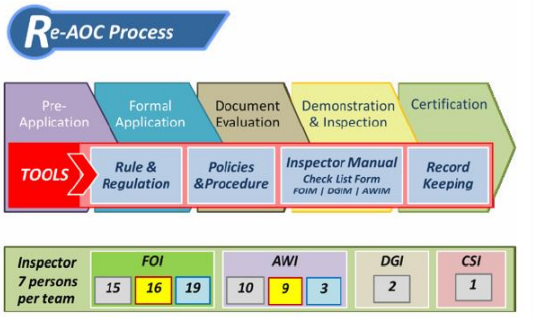 แผนการจัดทำ ICAO Coordinated Validation Missions ICVM) ระยะสั้น พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึง มีนาคม ๒๕๖๐ สรุปผลการทดสอบตามกระบวนการที่วางไว้ (Settle AOC Process) เชิญ ICAO เพื่อตรวจประเมิน โดย ICAO เริ่มการตรวจประเมิน ICAO Coordinated Validation Missions ICVM) ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของ ICAO ในการเริ่มและวางแผนการตรวจประเมินและจัดทำแผนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องที่ตรวจพบ (Corrective Action Plan : CAP)	
๑.๗ การแก้ไขปัญหาและพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้	
กระบวนการพูดคุยเพื่อสันติสุขจังหวัดชายแดนภาคใต้จะดำเนินการพิจารณาข้อตกลงร่วมให้เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่ายในขั้นต่อไปจะนำไปสู่การหารือในการกำหนดพื้นที่ปลอดภัย (Safety Zone) ร่วมกับกลุ่มผู้เห็นต่างทุกกลุ่ม สอดคล้องกับนโยบายการบริหารและพัฒนาจังหวัดชายแดนใต้ พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๑ ๑) ดำเนินการชี้แจงนโยบายการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ๒) เน้นบริหารจัดการ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานของกลไกระดับต่างๆ ในลักษณะบูรณาการให้มากขึ้น ๓) เน้นสร้างความเข้าใจร่วมกับทุกภาคส่วนในเรื่องกระบวนการพูดคุยเพื่อสันติสุข และสร้างหลักประกันการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างแท้จริง ซึ่งนำไปสู่ความสันติสุข ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ต่อไป ๔) รัฐบาลมีแผนพัฒนาโครงการเมืองต้นแบบ “สามเหลี่ยม มั่นคง ยั่งยืน” เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจในพื้นที่ ๓ อำเภอ ได้แก่ อำเภอหนองจิก อำเภอสุไหงโก-ลก และอำเภอเบตง ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีเหตุการณ์ลดลงอย่างชัดเจนและเกิดเหตุน้อย เพื่อสร้างโอกาสในการเร่งรัดการพัฒนาเศรษฐกิจให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมตามศักยภาพของแต่ละ	

ระยะที่ ๒	
ระยะที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๙ – ปลายปี ๒๕๖๐)	แผนการปฏิรูปประเทศสืบเนื่อง (ปลายปี ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙)
พื้นที่นำไปสู่การสร้างงาน สร้างอาชีพให้กับประชาชนและกระจายรายได้ไปยังพื้นที่ใกล้เคียงต่อไป	
๑.๘ การจัดระเบียบสังคม	
๑.๘.๑ การจัดระเบียบรถสาธารณะ	
๑) กำหนดให้รถตู้โดยสารสาธารณะที่วิ่งให้บริการเส้นทางจากกรุงเทพฯ ไปยังจังหวัดต่าง ๆ ต้องใช้สถานีขนส่งผู้โดยสารกรุงเทพฯ ๓ แห่ง (สถานีจตุจักร สถานีสายใต้ใหม่ และสถานีเอกมัย) เป็นจุดจอดรับ-ส่งผู้โดยสารและจุดจอดอื่นๆที่เหมาะสมซึ่งเป็นไปตามกฎหมายและเงื่อนไขใบอนุญาต และเพื่อดูแลความปลอดภัยของประชาชนบรรเทาปัญหาการจราจร ๒) การจัดระเบียบรถจักรยานยนต์รับจ้าง จะมีการเชื่อมต่อการเดินทางกับระบบขนส่งมวลชนประเภทอื่นๆ และมีแผนการดำเนินการจัดตั้งให้เป็นรูปแบบองค์กรในลักษณะสมาคมหรือกลุ่มสหกรณ์ในอนาคต ๓) การจัดระเบียบรถแท็กซี่ โดยในระยะต่อไป รถแท็กซี่ทุกคนต้องติดตั้งอุปกรณ์เพื่อแสดงตำแหน่งและชื่อผู้ขับรถเพื่อสามารถติดตามและกำกับดูแลทั้งรถและผู้ขับขี่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	
๑.๘.๒ การจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย	
เพื่อให้แรงงานต่างด้าวสามารถทำงานในประเทศไทยได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย และได้รับการคุ้มครองสิทธิแรงงานตามหลักมนุษยชน โดยไม่กระทบต่อความมั่นคงของชาติและภาวะการจ้างงานของคนไทย ได้กำหนดแผนการดำเนินงานดังนี้ ๑) กำหนดหลักเกณฑ์ให้แรงงานต่างด้าวสามารถทำงานเป็นผู้ประสานงานด้านการสื่อสาร โดยคณะกรรมการพิจารณาการทำงานของคนต่างด้าว มีมติเห็นชอบในหลักการกำหนดเงื่อนไขให้ภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ จ้างแรงงานต่างด้าวเป็นผู้ประสานงานด้านภาษา เมียนมา ลาว กัมพูชาตามความจำเป็นเหมาะสม และกำหนดอัตราส่วนให้เอกชนที่มีลูกจ้าง ๑๐๐ คน จ้างได้ไม่เกิน ๑ คน โดยจะเปิดโอกาสให้ผู้ประสานงานด้านภาษาที่เป็นคนไทยก่อนหากไม่มีคนไทยทำจะให้แรงงานต่างด้าวที่ได้รับการผ่อนผันตามมติคณะรัฐมนตรี (กลุ่มบัตรชมพู) และแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในประเทศไทยตามระบบ MOU ได้ทำงานตำแหน่งดังกล่าว ทั้งนี้ อยู่ระหว่างเตรียมเสนอเรื่องดังกล่าวเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรีให้ความ	

ระยะที่ ๒	
ระยะที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๙ – ปลายปี ๒๕๖๐)	แผนการปฏิรูปประเทศสืบเนื่อง (ปลายปี ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙)
เห็นชอบก่อนออกประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อให้มีผลบังคับใช้ประมาณเดือนกันยายน ๒๕๕๙ ๒) ส่งเสริมการนำเข้าแรงงานแบบถูกต้องตามกฎหมายผ่าน MOU กับประเทศต้นทาง และลดจำนวนแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย โดยตรวจปราบปรามบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด รวมทั้งประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสกัดกั้นการลักลอบเข้าเมืองผิดกฎหมาย	
๑.๘.๓ การปราบปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา	
เร่งรัดหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ดำเนินการแผนปฏิบัติการและโรดแมปด้านทรัพย์สินทางปัญญาของประเทศ โดยเฉพาะการปรับปรุงระบบการยื่นคำขอทางอิเล็กทรอนิกส์และการใช้ระบบการจัดการข้อมูลคำขอในการกำกับดูแลและตรวจสอบ การพัฒนาฐานข้อมูลระดับชาติและปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้ครอบคลุม GI GRs TK และ TCEs การเร่งสร้างความร่วมมือด้านการปราบปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาบริเวณตลาดชายแดน โดยเฉพาะในพื้นที่สีแดง และการใช้สื่อการประชาสัมพันธ์ที่ง่ายต่อการเข้าใจของประชาชน และเจ้าหน้าที่รัฐ ร่วมกับประเทศเพื่อนบ้าน	
๑.๘.๔ การแก้ไขปัญหาการเข้ามาประกอบธุรกิจของคนต่างชาติผ่านตัวแทนอำพราง (นอมินี)	
เร่งปรับปรุงแผนการตรวจสอบนอมินีให้ครอบคลุมจังหวัดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ พื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ และบริเวณชายแดนที่มีพื้นที่ติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน กำหนดให้มีการควบคุมการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ภาครัฐในการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด รวมถึงประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดทุกภาคส่วนในการดำเนินการตรวจสอบและเฝ้าระวังอย่างต่อเนื่อง	
๑.๙ การบริหารจัดการน้ำ	
ขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๙ในช่วงระยะปานกลาง ปี ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ (๑) การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งน้ำในพื้นที่เกษตรน้ำฝน ฟื้นฟูแหล่งน้ำธรรมชาติ ๕,๗๕๖ แห่ง ขุดสระน้ำในไร่นา	๑) ขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๙ ๒) จัดทำแผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการน้ำในลุ่มน้ำ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔

ระยะที่ ๒	
ระยะที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๙ – ปลายปี ๒๕๖๐)	แผนการปฏิรูปประเทศสืบเนื่อง (ปลายปี ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙)
๑๐๐,๐๐๐ บ่อ พัฒนาน้ำบาดาล ๕๕๓,๖๐๐ ไร่ และสนับสนุนแหล่งน้ำชุมชน ๗๕๐ แห่ง (๒) การพัฒนาแหล่งเก็บน้ำใหม่และระบบกระจายน้ำ ลุ่มน้ำ ชี วัง มูล สะแกกรัง ท่าจีน โขง ยม และเจ้าพระยา (๓) การเพิ่มประสิทธิภาพโครงการแหล่งน้ำและระบบชลประทาน โดยการลดการใช้น้ำในเขตที่กำหนดอย่างน้อย ร้อยละ ๑๐ (๔) การจัดการด้านความต้องการ โดยการปรับระบบการปลูกพืช การกำหนดเกณฑ์การจัดสรรน้ำ	
๑.๑๐ การทวงคืนผืนป่าและการแก้ไขปัญหาที่ดินทำกิน	
การเพิ่มพื้นที่ป่าเศรษฐกิจเป้าหมาย เพิ่มพื้นที่ป่าเศรษฐกิจในพื้นที่ของรัฐ ชุมชน สาธารณประโยชน์ วัด โรงเรียน และที่ดินกรรมสิทธิ์ สร้างแหล่งผลิตวัตถุดิบตอบสนองความต้องการใช้ประโยชน์ไม้ในการปลูกป่าเศรษฐกิจ มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการป่าเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน และสร้างให้มีรายได้จากการประกอบอาชีพปลูกป่าเศรษฐกิจ ดังนี้ ๑) จัดทำแปลงสาธิตการปลูกบำรุงไม้เศรษฐกิจในพื้นที่สวนป่าเศรษฐกิจขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ จำนวน ๓,๑๐๐ ไร่ ๒) ส่งเสริมการปลูกบำรุงไม้เศรษฐกิจในพื้นที่ชุมชน สาธารณประโยชน์ โรงเรียน วัดและที่ดินกรรมสิทธิ์ ๗,๙๕๐ ไร่	จัดทำแผนการดำเนินการ ระยะ ๒๐ปี (พ.ศ.๒๕๗๙) ดังนี้ ๑) สร้างความรู้ความเข้าใจ/ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมตามแนวทางประชารัฐ จำนวน ๒๔,๙๐๗ รุ่น/แห่ง ๒) แก้ไขปัญหาแนวเขตที่ดินของรัฐฯ (One Map) มีแผนที่มาตราส่วน ๑ : ๔,๐๐๐ ที่ใช้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ๓) คุ้มครองพื้นที่ป่าไม้โดยการบังคับใช้กฎหมาย จำนวน ๒.๙๒๔ ล้านไร่ ๔) คุ้มครองพื้นที่ป่าไม้สมบูรณ์ จำนวน ๑๐๒.๔ ล้านไร่ รวมกับพื้นที่ป่าไม้ที่ถูกฟื้นฟู จำนวน ๙.๑ ล้านไร่ เท่ากับจำนวน ๑๑๑.๕ ล้านไร่ ๕) จัดหาที่ดินแก่ผู้ยากไร้ จำนวน ๒.๓๕ ล้านไร่ ๖) ฟื้นฟูสภาพป่า จำนวน ๕.๒๓๖๕๕ ล้านไร่ ๗) ส่งเสริมปลูกป่าเศรษฐกิจ จำนวน ๓.๙๐๔๙๓ ล้านไร่ ๘) แจกจ่ายกล้าไม้ จำนวน ๔,๗๒๕.๘๕ ล้านกล้า
๑.๑๐.๑ การแก้ไขปัญหาที่ดินทำกิน	
คณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ (คทช.) เร่งรัดการขับเคลื่อนนโยบาย “การจัดที่ดินทำกินให้ชุมชน” ให้กระจายทั่วถึงทุกจังหวัดของประเทศ โดยการจัดที่ดินให้ให้ผู้ยากไร้โดยไม่ให้กรรมสิทธิ์ แต่อนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในที่ดินของรัฐเป็นกลุ่มหรือชุมชนตามกฎหมาย ๔ ประเภท ได้แก่ พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ พื้นที่ปฏิรูปที่ดิน พื้นที่สาธารณประโยชน์และพื้นที่ป่าชายเลน ได้จัดทำแผนปฏิบัติการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชนตามนโยบายรัฐบาล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๐ มีจำนวนทั้งสิ้น ๙๗ พื้นที่ ๕๕ จังหวัด เนื้อที่ประมาณ ๔๒๗,๐๒๑ ไร่ แบ่งออกเป็น (๑) พื้นที่เป้าหมาย จำนวน	

ระยะที่ ๒	
ระยะที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๙ – ปลายปี ๒๕๖๐)	แผนการปฏิรูปประเทศสืบเนื่อง (ปลายปี ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙)
๘๐ พื้นที่ ๔๗ จังวัด (๒) พื้นที่เป้าหมายเพิ่มเติม จำนวน ๑๘ พื้นที่ ๑๓ จังหวัด	
๑.๑๑ การลดปัญหาสภาวะโลกร้อนและก๊าซเรือนกระจก (หมอกควัน/ขยะ)	
๑) การป้องลดปัญหาหมอกควัน ดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะเรื่องการแก้ไขปัญหาหมอกควันข้ามแดน และการจัดการเชื้อเพลิงก่อนเข้าสู่ช่วงเกิดสถานการณ์หมอกควัน ให้ปัญหาบรรเทาลงจนไม่เกิดผลกระทบต่อประชาชนอีกต่อไป ๒) การแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอย กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ร่วมกับกระทรวงมหาดไทยจัดทำแผนปฏิบัติการ“ประเทศไทย ไร้ขยะ” ตามแนวทาง “ประชารัฐ” ระยะ ๑ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๐) ขึ้น โดยมีเป้าหมาย ๓ ประการ คือ (๑) ปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนที่เข้าสู่ระบบการกำจัดที่ปลายทางลดลง ร้อยละ ๕ จากปี ๒๕๕๙ (๒) ร้อยละ ๑๐๐ ของหมู่บ้าน/ชุมชน มีการคัดแยะของเสียอันตรายณ แหล่งกำเนิดและจัดให้มี “จุดรวมของเสียอันตรายชุมชน” อย่างน้อย ๑ จุด (๓) ร้อยละ ๗๐ ของกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายและร้อยละ ๘๕ ของมูลฝอยติดเชื้อ โดยกระทรวงมหาดไทยได้แต่งตั้งคณะทำงานด้านการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ในระดับจังหวัด ระดับอำเภอ และระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดเป้าหมาย - ปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนที่เข้าสู่ระบบการกำจัดที่ปลายทางในปี ๒๕๖๐ ลดลงร้อยละ ๕ เมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณขยะมูลฝอยปี ๒๕๕๙ - ทุกส่วนราชการ สถานศึกษา ศาสนสถาน ภาคเอกชน และสถานประกอบการจัดกิจกรรมลดและคัดแยกขยะมูลฝอยหรือการนำขยะมูลฝอยไปใช้ประโยชน์ - ร้อยละ ๔๐ ของหมู่บ้าน/ชุมชนในพื้นที่สามารถเป็นต้นแบบการลดและคัดแยกขยะมูลฝอย - ทุกหมู่บ้าน/ชุมชนจะต้องมี “จุดรวบรวมขยะมูลฝอยอันตรายชุมชน” อย่างน้อย ๑ จุด - ร้อยละ ๗๐ ของกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตราย และร้อยละ ๘๕ของมูลฝอยติดเชื้อต้องได้รับการกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ	

ระยะที่ ๒	
ระยะที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๙ – ปลายปี ๒๕๖๐)	แผนการปฏิรูปประเทศสืบเนื่อง (ปลายปี ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙)
๑.๑๒ ยุทธศาสตร์การเตรียมพร้อมแห่งชาติ	
๑) การเตรียมพร้อมของทุกภาคส่วนเพื่อเตรียมพร้อมกับภาวะไม่ปกติ ๒) การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันให้กับคน ชุมชนและสังคม ๓) การเสริมสร้างความร่วมมือกับต่างประเทศ ๔) การผนึกกำลังและบูรณาการแผนในทุกระดับ ๕) การบริหารจัดการที่มีเอกภาพและมีประสิทธิภาพ	

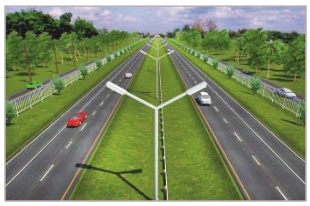

ด้านเศรษฐกิจ

STARTUP THAILAND

ตารางสรุปผลงานรัฐบาลและแผนปฏิรูปประเทศสืบเนื่อง
ด้านเศรษฐกิจ

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)
๑. การแก้ไขปัญหาปากท้องของประชาชน	
๑.๑ แก้ไขปัญหาความเป็นอยู่ของผู้มีรายได้น้อยและเกษตรกร	
รัฐบาลดำเนินการผ่านมาตรการและโครงการต่าง ๆ ที่สำคัญ ดังนี้	
๑) มาตรการระยะเร่งด่วนเพื่อช่วยเหลือภาคการเกษตร	
ชาวนา : จัดหาเงินทุนเพื่อเยียวยาเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการจำนำข้าวเปลือกปีการผลิต ๒๕๕๖/๕๗ ซึ่งได้เบิกจ่ายเงินค้างชำระโครงการจำนำข้าวเปลือก รวมจำนวน ๗๘๕,๑๖๓ ราย เป็นจำนวนเงินกว่า ๘ หมื่นล้านบาท มาตรการเพิ่มรายได้ให้แก่ผู้มีรายได้น้อย โดยเพิ่มรายได้แก่ชาวนา ไร่ละ ๑,๐๐๐ บาท ได้ช่วยเหลือเกษตรกรรวม ๓.๖๓ ล้านครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๙๗.๘๔ ของครัวเรือนที่ขึ้นทะเบียน (๓.๗๑ ล้านครัวเรือน) วงเงิน ๓๙,๕๐๖.๖๖ ล้านบาท	
ชาวสวนยาง : โครงการชดเชยรายได้แก่เกษตรกรชาวสวนยาง โดยจ่ายชดเชยเกษตรกรในพื้นที่ที่มีเอกสารสิทธิ์ตามที่กำหนดในอัตราไร่ละ ๑,๐๐๐ บาท ครัวเรือนละไม่เกิน ๑๕ ไร่ ได้ช่วยเหลือเกษตรกรรวม ๘๒๗,๗๔๒ ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๙๒ ของครัวเรือน ที่เข้าร่วมโครงการ (๘๙๙,๖๘๑ ครัวเรือน) วงเงิน ๘,๓๑๔.๙๑ ล้านบาท โครงการสร้างความเข้มแข็งให้แก่เกษตรกรชาวสวนยาง โดยจ่ายเงินให้แก่เกษตรกรชาวสวนยาง ครัวเรือนละไม่เกิน ๑๕ ไร่ แบ่งเป็นเจ้าของสวน ๙๐๐ บาทต่อไร่ และคนกรีดยาง ๖๐๐ บาทต่อไร่ ผลการดำเนินการ ณ วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ ได้จ่ายเงินให้เจ้าของสวนยาง จำนวน ๗๑๐,๐๑๖ ครัวเรือน จำนวน ๖,๓๙๐.๔๙ ล้านบาท คนกรีดยาง ๖๗๒,๖๕๘ ราย ๔,๐๕๙.๔๑ ล้านบาท รวมจ่ายเงินให้แก่เกษตรกรแล้ว ๑๐,๔๔๙.๙๐ ล้านบาท	
การแก้ปัญหาภัยแล้ง : รัฐบาลได้สนับสนุนปัจจัยการผลิตให้เกษตรกรทำอาชีพเสริมทดแทนการทำนาปรัง เช่น การปศุสัตว์ การประมง การปลูกพืชอายุสั้นใช้น้ำน้อยทดแทน ๓๘๕,๑๓๗ ราย ชะลอหรือขยายระยะเวลาชำระหนี้ ๙๐,๑๒๗ ราย จ้างแรงงานชลประทาน ๑๔๔,๔๔๒ ราย จัดทำมาตรการเสนอโครงการพัฒนาอาชีพตามความต้องการของหมู่บ้าน/ชุมชน ๘,๑๗๒ โครงการสร้างการรับรู้ภาคเกษตรในพื้นที่ลุ่มน้ำเจ้าพระยา ๒๒ จังหวัด ๒๓๐,๗๐๑ ราย เพิ่มปริมาณน้ำต้นทุน โดยก่อสร้างแก้มลิงกักเก็บน้ำ ๒๘ แห่ง มาตรการสินเชื่อเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายฉุกเฉินและจำเป็นของเกษตรกรที่ประสบปัญหาภัยแล้ง ปี ๒๕๕๘/๕๙ วงเงิน ๖,๐๐๐ ล้านบาท สินเชื่อ ๑ ตำบล ๑ SME เกษตร วงเงิน ๗๒,๐๐๐ ล้านบาท และโครงการชุมชนปรับเปลี่ยนการผลิตสู้วิกฤตภัยแล้ง วงเงิน ๑๕,๐๐๐ ล้านบาท เพื่อให้ภาคการเกษตรของไทยสามารถสู้วิกฤตและกลับมาเป็นภาคการเกษตรที่เข้มแข็งในอนาคตผ่านการลงทุน การจ้างงานในชุมชน	

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)

๒) มาตรการเพื่อช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยและผู้ประกอบอาชีพอิสระ

โดยส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานครอบคลุมทั้งกระบวนการ ตั้งแต่กิจกรรมด้านการผลิต มีดังนี้

(๑) การเพิ่มมูลค่าสินค้า และการตลาด

ส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนเพื่อให้เกิดการจ้างงานในท้องถิ่น สำหรับปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนนั้น ได้มีโครงการสินเชื่อประเภทนาโนไฟแนนซ์ (Nano-Finance) สนับสนุนให้ประชาชนรายย่อย ผู้ประกอบอาชีพอิสระสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนในการประกอบอาชีพและขจัดปัญหาหนี้นอกระบบอีกด้วย และมาตรการช่วยเหลือ ผู้มีรายได้น้อยในชุมชนเมืองตามแนวทางประชารัฐ รวมทั้งดำเนินโครงการลงทะเบียนสวัสดิการแห่งรัฐ ในรูปแบบสมัครใจ เพื่อทำให้รัฐบาลทราบข้อมูลและสามารถกำหนดนโยบายเพื่อช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)

(๒) มาตรการแก้ไขปัญหาหนี้สินครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยธนาคารออมสินได้จัดทำการปรับโครงสร้างหนี้ให้กับครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อบรรเทาภาระค่าครองชีพในปัจจุบัน

(๓) มาตรการเร่งด่วนเพื่อช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจและสนับสนุนการท่องเที่ยวและจัดอบรมสัมมนาในประเทศ โดยรัฐบาลได้ให้มาตรการจูงใจทางภาษีเพื่อส่งเสริมและฟื้นฟูการท่องเที่ยว และให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับท่องเที่ยว การส่งเสริมสินค้า OTOP รวมทั้งส่งเสริมให้เกิดการใช้จ่ายหมุนเวียนทางเศรษฐกิจในช่วงเทศกาลต่าง ๆ ได้แก่ เทศกาลสงกรานต์ และเทศกาลปีใหม่

(๔) มาตรการส่งเสริมการออม โดยได้จัดตั้งกองทุนการออมแห่งชาติ เพื่อสร้างช่องทางออมเพื่อการเกษียณสำหรับแรงงานนอกระบบ ให้แรงงานที่อยู่นอกระบบ ๒๕ ล้านคน ที่มีอายุ ๑๕ – ๖๐ ปี มีโอกาสสะสมเงินออมตั้งแต่ยังมีโอกาสหารายได้ โดยได้รับเงินสมทบจากรัฐตามระดับอายุของสมาชิกและเป็นอัตราส่วนกับเงินสะสม และจะมีรายได้ในลักษณะเงินบำนาญตั้งแต่อายุ ๖๐ ปีขึ้นไป

สำหรับแรงงาน รัฐบาลได้เพิ่มความเข้มข้นในการดูแลผู้มีรายได้น้อย โดยการจัดตั้งศูนย์บริการจัดหางานเพื่อคนไทย (Smart Job Center) ๔๔ แห่ง ใน ๓๔ จังหวัด โดยในระยะต่อไป รัฐบาลจะดำเนินการเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการด้านแรงงานผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เช่น พัฒนา Smart Labour Application ให้สามารถรองรับการใช้บริการด้านแรงงาน รวมทั้งให้การส่งเสริมการมีงานทำแก่คนไทยทุกกลุ่ม โดยการขยายการให้บริการศูนย์บริการจัดหางานเพื่อคนไทยให้ครอบคลุมทุกจังหวัดทั่วประเทศ

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)

(๕) การดูแลปากท้องประชาชน

ซึ่งมีเป้าหมายหลักในการดูแลราคาสินค้าให้เป็นธรรม พอเพียง ทั่วถึง และบรรเทาภาระค่าครองชีพให้แก่ประชาชน ได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ จัดงาน "ธงฟ้าและรถธงฟ้าเคลื่อนที่" จำหน่ายสินค้าราคาประหยัดทั่วประเทศสู่แหล่งชุมชน รวม ๔,๗๙๐ ครั้ง สามารถลดภาระค่าครองชีพกว่า ๑๒ ล้านคน คิดเป็นมูลค่ากว่า ๑,๒๕๕ ล้านบาท และจัดงาน "เทใจ คืนสุข สู่ประชาชน" ร่วมกับภาคเอกชนในช่วงเทศกาลปีใหม่ และต้อนรับเปิดเทอม ลดราคาสินค้าที่จำเป็นทั่วประเทศ รวมกว่า ๑๓,๕๐๐ แห่ง มูลค่าจำหน่ายรวมประมาณ ๑๗๐,๐๐๐ ล้านบาท สามารถ

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)

ลดภาระค่าครองชีพคิดเป็นมูลค่า ๕๑,๐๐๐ ล้านบาท และมีแผนดำเนินการอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งจัดหาร้านจำหน่ายอาหารปรุงสำเร็จ (ถูก สะอาด ดี อร่อย) “หนูณิชย์...พาชิม” รวมกว่า ๑๑,๓๘๐ แห่งทั่วประเทศ มากกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ ๑๐,๐๐๐ แห่งในปี ๒๕๕๙ สามารถลดภาระค่าครองชีพให้แก่ประชาชนได้วันละประมาณ ๑๐ ล้านบาท คิดเป็นมูลค่ากว่า ๒,๓๘๐ ล้านบาท จัดงาน “อิ่มท้องทั่วไทยไปกับหนูณิชย์” มีผู้เข้าร่วมงานกว่า ๑.๕ แสนคน สามารถลดภาระ ค่าครองชีพให้ประชาชนได้ประมาณ ๔๐-๕๐ ล้านบาท ทั้งนี้กระทรวงพาณิชย์ปรับโฉมใหม่ “หนูณิชย์...พาชิม” เน้นอร่อย สะอาด ราคาประหยัด ปรับปรุงร้านให้ทันสมัย นำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้พร้อมตอบโจทย์กระแสความนิยมอาหาร Street Food ในปัจจุบัน และจัดจำหน่ายสินค้าราคาประหยัด รวมทั้งร้านอาหารปรุงสำเร็จ “หนูณิชย์...พาชิม” เพื่อช่วยเหลือลดค่าครองชีพให้แก่ลูกจ้าง/แรงงานในย่านอุตสาหกรรมและนิคมอุตสาหกรรม โดยดำเนินการครั้งแรก ณ จังหวัดปราจีนบุรี และครั้งที่ ๒ ณ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และจะดำเนินการในจังหวัดอื่น ๆ อาทิ จังหวัดสมุทรปราการ สมุทรสาคร และปทุมธานี เป็นต้น อีกทั้งจัดทำข้อมูลผ่านแอปพลิเคชั่น “ลายแทงของถูก” เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลสินค้าราคาประหยัด และสถานที่ร้านอาหารปรุงสำเร็จ “หนูณิชย์...พาชิม” ภายใต้แนวคิด “ฉลาดซื้อ ประหยัดใช้”

นอกจากนี้ กระทรวงพาณิชย์มีมาตรการกำกับดูแลสินค้าและบริการอย่างต่อเนื่อง โดยกำกับดูแลให้เกิดความเป็นธรรมทางการค้าแก่ทุกฝ่าย ตั้งแต่ราคา ณ โรงงาน ราคาขายส่ง และราคาขายปลีกให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม มีการกำหนดสินค้าและบริการควบคุมรวม ๔๕ รายการ เพื่อคุ้มครองประชาชนผู้บริโภคและมิให้มีการฉวยโอกาสขึ้นราคา รวมทั้งขอความร่วมมือผู้ประกอบการ ปรับลดราคาสินค้าลงให้สอดคล้องกับต้นทุนการผลิตและต้นทุนค่าขนส่งจากราคาน้ำมันที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง ปี ๒๕๕๘ รวม ๒๗๔ รายการ สามารถปรับลดราคาจำหน่ายร้อยละ ๒-๓๙ และปี ๒๕๕๙ รวม ๑๒๘ รายการ ส่งผลให้ราคาลดลงตั้งแต่ร้อยละ ๒-๒๕

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)

๑.๒ มาตรการช่วยเหลือเกษตรกรระยะกลางและระยะยาว

๑) มาตรการช่วยเหลือเกษตรกร ปีการผลิต ๒๕๕๙/๖๐ ด้านการผลิต ให้แก่เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ได้แก่

(๑) โครงการส่งเสริมสนับสนุนการใช้เมล็ดพันธุ์ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี ปี ๒๕๕๙/๖๐ โดยการสนับสนุนเมล็ดพันธุ์ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี ให้เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการฯ ครัวเรือนละไม่เกิน ๑๒๕ กิโลกรัม มีเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ๒๑ จังหวัด ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวได้จัดส่งเมล็ดพันธุ์แล้ว ๗,๘๕๗ ตัน เกษตรกร ๗๑,๒๗๒ ราย รวมพื้นที่ ๖๓๗,๙๖๒ ไร่

(๒) โครงการปรับเปลี่ยนการปลูกข้าวไปปลูกพืชที่หลากหลาย ฤดูนาปรังปี ๒๕๖๐ โดยสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานกิจกรรมที่เกษตรกรต้องการปรับเปลี่ยนการปลูกข้าวเป็นการปลูกพืชชนิดอื่น รายละไม่เกิน ๕ ไร่

๒) โครงการสนับสนุนเงินทุนเพื่อสร้างระบบน้ำในไร่นาของสมาชิกสถาบันเกษตรกร

เพื่อสร้างโอกาสในการทำเกษตรกรรม สร้างระบบการเกษตรแบบบริหารจัดการ มีแหล่งน้ำในฟาร์มมีสมาชิกสถาบันเกษตรกรประสงค์ขอรับการสนับสนุน จำนวน ๔๘๖ แห่ง แยกเป็นเกษตรกรขอรับการขุดสระ ๘,๘๘๐ ราย และเจาะบ่อบาดาล ๑๓,๖๒๓ ราย

๓) จัดทำโครงการเพื่อช่วยเหลือเกษตรกร ดังนี้

(๑) โครงการช่วยชาวนาที่อยู่ในพื้นที่ไม่เหมาะสมให้เปลี่ยนไปทำอาชีพอื่น ได้แก่ สนับสนุนให้เลี้ยงกระบือ รายละ ๕ ตัว และปรับเปลี่ยนพื้นที่ปลูกข้าวมาปลูกพืชอาหารสัตว์ทดแทนรายละ ๕ ไร่ สนับสนุนให้เลี้ยงโคเนื้อ รายละ ๕ ตัว สนับสนุนให้เลี้ยงแพะ รายละ ๓๒ ตัว สนับสนุนให้ทำนาหญ้า รายละ ๕ ไร่ สนับสนุนให้ทำเกษตรกรรมทางเลือกอื่น โดยสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการปรับพื้นที่ ประกอบด้วยค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงพื้นที่ สร้างระบบน้ำ และปัจจัยการผลิต รวมทั้งค่าใช้จ่ายในระหว่างการปรับเปลี่ยนพื้นที่ ทั้งนี้ จะมีการให้สินเชื่อชาวนาผ่านธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธกส.) อัตราดอกเบี้ยร้อยละ ๕ ต่อปี ซึ่งรัฐร่วมจ่ายดอกเบี้ยให้ร้อยละ ๓ เกษตรกรจ่ายเองร้อยละ ๒ โดยเป็นวงเงินสินเชื่อทั้งหมด ๑๐,๖๘๖ ล้านบาท

(๒) การสนับสนุนโครงการระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ โดยการสนับสนุนสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ วงเงินแปลงละ ๕ ล้านบาท ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อให้กับกลุ่มเกษตรกร/วิสาหกิจชุมชน/สหกรณ์ที่เข้าร่วมระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ใช้ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเป็นเงินทุนในการบริหารจัดการด้านการผลิตและการตลาด วงเงิน ๓,๒๕๐ ล้านบาท

๑.๓ การแก้ไขปัญหาและสร้างความเข้มแข็งในภาคเกษตร

๑) ข้าว

มาตรการช่วยเหลือด้านการผลิต ด้านการตลาด และด้านการเงิน ปีการผลิต ๒๕๕๙/๖๐ รัฐบาลมีมาตรการช่วยเหลือเกษตรกร รวม ๑๗ โครงการ วงเงินอัดฉีด ๑๐๓,๐๐๐ ล้านบาท อาทิ การลดต้นทุนการผลิต ส่งเสริมปรับเปลี่ยนพื้นที่ปลูกข้าว รวมทั้งโครงการปรับเปลี่ยนการปลูกข้าว โครงการสินเชื่อชะลอการขายข้าวเปลือก โครงการสินเชื่อเพื่อรวบรวมข้าวและสร้างมูลค่าเพิ่มโดยสถาบันเกษตรกร โครงการชดเชยดอกเบี้ยให้แก่ผู้ประกอบการค้าข้าวในการเก็บสต็อก

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)

นอกจากนี้ รัฐบาลยังมีมาตรการรักษาเสถียรภาพราคาข้าวเปลือกในช่วงที่ออกสู่ตลาด ได้แก่ โครงการชดเชยดอกเบี้ยให้แก่ผู้ประกอบการค้าข้าวในการเก็บสต็อก ในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี เพื่อดูดซับผลผลิตปริมาณ ๘ ล้านตัน เป็นระยะเวลา ๒ – ๖ เดือน และโครงการจัดตลาดนัดข้าวเปลือก เพื่อให้เกษตรกรมีทางเลือกและมีอำนาจต่อรองในการขายข้าวเปลือก เกษตรกรได้รับประโยชน์จากการจัดตลาดนัดจากราคาที่สูงกว่าราคาตลาดประมาณตันละ ๑๐๐ – ๘๐๐ บาท สนับสนุนการเชื่อมโยงตลาดให้แก่เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการนาแปลงใหญ่ โดยจัดทำแผนการผลิตและการตลาดข้าวครบวงจร เพื่อบูรณาการระหว่างหน่วยงานภาครัฐและภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน กลุ่มเกษตรกร ตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ ทั้งด้านการผลิต โดยการลดต้นทุน (ลดรายจ่าย) เช่น เมล็ดพันธุ์ ปุ๋ยอินทรีย์ ยาปราบศัตรูพืช ด้านการตลาด โดยความร่วมมือให้ผู้ประกอบการค้าข้าวเข้ามารับซื้อข้าวเปลือกจากเกษตรกรในช่วงผลผลิตออกสู่ตลาด โดยทำเป็นบันทึกข้อตกลงความร่วมมือระหว่างกัน ส่งผลให้ราคาข้าวเปลือกสูงกว่าราคาตลาดปกติทั่วไปตันละ ๑๐๐ – ๒๐๐ บาท สำหรับการระบายข้าวจากโครงการรับจำนำของรัฐบาลที่ผ่านมาเพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาและ ความเสื่อมสภาพของข้าว รักษาประโยชน์ของภาครัฐ รวมทั้งเพื่อขยายตลาดข้าวในต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ได้เร่งระบายข้าวในสต็อกของรัฐ นับตั้งแต่พฤษภาคม ๒๕๕๗ ถึงปัจจุบันได้ดำเนินการระบายข้าวไปแล้วรวม ๑๐.๘๓ ล้านตัน มูลค่า ๑๒๖,๙๒๐ ล้านบาท แบ่งเป็นการระบายข้าวในสต็อกของรัฐ ๗.๕๐ ล้านตัน และการระบายข้าวฤดูกาลผลิตใหม่ ๓.๓๓ ล้านตัน นอกจากนี้ ยังมีแผนระบายข้าวที่เหลือในสต็อกของรัฐให้แล้วเสร็จในปี ๒๕๖๐ โดยวิธีการระบายที่โปร่งใสตรวจสอบได้ ส่วนการส่งออกข้าว ในปี ๒๕๕๗ ที่ผ่านมาไทยกลับมาทวงแชมป์ส่งออกข้าว มีปริมาณสูงถึง ๑๑ ล้านตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๖๕ เมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๖ และมีมูลค่าการส่งออกกว่า ๑๗๔,๘๕๐ ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๐ และในปี ๒๕๕๘ ไทยส่งออกข้าวปริมาณ ๙.๘ ล้านตัน คิดเป็นมูลค่ากว่า ๑๕๕,๙๑๐ ล้านบาท โดยตลาดส่งออกข้าวของไทยอันดับหนึ่ง ได้แก่ ตลาดจีน รองลงมา ได้แก่ ฟิลิปปินส์ เบนิน ไนจีเรีย แอฟริกาใต้ ทั้งนี้ ปี ๒๕๕๙ มีเป้าหมายส่งออกข้าว ๙.๕ ล้านตัน โดยในช่วง ๗ เดือนแรกของปี ๒๕๕๙ (มกราคม - กรกฎาคม) มีการส่งออกรวมกว่า ๕.๔ ล้านตัน มูลค่ารวม ๘๕,๘๒๐ ล้านบาท เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ปริมาณเพิ่มขึ้นร้อยละ ๔.๗ และมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๕

นอกจากนี้ กระทรวงพาณิชย์ได้พัฒนาเกษตรไทยสู่เกษตรกร ๔.๐ โดยจัดตั้งสถาบันส่งเสริมสินค้าเกษตรนวัตกรรม เพื่อแก้ปัญหาของประเทศไทยที่ติดกับดักการขายสินค้าเกษตรเป็นสินค้าโภคภัณฑ์ (Commodity) และตลาดโลกมีการแข่งขันสูง ทำให้ราคาสินค้าเกษตรต่ำ อีกทั้งจะผลักดันสินค้านวัตกรรมเกษตรแปรรูปขั้นสูงของไทยออกสู่ตลาด ซึ่งจะส่งผลต่อเกษตรกรที่เป็นผู้ผลิตวัตถุดิบต้นน้ำ โดยจะนำร่องสินค้าข้าวในฤดูกาลผลิตปี ๒๕๕๙/๖๐ และจะขยายไปยังพืชเกษตรอื่น ๆ ที่สำคัญ อาทิ มันสำปะหลัง ปาล์มน้ำมัน โดยตั้งเป้าหมายผลักดันสินค้าเกษตรนวัตกรรมออกสู่ตลาดอย่างน้อย ๑๐ ราย และมีมูลค่าการค้าไม่ต่ำกว่า ๒ หมื่นล้านบาท ภายใน ๕ ปี รวมทั้งได้วางแนวทางการพัฒนาเกษตรกรนอกจากจะเน้นประสิทธิภาพการผลิตแล้วยังสามารถตัดสินใจทำการผลิตและทำการค้า อย่างชาญฉลาด หรือ Smart Farmers

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)

๒) ยางพารา

โดยการดำเนินงานโครงการตามแนวทางการพัฒนายางพาราทั้งระบบ และตามมติคณะกรรมการนโยบายยางธรรมชาติ ดังนี้

(๑) โครงการสนับสนุนสินเชื่อเกษตรกรชาวสวนยางรายย่อยเพื่อประกอบอาชีพเสริม วงเงิน ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท ครัวเรือนละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ได้รับสมัครเกษตรกรเข้าร่วมโครงการฯ ใน ๖๔ จังหวัด จำนวน ๑๙๖,๘๒๐ ครัวเรือน วงเงินสินเชื่อประมาณ ๑๘,๑๖๙ ล้านบาท ธ.ก.ส. จ่ายสินเชื่อให้เกษตรกรแล้ว ๑๓๐,๘๒๒ ครัวเรือน วงเงิน ๑๑,๙๒๖ ล้านบาท

(๒) โครงการสนับสนุนสินเชื่อผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ยาง วงเงินสินเชื่อ ๑๕,๐๐๐ ล้านบาท มีผู้สมัครเข้าร่วมโครงการ ๒๐ ราย วงเงิน ๙,๕๙๐.๒๓ ล้านบาท อนุมัติแล้ว ๘ ราย วงเงิน ๔,๗๕๐.๒๐ ล้านบาท

(๓) โครงการสนับสนุนเงินทุนหมุนเวียนแก่สถาบันเกษตรกรเพื่อใช้ในการรวบรวมยาง วงเงิน ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท สหกรณ์/กลุ่มเกษตรกรยื่นขอกู้ ๕๑๐ แห่ง วงเงินกู้ ๕,๐๕๕.๔๕ ล้านบาท ได้รับอนุมัติ ๓๘๐ แห่ง เป็นเงิน ๔,๘๘๑.๙๗ ล้านบาท และได้รวบรวมรับซื้อยางพาราของสมาชิก จำนวน ๓๓๗,๕๐๘.๙๐ ตัน มูลค่า ๑๒,๖๗๖.๕๒ ล้านบาท

(๔) โครงการสนับสนุนสินเชื่อสถาบันเกษตรกรแปรรูปยางพารา วงเงิน ๕,๐๐๐ ล้านบาท สหกรณ์/ กลุ่มเกษตรกรยื่นขอกู้รวม ๒๐๙ แห่ง วงเงิน ๕,๐๖๔.๒๒ ล้านบาท แบ่งเป็น

- สินเชื่อวงเงิน ๓,๕๐๐ ล้านบาท สหกรณ์/กลุ่มเกษตรกรยื่นขอกู้ ๔,๓๙๑.๑๒ ล้านบาท ได้รับอนุมัติ ๘๑ แห่ง เป็นเงิน ๙๖๑.๗๓ ล้านบาท เบิกเงินกู้จริงจาก ธ.ก.ส. จำนวน ๘๐ แห่ง เป็นเงิน ๖๖๙.๘๐ ล้านบาท
- สินเชื่อวงเงิน ๑,๕๐๐ ล้านบาท สหกรณ์/กลุ่มเกษตรกรยื่นขอกู้ ๖๗๓.๑๐ ล้านบาท ได้รับอนุมัติเงินกู้แล้ว ๖๓ แห่ง เป็นเงิน ๔๕๑.๗๐ ล้านบาท เบิกเงินกู้จริงจาก ธ.ก.ส. จำนวน ๕๗ แห่ง เป็นเงิน ๔๔๘.๔๐ ล้านบาท

๓) มันสำปะหลัง มีผลการดำเนินงาน ดังนี้

การบริหารจัดการตลาดมันสำปะหลัง โดยกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการนำเข้าให้เป็นไปด้วยความรัดกุม รอบคอบ จัดหาและเชื่อมโยงตลาดเพื่อรองรับการผลิตแป้งมันสำปะหลังที่เพิ่มขึ้นในอนาคต และเชื่อมโยงการจำหน่ายมันเส้นไปสู่อุตสาหกรรมเลี้ยงสัตว์ รวมทั้งจัดทำโครงการรวม ๔ โครงการ เช่น โครงการลดดอกเบี้ยเงินกู้ให้เกษตรกรผู้ปลูกมันสำปะหลัง เพื่อลดภาระดอกเบี้ยแก่เกษตรกร โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการเพาะปลูกมันสำปะหลังในระบบน้ำหยด โครงการสินเชื่อเพื่อรวบรวมมันสำปะหลังและสร้างมูลค่าเพิ่ม และโครงการสินเชื่อเพื่อยกระดับมาตรฐานการผลิตและการแปรรูปมันสำปะหลัง ทั้งนี้ ในช่วงปลายปี ๒๕๕๙ ผลผลิตคาดว่าออกมามาก รัฐบาลได้เตรียมเสนอโครงการชดเชยรายได้ให้เกษตรกรผู้ปลูกมันสำปะหลัง และโครงการพักชำระหนี้เงินต้นและลดดอกเบี้ยให้เกษตรกรผู้ปลูกมันสำปะหลัง

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)

๔) อ้อยโรงงาน มีผลการดำเนินงาน ดังนี้

(๑) ได้กำหนดราคาอ้อยขั้นต้นฤดูการผลิต ปี ๒๕๕๘/๕๙ เป็น ๒ ราคา คือ ในอัตรา ๘๐๘ บาท และ ๗๗๓ บาทต่อตันอ้อย ณ ระดับความหวานที่ ๑๐ ซี.ซี.เอส ซึ่งยังต่ำกว่าต้นทุนการผลิตอ้อยที่คณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายกำหนดไว้ที่ตันละ ๑,๑๒๖.๖๖ บาท

(๒) คณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย พิจารณาเงินเพิ่มค่าอ้อยให้แก่เกษตรกรแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของชาวไร่อ้อยฤดูการผลิตปี ๒๕๕๘/๕๙

(๓) ให้ความช่วยเหลือเพิ่มค่าอ้อยแก่ชาวไร่อ้อยในอัตรา ๑๖๐ บาทต่อตันอ้อย ตามมติคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย และให้คงการเก็บเงินจากการจำหน่ายน้ำตาลทราย โควตา ก. กิโลกรัมละ ๕ บาท ส่งเข้ากองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายเพื่อนำไปชำระหนี้ธนาคารกรุงไทยต่อไป

๕) ปาล์มน้ำมัน มีผลการดำเนินงาน ดังนี้

รัฐบาลมีมาตรการกำกับดูแล โดยกำหนดราคาแนะนำในการรับซื้อผลปาล์มทะลายและผลปาล์มร่วงในราคาเดียวกัน และมาตรการกำกับดูแลราคาน้ำมันพืชปาล์ม อาทิ ให้แจ้งข้อมูลปริมาณการรับซื้อ การใช้การผลิต การจำหน่าย ควบคุมการขนย้าย บริหารสต็อกคงเหลือให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม และมีมาตรการรองรับช่วงผลผลิตออกสู่ตลาดมาก โดยให้องค์การคลังสินค้ารับซื้อน้ำมันปาล์มดิบจากโรงสกัดฯ ปริมาณ ๑๐๐,๐๐๐ ตัน และกำหนดราคารับซื้อผลปาล์มแนะนำตามคุณภาพผลปาล์ม รวมทั้งกวดขันและปราบปรามจับกุมการลักลอบนำเข้าน้ำมันปาล์ม นอกจากนี้มีแผนงานปฏิรูปปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มทั้งระบบ โดยได้กำหนดยุทธศาสตร์การปฏิรูปปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มทั้งระบบ ระยะเวลา ๒๐ ปี (ตั้งแต่ปี ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) แบ่งเป็นช่วงละ ๕ ปี ครอบคลุมทั้งด้านการผลิตและการตลาด

การวางรากฐานเศรษฐกิจของประเทศ “ ประเทศไทย ๔.๐ ”

ประเทศไทย ๔.๐ คือ การปฏิรูปโครงสร้างทางเศรษฐกิจที่เน้นการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีเข้ามาช่วยพัฒนา “โดยที่ภาคการเกษตรยังคงเป็นแกนหลัก แต่จะเปลี่ยนการเกษตรแบบดั้งเดิมไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ ” สร้างเกษตรกรปราดเปรื่อง (Smart Farmer) และสนับสนุนให้เกษตรกรเป็นผู้ประกอบการมากขึ้น

ประเทศไทยมีการพัฒนารูปแบบทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องตั้งแต่รูปแบบ “ประเทศไทย ๑.๐” ที่เน้นด้านเกษตรกรรมจนถึง “ประเทศไทย ๒.๐” ที่เน้นอุตสาหกรรมเบา และ “ประเทศไทย ๓.๐” ที่เน้นอุตสาหกรรมหนักทำให้ประเทศไทยติดอยู่ใน ๓ กับดัก คือ รายได้ปานกลาง ความเหลื่อมล้ำและความไม่สมดุลในการพัฒนา รัฐบาลจึงต้องปฏิรูปเพื่อเปลี่ยนผ่านจากประเทศไทย ๓.๐ ไปสู่ “ประเทศไทย ๔.๐” ที่เน้นเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม คือ เปลี่ยนจากการทำปริมาณมากแต่ได้ผลน้อย เป็นการทำปริมาณน้อยแต่ได้ผลมาก ต้องอาศัยกระบวนทัศน์ในการพัฒนา ๓ เรื่อง คือ (๑) เปลี่ยนจากการผลิตสินค้าโภคภัณฑ์ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรม (๒) เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนด้วยอุตสาหกรรมไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี (๓) เปลี่ยนจากภาคการผลิตสินค้าไปสู่ภาคบริการมากขึ้น

เป้าหมายของการดำเนินงานตามประเทศไทย ๔.๐ คือ การขับเคลื่อน ๕ กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรม เป้าหมายให้เกิดผลสัมฤทธิ์ภายในระยะเวลา ๓ – ๕ ปีข้างหน้า ซึ่งเป็นการเปลี่ยนปัญหาและความท้าทายให้เป็น

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)

ศักยภาพและโอกาส เมื่อประเทศไปสู่ประเทศไทย ๔.๐ เต็มรูปแบบ รูปธรรมที่จะเห็นได้อย่างเด่นชัด คือ รายได้ต่อหัวของประชากรเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำต่าง ๆ จะลดลง ประเทศจะมีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ทุกคนในสังคมมีความอยู่ดีมีสุข มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

แนวทางสำคัญในการเปลี่ยนไปสู่ประเทศไทย ๔.๐ ได้แก่ (๑) เปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิม (Traditional Farming) ไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart Farming) (๒) เปลี่ยนจาก Traditional SMEs ไปสู่การเป็น Smart Enterprises และ Startup ที่มีศักยภาพสูง (๓) เปลี่ยนจาก Traditional Services ซึ่งมีการสร้างมูลค่าค่อนข้างต่ำไปสู่ High Value Services และ (๔) เปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำไปสู่แรงงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และทักษะสูง

รัฐบาลมีนโยบายการขับเคลื่อนเศรษฐกิจมาอย่างต่อเนื่อง โดยมีการดำเนินการด้านต่าง ๆ ดังนี้

(๑) Startup/SMEs เพื่อให้เกิดการขยายธุรกิจและสร้างตลาดใหม่ทั้งในและต่างประเทศ โดยดำเนินโครงการพัฒนาผู้ประกอบการใหม่ (Startup) ปี ๒๕๕๙ และ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) ได้ประชาสัมพันธ์และเปิดตัวโครงการในงาน Startup Thailand Expo 2016

(๒) Industry 4.0 กระทรวงอุตสาหกรรมได้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และแนวทางการดำเนินการเพื่อรองรับผลกระทบจากการปฏิวัติอุตสาหกรรม คลื่นลูกที่ ๔

(๓) Digital Thailand กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ได้ดำเนินโครงการยกระดับโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ โดยมุ่งหมายให้เกิดการพัฒนาโครงข่ายอินเทอร์เน็ตให้ครอบคลุมทุกหมู่บ้าน

(๔) การพัฒนาทักษะแรงงานและปัจจัยสนับสนุน กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงศึกษาธิการ (ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทยเป็นหน่วยงานหลัก) และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ร่วมกันจัดทำแผนงาน/แนวทางการทำงานร่วมกัน เพื่อหาแนวทางในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเป้าหมาย การสร้างนวัตกรรมของประเทศที่สอดคล้องกับบริบทของไทยและของโลก

ในอนาคตต้องมีการขยายระยะเวลาการดำเนินการโครงการเพื่อการเปลี่ยนสู่ประเทศไทย ๔.๐ ตามความเหมาะสม เพื่อให้ได้ผลการดำเนินงานที่มีคุณภาพและมีการกำกับ ติดตาม และตรวจสอบคุณภาพการดำเนินงานที่ดี

นอกจากนี้ การวางรากฐานของประเทศ เป็น “ประเทศไทย ๔.๐” นอกจากอุตสาหกรรมหลัก S - Curve แล้ว จำเป็นต้องนำเอาเทคโนโลยีดิจิทัลไปพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม จึงได้มีการทำแผนของประเทศฉบับสำคัญ คือ แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศที่เสนอโดยกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ก่อนเปลี่ยนเป็นกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เพื่อดูความพร้อมและแนวทางในการพัฒนาต่อไป กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) หรือ สพธอ. ได้ทำผลสำรวจพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตทุกปีพบว่าคนไทยใช้อินเทอร์เน็ตปี ๒๕๕๙ เพิ่มเป็น ๖.๔ ชั่วโมงต่อวัน และตัวเลข E - Commerce เพิ่มจาก ๗.๖๘ แสนล้าน เป็น ๒ ล้านล้านบาท ในปี ๒๕๕๗ และคาดการณ์ว่า ปี ๒๕๕๘ ตัวเลข E - Commerce เพิ่มเป็น ๒.๑ ล้านล้านบาท จึงต้องสร้างความเข้มแข็งด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ (Cyber Security) ที่ ThaiCERT ของ สพธอ. ช่วยแก้ปัญหาการหลอกลวงข้อมูลทางการเงิน หรือ ฟิชชิ่ง (Phishing) โดยสามารถลดความเสียหายลงได้ประมาณ ๓,๔๐๐ ล้านบาท ในปี ๒๕๕๘

นอกจากนั้น ยังได้ตั้งศูนย์ดิจิทัลชุมชนต้นแบบ ๒ แห่ง คือ ศูนย์ดิจิทัลชุมชนสถาบันพัฒนาเยาวสตรี อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ และศูนย์ดิจิทัลชุมชนตำบลบ้านโต้น อำเภอพระยืน จังหวัดขอนแก่น เพื่อให้สามารถค้าขายออนไลน์ได้ และทำ GovChannel เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลของรัฐโดยเน้นการเปิดเผยข้อมูล และเพื่อความโปร่งใส

ผลการผลักดันทั้งหมดเพื่อรองรับเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล เพื่อให้เป็นประเทศไทย ๔.๐ จึงทำให้การจัดอันดับของประเทศดีขึ้นในทุกเวที อาทิ International Ranking ในส่วนของ World Competitiveness Index ปัจจุบันประเทศไทยอยู่ที่อันดับ ๒๘ จาก ๖๑ ประเทศ ดีขึ้นจากปีที่ผ่านมา ซึ่งอยู่ในอันดับที่ ๓๐

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	**ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)**

นอกจากนี้ ในส่วนของ Networked Readiness Index อยู่อันดับที่ ๕๙ (จาก ๑๓๙ ประเทศ) ดีขึ้นจากปีที่ผ่านมา ซึ่งอยู่ในอันดับที่ ๖๗

สำหรับการพัฒนาด้านรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์จากการจัดอันดับขององค์การสหประชาชาติ (E - Government Survey) ปัจจุบันไทยอยู่อันดับที่ ๗๗ จาก ๑๙๓ ประเทศ เลื่อนขึ้นจากปี ๒๕๕๗ ถึง ๒๕ อันดับ และเป็นลำดับที่ ๔ ของอาเซียน

๑.๔ กลไกขับเคลื่อน

๑) ๑๐ อุตสาหกรรมเป้าหมาย (S - Curve)

กลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคต (New Engine of Growth) ที่ผ่านมาภาคอุตสาหกรรมประสบปัญหาอัตราการขยายตัวของการลงทุนและอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และส่วนแบ่งการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศที่ลดต่ำลง จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ชัดเจน และมีมาตรการสนับสนุนเพื่อชักจูงการลงทุนบริษัทชั้นนำจากทั่วโลกให้มาลงทุนในประเทศไทย รัฐบาลกำหนดอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ (New Growth Engines) ซึ่งผลการขอรับการส่งเสริมการลงทุนใน ๑๐ อุตสาหกรรมเป้าหมาย ช่วงที่ผ่านมา (มกราคม – พฤษภาคม ๒๕๕๙) มีจำนวน ๒๘๐ โครงการ มูลค่ารวมทั้งสิ้น ๙๑,๘๗๕ ล้านบาท ได้แก่

(๑) การต่อยอด ๕ อุตสาหกรรมเดิมที่มีศักยภาพ (First S - Curve)

- อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ (Next - Generation Automotive) มีเงินลงทุน ๒๙,๒๔๙ ล้านบาท
- อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ (Smart Electronics) มีเงินลงทุน ๑๒,๕๖๓ ล้านบาท

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)
- อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Affluent Medical and Wellness Tourism) มีเงินลงทุน ๘,๒๔๐ ล้านบาท -การเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ (Agriculture and Biotechnology) และอุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร (Food for the Future) มีเงินลงทุน ๒๒,๕๘๖ ล้านบาท - อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม มีเงินลงทุน ๓๘๕ ล้านบาท (๒) การเติม ๕ อุตสาหกรรมอนาคต (New S-Curve) - อุตสาหกรรมหุ่นยนต์ (Robotics) มีเงินลงทุน ๒๔๖ ล้านบาท - อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์ (Aviation and Logistics) มีเงินลงทุน ๑๑๒ ล้านบาท - อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ (Biofuels and Biochemicals) มีเงินลงทุน ๑๒,๑๖๖ ล้านบาท - อุตสาหกรรมดิจิทัล (Digital) มีเงินลงทุน ๑,๘๐๗ ล้านบาท - อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร (Medical Hub) มีเงินลงทุน ๔,๕๒๑ ล้านบาท	

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)
๒) วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises : SMEs)	
SMEs ถือเป็นกลไกสำคัญที่มีบทบาทในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยมาโดยตลอดในปัจจุบัน SMEs มีจำนวนประมาณ ๒.๗ ล้านราย หรือคิดเป็นร้อยละ ๙๗.๒ ของวิสาหกิจทั้งประเทศ และมีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ ๓๗.๔ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) และจำนวน SMEs ยังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รัฐบาลขับเคลื่อนนโยบายต่าง ๆ ผ่านกลไก “ประชารัฐ” เพื่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และประชาชนมากขึ้นโดยผ่านคณะทำงานการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและวิสาหกิจเริ่มต้นใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มมูลค่าการผลิตสินค้าและบริการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้ถึงร้อยละ ๕๐ และเพิ่มมูลค่าส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้ถึงร้อยละ ๕ รวมถึงการส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้าสู่ระบบ ๕๐,๐๐๐ รายต่อปี สำหรับผลการดำเนินงานที่ผ่านมา ได้ร่วมลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ “สานพลังประชารัฐ ส่งเสริมผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและธุรกิจเริ่มต้นใหม่ และธุรกิจเพื่อสังคม” ร่วมกับเครือข่ายพันธมิตร ๖๗ หน่วยงาน จำนวน ๗ ฉบับ นอกจากนี้ มีศูนย์ช่วยเหลือ SMEs หรือ SME Rescue Center ให้บริการช่วยเหลือ SMEs ที่มีศักยภาพแต่ประสบปัญหาทางธุรกิจให้สามารถพลิกฟื้นธุรกิจ โดยเชื่อมโยงการบริการกับหน่วยงานเครือข่ายที่เกี่ยวข้องทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคกว่า ๑๓ หน่วยงาน ได้แก่ กระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กรมบังคับคดี กระทรวงพาณิชย์ บรรษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (บสย.) ศูนย์ดำรงธรรมกระทรวงมหาดไทย ธนาคารกรุงไทย ธนาคารออมสิน ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (ธพว.) สมาพันธ์เอสเอ็มอีไทย สมาคมธนาคารไทย และบริษัท เครดิตบูโร จำกัด โดยมีเป้าหมายช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ประมาณ ๗๐,๐๐๐ ราย เริ่มตั้งแต่วันที่ ๒๑ กรกฎาคม - ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๙ มีผู้ขอเข้ารับความช่วยเหลือแล้วกว่า ๑,๐๐๐ ราย มาตรการการเงินการคลังเพื่อส่งเสริม SMEs โดยดำเนินมาตรการบัญชีเล่มเดียวและการยกเว้นและลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับ SMEs เพื่อให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลได้จัดทำบัญชีและงบการเงินสอดคล้องกับสภาพที่แท้จริงของกิจการและในส่วนการยกเว้นและลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs โดยใช้เป็นเครื่องมือเพื่อวิเคราะห์และวางแผนการดำเนินธุรกิจและสร้างความน่าเชื่อถือในการขยายกิจการ	

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)

๓) วิสาหกิจเริ่มต้นใหม่ (Startup)

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)

Startup คือ วิสาหกิจเริ่มต้นใหม่ที่สร้างความเปลี่ยนแปลงด้วยแนวคิดที่แตกต่าง โดยใช้กระบวนการและนวัตกรรมที่ไม่เหมือนใคร สามารถทำซ้ำ (Repeatable) ขยายตลาด (Scalable) เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม และเติบโตอย่างก้าวกระโดด (Exponential Growth) สามารถทำได้โดยไม่ต้องลงทุนเพิ่มขึ้นมาก รัฐบาลให้การสนับสนุนธุรกิจ Startup อย่างเต็มกำลัง มุ่งยกระดับให้เป็นรากฐานทางเศรษฐกิจใหม่ของไทย โดยมีนักธุรกิจรุ่นใหม่เป็นผู้ริเริ่มความคิดสร้างสรรค์ ผสานกับการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ มาเป็นเครื่องมือและกลไกสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจไทยให้แข็งแกร่ง

รัฐบาลให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาและสนับสนุน Startup ของประเทศใน ๔ ประเด็นหลัก ได้แก่ (๑) การส่งเสริมให้สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้เพิ่มมากขึ้น (๒) การสนับสนุนให้มีความพร้อมในการทำธุรกิจเชิงพาณิชย์ (๓) การส่งเสริมองค์ความรู้ด้านการเป็นเจ้าของกิจการ และ (๔) การบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุน Startup

มาตรการและวิธีการดำเนินการสนับสนุนวิสาหกิจเริ่มต้นใหม่ มีดังนี้

(๑) แต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจเริ่มต้นแห่งชาติ (National Startup Committee) นายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ ๕๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจเริ่มต้นแห่งชาติ (คณะกรรมการฯ) และเมื่อวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ ได้มีการประชุมคณะกรรมการฯ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๙ เพื่อติดตามความคืบหน้าการดำเนินการตามแผนการส่งเสริมวิสาหกิจเริ่มต้นของประเทศไทย (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๔) ซึ่งดำเนินการโดยคณะทำงานย่อย ๔ คณะ ที่แต่งตั้งโดยคณะกรรมการฯ เมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๙ ได้แก่ คณะทำงานเพื่อสร้างความตระหนักและการรับรู้เพื่อส่งเสริมวิสาหกิจเริ่มต้น คณะทำงานเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อส่งเสริมวิสาหกิจเริ่มต้น คณะทำงานเพื่อส่งเสริมการบ่มเพาะวิสาหกิจเริ่มต้น และคณะทำงานเพื่อเสนอแนะนโยบายและมาตรการภาครัฐเพื่อส่งเสริมวิสาหกิจเริ่มต้น

(๒) จัดทำแผนการส่งเสริมวิสาหกิจเริ่มต้นของประเทศไทย (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๔) การจัดทำแผนดังกล่าวดำเนินการภายใต้วิสัยทัศน์ “ผลักดัน Startup ให้เป็นกลไกในการพลิกโฉมสังคม เศรษฐกิจ นำไปสู่อุตสาหกรรมยุคใหม่ เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ และเพิ่มศักยภาพเศรษฐกิจในกลุ่มประเทศอาเซียน” และมีพันธกิจหลัก ๔ ประการ ได้แก่ (๑) การสร้างความตระหนักและการรับรู้เพื่อส่งเสริมวิสาหกิจเริ่มต้น (๒) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อส่งเสริมวิสาหกิจเริ่มต้น (๓) การส่งเสริมการบ่มเพาะวิสาหกิจเริ่มต้น และ (๔) การเสนอแนะนโยบายและมาตรการภาครัฐเพื่อส่งเสริมวิสาหกิจเริ่มต้น ซึ่งมีแผนการดำเนินการต่าง ๆ จำนวน ๑๗ แผนและสามารถแบ่งแนวทางการดำเนินการออกเป็น ๒๙ แนวทาง

(๓) จัดตั้งกองทุนเพื่อร่วมลงทุนกับวิสาหกิจเริ่มต้น (กองทุนฯ) ธนาคารกรุงไทยฯ และกองทุนรวมวายุภักษ์ ในฐานะผู้จัดสรรแหล่งเงินทุนสำหรับการจัดตั้งกองทุนฯ ดังกล่าว อยู่ระหว่างดำเนินการพิจารณาแนวทางการจัดตั้งกองทุนฯ ซึ่งคาดว่าจะจัดตั้งกองทุนฯ ในรูปแบบทรัสต์เพื่อกิจการเงินร่วมลงทุน (Private Equity Trust) โดยธนาคารกรุงไทยฯ และ

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)

กองทุนรวมวายุภักษ์ร่วมกันสนับสนุนแหล่งเงินทุนในวงเงิน ๓,๐๐๐ ล้านบาท ทั้งนี้ ในปัจจุบันอยู่ระหว่างรอการอนุมัติจากสำนักคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เพื่อปรับปรุงหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องของกองทุนรวมวายุภักษ์เพื่อให้สามารถลงทุนในทรัสต์เพื่อกิจการเงินร่วมลงทุนได้

(๔) มาตรการด้านภาษีเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นผู้ประกอบการรายใหม่ เป็นการยกเว้นภาษีเงินได้ สำหรับกำไรสุทธิของบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่จดทะเบียนจัดตั้งขึ้นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ ที่มีทุนที่ชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกินห้าล้านบาทและมีรายได้จากการขายสินค้า และการให้บริการในรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกินสามสิบล้านบาท เป็นเวลาห้ารอบระยะเวลาบัญชี ทั้งนี้ได้ออกพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ๖๐๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๙

(๕) โครงการค้ำประกันสินเชื่อเพื่อผู้ประกอบการใหม่และนวัตกรรม (Startup & Innovation) เพื่อเพิ่มโอกาสให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกลุ่มผู้ประกอบการใหม่และผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกลุ่มที่มีนวัตกรรมและเทคโนโลยี (Innovation & Technology) สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบได้มากขึ้นผ่านกลไกการค้ำประกันของบรรษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (บสย.) วงเงินค้ำประกันสินเชื่อรวม ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท และมีระยะเวลาค้ำประกันสินเชื่อสูงสุดไม่เกิน ๑๐ ปี ทั้งนี้ ผู้ประกอบการที่สนใจเข้าร่วมโครงการสามารถยื่นขอค้ำประกันสินเชื่อได้จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๑ หรือจนกว่าจะเต็มวงเงิน แล้วแต่อย่างหนึ่งอย่างใดจะถึงก่อน

แผนการดำเนินการในระยะต่อไป ดำเนินการตามแผนการส่งเสริมวิสาหกิจเริ่มต้นของประเทศ (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๐) เพื่อแก้ไขปัญหาวิสาหกิจเริ่มต้นของประเทศให้เป็นไปอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ และจะมีการรายงานความคืบหน้าของการทำงานให้กับคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจเริ่มต้นแห่งชาติเป็นระยะ ๆ ต่อไป

การพัฒนาศักยภาพ SMEs & Startup เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่ผู้ประกอบธุรกิจในประเทศให้บริหารจัดการธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน เป็นที่ยอมรับ และเชื่อถือได้ ซึ่งมีการส่งเสริมการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายธุรกิจ (Biz Club) เพื่อเป็นเวทีศูนย์กลางสร้างเครือข่ายผู้ประกอบธุรกิจทุกระดับในพื้นที่ สร้างพันธมิตรภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา รวมถึงสถาบันการเงิน อีกทั้งเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน ปัจจุบันมีการจัดตั้ง Biz club รวม ๗๗ แห่ง มีสมาชิกรวมกว่า ๘,๖๖๐ ราย และพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบธุรกิจรวมกว่า ๓๐,๐๐๐ ราย อาทิ การสร้างผู้ประกอบธุรกิจรายใหม่ สร้างนักการค้ามืออาชีพ พัฒนาศักยภาพสมาคมการค้า สำหรับการส่งเสริม SMEs & Startup ตามที่รัฐบาลได้ประกาศนโยบายประชารัฐ สานพลังระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน สังคม เพื่อสนับสนุน และเสริมสร้างความเข้มแข็งของ SMEs ในระบบเศรษฐกิจฐานรากให้เติบโตอย่างสมดุลและยั่งยืน ตลอดจนส่งเสริมให้ชุมชนดำเนินธุรกิจบนฐานความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม และเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม โดยขับเคลื่อน SMEs ผ่านคณะทำงานการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและวิสาหกิจเริ่มต้น (SMES & Startup) โดยลงนาม MOU ความร่วมมือ “สานพลังประชารัฐ ส่งเสริมวิสาหกิจ SMEs Startup & Social Enterprises” ร่วมกับหน่วยงานพันธมิตรทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการเงิน และสถาบันการศึกษา รวม ๖๖ องค์กร ภายใต้ ๓ กรอบแนวคิดหลัก คือ SMEs & Startup และ Social Enterprise (SE) เพื่อให้สามารถเพิ่มศักยภาพ ลดความเหลื่อมล้ำ และส่งเสริม SMEs ในการเข้าถึงแหล่งทุน ให้มีการทำธุรกิจเพื่อสังคมมากขึ้น และยังสามารถเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของประเทศได้ในอนาคต รวมทั้งได้ร่วมกับภาคเอกชนจัดงาน “SME Market Place ไทยช่วยไทย by ประชารัฐ” เพื่อเพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าของ SMEs

นอกจากนี้ กระทรวงพาณิชย์ให้ความสำคัญกับการพัฒนานักรบเศรษฐกิจใหม่ ทั้งผู้ประกอบการ SMEs และกลุ่ม Startup โดยมีบันได ๔ ขั้นของการพัฒนาไปสู่ “Smart Enterprises” ประกอบด้วย การใช้ตลาดนำ (Demand Driven) การสร้างแบรนด์และให้ความสำคัญกับการออกแบบ (Branding Strategy & Design Thinking) การปรับให้สอดคล้องกับความต้องการของลูกค้าและสร้างแบรนด์ไทยที่แข็งแกร่ง (Customization & Hero Thai

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)

Brands) และชักจูงให้เป็นแบรนด์ของอาเซียน และการมุ่งสู่เวทีโลกและสร้างแบรนด์ร่วมกับแบรนด์ใหญ่ ๆ ของโลก (Global Presence & Co-Brand with Champions)

๔) การส่งเสริมสินค้าพื้นบ้าน หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (One Tambon One Product : OTOP)

โครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ รัฐบาลได้ดำเนินการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาผู้ประกอบการและการสร้างโอกาสทางการตลาด เพื่อสร้างและพัฒนาศักยภาพผู้ผลิตและผู้ประกอบการ OTOP และยกระดับผลิตภัณฑ์ OTOP การเพิ่มโอกาสและการกระจายตัวของผู้ประกอบการ OTOP รวมถึงการส่งเสริมมาตรฐานและการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ OTOP โดยในช่วงปี ๒๕๔๖ - ๒๕๕๗ ขยายตัวของการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)

OTOP จำนวน ๖๐,๔๙๐ ฉบับ (ผลิตภัณฑ์) และมีการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาของผลิตภัณฑ์ OTOP รวมทั้งหมด ๖,๙๖๑ รายการ

นอกจากนี้ รัฐบาลได้สร้างช่องทางการจำหน่ายโดยส่งเสริมให้มีศูนย์จำหน่ายสินค้าชุมชน อาทิ ตลาดต้องชม ปัจจุบันเปิดดำเนินการแล้ว ๗๓ แห่ง โดยมีเป้าหมายดำเนินการให้ครบ ๗๗ แห่ง ในปี ๒๕๕๙ การนำสินค้า OTOP วางจำหน่ายที่ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ มีมูลค่าจำหน่ายกว่า ๑๐๐ ล้านบาท และจะขยายการจำหน่ายบนเครื่องบินไปยังท่าอากาศยานสำคัญ ๆ ในประเทศ โดยได้เปิดตัวผลิตภัณฑ์ OTOP ประชารัฐ เพื่อจำหน่ายบนเครื่องบินภายใต้ชื่อ “OTOP ไทยจากท้องถิ่นบินสู่ท้องฟ้า” เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ นอกจากนี้ยังมีช่องทางการจำหน่ายผ่านตลาดออนไลน์ผ่าน www.thaicommercestore.com และโครงการ “ประชารัฐ สุขใจ Shop” โดยจำหน่ายสินค้าท้องถิ่นทั่วประเทศในพื้นที่สถานีบริการน้ำมัน ปตท. ปัจจุบันเปิดดำเนินการแล้ว ๑๔๑ สาขา มีเป้าหมายเปิดสาขาให้ครบ ๑๔๘ สาขา

สำหรับโครงการ “คูปองวิทย์เพื่อโอทอป” เพื่อยกระดับและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น หรือผลิตภัณฑ์ชุมชน หรือผลิตภัณฑ์ OTOP โดยมีเป้าหมายให้การสนับสนุนกลุ่มโอทอปที่มีศักยภาพทั่วประเทศ ครอบคลุมกลุ่ม OTOP ทุกกลุ่ม ทั้งกลุ่มเริ่มต้นทำผลิตภัณฑ์ (กลุ่ม Startup) กลุ่ม OTOP ปัจจุบัน (กลุ่ม Existing) และกลุ่ม OTOP ที่ต้องการก้าวไปสู่ SMEs (กลุ่ม Growth) มีระยะเวลาดำเนินการ ๓ ปี ผู้ประกอบการที่มีคุณสมบัติครบถ้วน จะมีที่ปรึกษาและแผนพัฒนา OTOP ตามความต้องการที่เหมาะสมเพื่อเลือกใช้บริการใน ๖ เรื่อง คือ พัฒนาคุณภาพวัตถุดิบ กระบวนการผลิต ออกแบบนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ ยกระดับมาตรฐาน ออกแบบบรรจุภัณฑ์ และออกแบบเครื่องจักร ในวงเงิน ๓๐๐,๐๐๐ - ๕๐๐,๐๐๐ บาทต่อปีต่อราย โดยสัดส่วนการสนับสนุนเงินคูปองฯ และเงินลงทุนร่วมของผู้ประกอบการ ตั้งแต่ ๓๐% - ๗๐% ขึ้นกับบริการและจำนวนการจ้างงาน ทั้งนี้ ได้จัดงาน OTOP สัญจร จำนวน ๑๐ ครั้ง ใน ๑๐ จังหวัด โดยในช่วงระหว่างพฤศจิกายน ๒๕๕๘ - สิงหาคม ๒๕๕๙ มีผู้สนใจสมัครเข้าร่วมสัมมนาโครงการ จำนวน ๙๙๙ ราย ผู้ประกอบการที่ผ่านคุณสมบัติ จำนวน ๙๗๐ ราย โดยได้ดำเนินการพัฒนาสนับสนุนคูปองวิทย์ฯ แล้ว ๒๓๙ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๖๔ ซึ่งผู้ที่ได้รับการสนับสนุนคูปองวิทย์ฯ ส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการกลุ่ม Existing มากที่สุดถึง ๑๑๗ ราย รองลงมา คือ กลุ่ม Startup ๑๐๗ ราย และกลุ่ม Growth ๑๕ ราย โดยพัฒนาด้านต่าง ๆ ๖ ด้าน คือ ด้านพัฒนานวัตกรรมผลิตภัณฑ์ จำนวน ๔๗ ราย ด้านพัฒนาและออกแบบบรรจุภัณฑ์ จำนวน ๔๐ ราย ด้านพัฒนาและออกแบบกระบวนการผลิต จำนวน ๔๒ ราย ด้านพัฒนาระบบมาตรฐาน จำนวน ๓ ราย ด้านพัฒนาและออกแบบเครื่องจักร จำนวน ๑๒ ราย ด้านพัฒนาวัตถุดิบต้นน้ำ จำนวน ๙ ราย โดยมีผู้ประกอบการที่พัฒนามากกว่า ๑ ด้านมากถึง ๘๖ ราย

ในระยะต่อไป รัฐบาลจะส่งเสริมการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น และการส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของชุมชน ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น ส่งเสริมการสร้างงาน สร้างรายได้แก่ชุมชน สร้างชุมชนให้สามารถคิดเอง ทำเอง ยกระดับคุณภาพและภาพลักษณ์ของสินค้าและบริการของไทยสู่ตลาดระดับบน พัฒนาผู้ประกอบการและเครือข่าย OTOP ให้มีมาตรฐานสากล และสนับสนุนสินเชื่อให้กับผู้ประกอบการที่ผลิตสินค้า OTOP

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)

๕) การส่งเสริมสินค้าและผลิตภัณฑ์ชุมชนด้วยสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (Geographical Indication : GI)

ส่งเสริมสินค้าและผลิตภัณฑ์ชุมชนด้วยสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (Geographical Indication : GI) เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้า สร้างรายได้ให้แก่ชุมชน และยังสร้างชื่อเสียงให้แก่พื้นที่ผลิตสินค้าด้วย โดยขึ้นทะเบียนสินค้า GI ไทยในประเทศและต่างประเทศ โดยในประเทศมีสินค้าจดทะเบียนรวม ๑๗ สินค้า ๑๑ จังหวัด อาทิ สับปะรด ท่าอุเทน และลิ้นจี่นครพนม กล้วยเล็บมือนาง กาแฟเขาทะลุชุมพร ผ้าไหมมัดหมี่ซิ่นตีนแดงบุรีรัมย์ มุกภูเก็ต ชาเชียงราย กาแฟดงมะไฟนครราชสีมา มะยงชิดและมะปรางหวานนครนายก และในต่างประเทศ ได้แก่ ผ้าไหมยกดอกลำพูน ประเทศอินโดนีเซีย และขณะนี้ได้ผลักดันส่งเสริมให้มีการจดทะเบียนในต่างประเทศ รวม ๒ สินค้า ได้แก่ ผ้าไหมยกดอกลำพูน (ประเทศอินเดีย) และข้าวสังข์หยดเมืองพัทลุง (สหภาพยุโรป) รวมทั้งส่งเสริมรับรองมาตรฐานสินค้า GI ในระดับสากล รวม ๖ สินค้า เพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นและสร้างความมั่นใจให้ผู้ซื้อทั้งในและต่างประเทศ นอกจากนี้ยังได้จัดงานแสดงและจำหน่ายสินค้า GI เพื่อยกระดับสินค้าและสร้างโอกาสทางการตลาดให้แก่วิสาหกิจชุมชนและผู้ประกอบการท้องถิ่น รวมกว่า ๑๐ ครั้ง สำหรับแผนงานต่อไป ได้เตรียมขึ้นทะเบียนสินค้า GI ในจังหวัดที่ยังไม่มีสินค้า GI รวม ๑๓ จังหวัด และจดทะเบียนในประเทศจีน จำนวน ๓ สินค้า และส่งเสริมรับรองมาตรฐานสินค้า GI ในระดับสากล รวม ๒๑ สินค้า รวมถึงจัดทำระบบฐานข้อมูลการขึ้นทะเบียนสินค้า GI รวม ๖๗ สินค้า ใน ๔๙ จังหวัด เพื่อการตลาดและพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวสินค้า GI ต่อไป และเตรียมเปิดตัวตลาดกลางทรัพย์สินทางปัญญาออนไลน์ “Thaiipmart.com”

ทั้งนี้ ในการพัฒนาปรับปรุงระบบการจดทะเบียนให้มีประสิทธิภาพและรวดเร็วยิ่งขึ้น เนื่องจากประเทศไทยมีปริมาณการยื่นคำขอจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี รัฐบาลเห็นความสำคัญของการจดทะเบียนคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาต่อนโยบายส่งเสริมวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม จึงให้

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)

การสนับสนุนทั้งการเพิ่มบุคลากร ผู้ตรวจสอบสิทธิบัตรและเครื่องหมายการค้า และงบประมาณในการปรับปรุงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่ออำนวยความสะดวกให้ผู้ยื่นขอจดทะเบียน โดยได้เร่งปรับปรุงระบบทรัพย์สินทางปัญญาของประเทศ อาทิ มีการพัฒนาปรับปรุงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยการพัฒนาระบบการยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าและสิทธิบัตรด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (E - Filing) การลดขั้นตอนและระยะเวลาการจดทะเบียนโดยการแก้ไขกฎหมายเครื่องหมายการค้า และอยู่ระหว่างแก้ไขกฎหมายสิทธิบัตร เพื่อให้การบริการรับจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญารวดเร็วมากขึ้น และจากการที่ได้รับอัตราผู้ตรวจสอบสิทธิบัตรและเครื่องหมายการค้าเพิ่ม จำนวน ๑๒๐ อัตรา ใน ๓ ปี (๒๕๕๙ – ๒๕๖๑) ตลอดจนการปรับปรุงขั้นตอนการตรวจสอบให้ชัดเจนเป็นระบบ จะสามารถเร่งตรวจสอบและลดปริมาณงานที่ค้างอยู่ เพื่อให้บริการที่มีคุณภาพและรวดเร็วเป็นไปตามมาตรฐานสากลได้ในอนาคต

๖) เขตเศรษฐกิจพิเศษ

นิคมอุตสาหกรรมเป็นกิจกรรมหนึ่งในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษที่จะเป็นเครื่องมือและกลไกที่จะผลักดันเสริมสร้างการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ การลงทุน และการค้า ซึ่งจะสร้างความมั่งคั่งอย่างยั่งยืนในพื้นที่ โดยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) ได้รับมอบหมายพิจารณาดำเนินการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษแต่ละพื้นที่ และได้เล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมในพื้นที่เขตพัฒนา

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)

เศรษฐกิจพิเศษเพื่อรองรับอุตสาหกรรมในกลุ่ม Cluster และอุตสาหกรรมบริการ ก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งในระดับพื้นที่ (การสร้างงาน การสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์ตลอดห่วงโซ่อุปทาน เงินลงทุนและเงินหมุนเวียน) ระดับประเทศ (ดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ กระจายความเจริญสู่ภูมิภาค ลดความเหลื่อมล้ำ ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน และเสริมสร้างความมั่นคงในพื้นที่ชายแดน) โดยมติคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (กนพ.) ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ ให้ กนอ. เช่าพื้นที่ในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษระยะแรกใน ๓ พื้นที่ เพื่อดำเนินโครงการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษต่อไป ประกอบด้วย ตำบลท่าสายลวด อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก เนื้อที่ ๘๓๖.๗๒ ไร่ ตำบลสำนักขาม อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา เนื้อที่ ๑,๑๒๑.๕๓ ไร่ และ ตำบลป่าไร่ อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว เนื้อที่ ๖๖๐.๕๖ ไร่

กนอ. ได้ดำเนินการศึกษาและจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Impact Assessment : EIA) และออกแบบงานก่อสร้าง (Detailed Design Drawings) โครงการนิคมอุตสาหกรรมในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ ทั้ง ๓ พื้นที่ โดยคาดว่าการศึกษาฯ แล้วเสร็จภายในปี ๒๕๕๙ และอยู่ระหว่างรอการส่งมอบพื้นที่จากกรมธนารักษ์ สำหรับพื้นที่จังหวัดตาก และจังหวัดสงขลา เพื่อเช่าใช้พื้นที่และการดำเนินโครงการต่อไป

นอกจากนั้น ภาครัฐได้จัดระบบการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวแบบไป - กลับ ซึ่งแรงงานกัมพูชาและแรงงานเมียนมาสามารถเข้ามาทำงานในลักษณะไป - กลับ ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้ และกระทรวงการต่างประเทศอยู่ระหว่างติดตามผลการพิจารณาของ สปป.ลาว นอกจากนี้ ได้จัดทำแผนงบประมาณบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์เรื่องเขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยในปีงบประมาณ ๒๕๕๘ ได้รับงบกลาง ๒,๑๖๕ ล้านบาท ปีงบประมาณ ๒๕๕๙ ได้รับงบตามแผนงานบูรณาการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ ๖,๑๖๘ ล้านบาท และในปีงบประมาณ ๒๕๖๐ ขอรับจัดสรรงบตามแผนงานบูรณาการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ ๓,๓๕๕ ล้านบาท ส่วนใหญ่เป็นโครงสร้างพื้นฐานการผ่านแดน (Customs – Immigration - Quarantine) การสาธารณสุข การบริหารจัดการแรงงาน การดูแลป่าไม้ การจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม การประปา การป้องกัน น้ำท่วม ฯลฯ

ในระยะต่อไป การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษจะมุ่งสร้างสมดุลของการพัฒนา ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และความมั่นคง โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมและการส่งเสริมนวัตกรรม เพื่อสนับสนุนให้พื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษเป็นพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่มีการเติบโตอย่างยั่งยืน

๗) โครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor Development : EEC)

รัฐบาลได้พัฒนาขับเคลื่อนเขตเศรษฐกิจพิเศษเพื่อรองรับคลัสเตอร์ ซึ่งเป็นการส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมในเชิงพื้นที่เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน ดังนี้

โครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษที่ดี และทันสมัยที่สุดในภูมิภาคอาเซียน คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๙ โครงการศึกษาเพื่อจัดทำแนวทางการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมอย่างมีศักยภาพรองรับการลงทุน (Zoning)

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)

ปัจจุบันพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกเป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมหลักของประเทศ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมปิโตรเคมี พลังงาน และยานยนต์ ซึ่งมีผลิตภัณฑ์มวลรวมคิดเป็นสัดส่วน ๑ ใน ๕ ของประเทศ ประกอบกับมีความพร้อมของระบบโครงสร้างพื้นฐาน ทั้งทางถนน รถไฟ ท่าเรือ และนิคมอุตสาหกรรม อีกทั้งยังเป็นศูนย์กลางการขนส่งทางเรือของอาเซียน สามารถเชื่อมโยงไปยังท่าเรือน้ำลึกทวายของสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ท่าเรือสีหนุวิลล์ของราชอาณาจักรกัมพูชา และท่าเรือวังเตาของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม รวมทั้งเป็นที่รู้จักของนักลงทุนทั่วโลกให้เป็นเขตเศรษฐกิจชั้นนำของอาเซียน ส่งเสริม ๑๐ อุตสาหกรรมเป้าหมายให้เป็นกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคต (New Engine of Growth) โดยมีกรอบแนวคิดในการดำเนินโครงการ สรุปได้ดังนี้ การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน ประกอบด้วย (๑) ทางอากาศ ได้แก่ ท่าอากาศยานนานาชาติอู่ตะเภา (๒) ทางเรือ ได้แก่ ท่าเรือพาณิชย์สัตหีบ ท่าเรือแหลมฉบัง และท่าเรือมาบตาพุด (๓) ทางถนน ได้แก่ ทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง กรุงเทพฯ - ชลบุรี พัทยา - มาบตาพุด และแหลมฉบัง - นครราชสีมา (๔) ทางราง ได้แก่ รถไฟทางคู่ ช่วงฉะเชิงเทรา - คลองสิบเก้า - แก่งคอย และช่วงกรุงเทพฯ - ระยอง

ขณะนี้อยู่ระหว่างดำเนินการเสนอ ร่าง พ.ร.บ. พื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. .... (จังหวัดระยอง ชลบุรี ฉะเชิงเทรา) โดยมีสาระสำคัญ เพื่อส่งเสริมกระบวนการผลิตโดยใช้เทคโนโลยีขั้นสูง พร้อมทั้งปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับเทคโนโลยีดังกล่าว

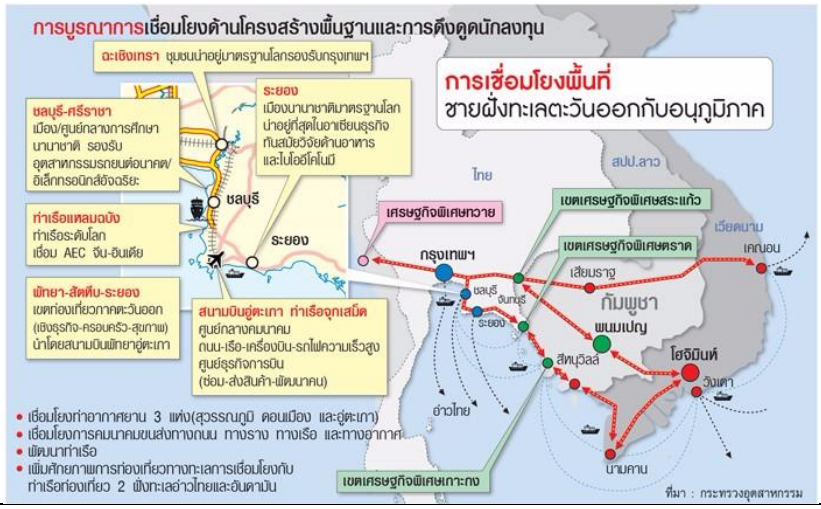

๘) เมืองนวัตกรรม

(๑) เมืองอัจฉริยะ (Smart City)

เป็นการพัฒนาเมืองภายใต้เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการส่งเสริมคุณภาพการให้บริการของเมือง และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากร รวมทั้งให้ภาคประชาชนมีบทบาทในการพัฒนาเมือง สนับสนุนให้คนมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น เมืองน่าอยู่และยั่งยืน เมืองอัจฉริยะเน้นการจัดการพื้นที่เมืองให้เกิดความกระชับ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ที่ดินแบบผสมผสาน ปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกและทางเดินเท้าให้มีคุณภาพสูง ใช้ประโยชน์จากโครงการขนส่งสาธารณะที่มีอยู่เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและการเติบโตของเมืองอย่างยั่งยืน โดยผลักดันให้มีผู้ใช้บริการขนส่งสาธารณะมากขึ้น เพื่อลดความแออัดของเมืองซึ่งเกิดจากการใช้รถยนต์ส่วนบุคคล

ปัจจุบันการรถไฟแห่งประเทศไทยจัดทำโครงการพัฒนาเมืองอัจฉริยะนำร่องในพื้นที่ศูนย์คมนาคมพหลโยธิน ครอบคลุมพื้นที่ ๒,๓๒๕ ไร่ เป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกรุงเทพมหานครสู่นานาชาติ ผ่านท่าอากาศยานดอนเมือง สอดรับกับแนวคิดการพัฒนาพื้นที่รอบสถานีขนส่งมวลชน (Transit Oriented Development : TOD) โดยขณะนี้มีเอกชนหลายรายสนใจลงทุน โครงการประกอบไปด้วย อาคารประหยัดพลังงาน การพัฒนาระบบสารสนเทศ ระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการ พร้อมทั้งโครงข่ายขนส่งภายในพื้นที่เพื่อเชื่อมโยงพื้นที่ต่าง ๆ เข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบการดำเนินงานยึดตามแนวทางประชารัฐ โดยภาครัฐทำงานร่วมกับภาคเอกชน รัฐวิสาหกิจ

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)

และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อประสิทธิภาพและความคล่องตัวในอนาคต เมื่อดำเนินงานโครงการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ ศูนย์คมนาคมพหลโยธินสำเร็จมีความก้าวหน้าก็จะประเมินผล ถอดบทเรียน และพิจารณาขยายผลการดำเนินงานไปสู่พื้นที่อื่นในระยะต่อไป

(๒) เมืองนวัตกรรมอาหาร (Food Innopolis)

Food Innopolis คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘ เห็นชอบนโยบายคลัสเตอร์ โดยมี Food Innopolis เป็น Super Cluster ซึ่งเป็นกิจการที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและอุตสาหกรรมแห่งอนาคต โดยจะได้รับสิทธิและประโยชน์สำหรับการส่งเสริมการลงทุนเป็นพิเศษในพื้นที่เป้าหมาย เพื่อให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น โดยเขตพื้นที่ดำเนินการ Food Innopolis พื้นที่แรกตั้งอยู่ที่อุทยานวิทยาศาสตร์ประเทศไทย (Thailand Science Park : TSP) มีศูนย์บริการเบ็ดเสร็จ (One - Stop Service) เพื่อให้บริการแบบครบวงจรด้านการวิจัยพัฒนาและนวัตกรรม และอำนวยความสะดวกให้บริษัทอาหารชั้นนำระดับโลกและบริษัทของไทยเข้ามาลงทุนวิจัยพัฒนาและนวัตกรรมในพื้นที่ Food Innopolis และให้บริการในรูปแบบ Food Innopolis Service Platform โดยอาศัยกลไกความร่วมมือในรูปแบบประชารัฐ (Public Private Partnership) โดยในปี ๒๕๖๐ มีเป้าหมายเกิดบริษัทชั้นนำของโลกในอุตสาหกรรมอาหาร และอุตสาหกรรมสนับสนุนที่เกี่ยวข้องเข้ามาลงทุนด้านนวัตกรรมในประเทศไทย ส่งเสริมให้เกิดบริษัทใหม่ฐานนวัตกรรมด้านอาหารและสาขาที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๕ ราย เกิดโครงการร่วมวิจัยเชิงพาณิชย์ระหว่างบริษัทและสถาบันวิจัย (หรือมหาวิทยาลัย) จำนวน ๒๐ โครงการ เพิ่มการจ้างงานบุคลากรวิจัยในสาขาอุตสาหกรรมอาหาร จำนวน ๕๐๐ คน เกิด Supply Chain อุตสาหกรรมอาหารขนาดใหญ่ และเมื่อสิ้นปี ๒๕๖๔ จะมีบริษัทอาหารชั้นนำของโลกทั้งบริษัทต่างประเทศและบริษัทไทยเข้ามาลงทุนและดำเนินกิจการวิจัยพัฒนาและนวัตกรรมใน Food Innopolis อย่างน้อย ๑๐๐ ราย เกิดบริษัท Startup ที่เป็นผลมาจาก Food Innopolis ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ราย มีการนำผลการวิจัยพัฒนาและนวัตกรรมไปผลิตหรือบริการ ก่อให้เกิดมูลค่าเชิงพาณิชย์ไม่น้อยกว่า ๒๗๐,๐๐๐ ล้านบาท เพิ่มการจ้างงานบุคลากรวิจัยพัฒนาและนวัตกรรมใน Food Innopolis ไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ ราย และในอุตสาหกรรมอาหารที่เป็นการผลิตต่อเนื่องจากงานวิจัยของ Food Innopolis ๓,๐๐๐ ราย และมีมูลค่าการลงทุนวิจัยพัฒนาและนวัตกรรมของบริษัทใน Food Innopolis ๓๕,๐๐๐ ล้านบาท

๙) การส่งเสริมการลงทุน

การกำหนดนโยบายและมาตรการส่งเสริมการลงทุนที่สำคัญ คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้พิจารณากำหนดนโยบายและมาตรการส่งเสริมการลงทุนที่สำคัญเพื่อวางรากฐานและกระตุ้นเศรษฐกิจ ดังนี้

(๑) ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ ๗ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๔) มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์ส่งเสริมการลงทุนให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบันและอนาคต รวมทั้งสอดคล้องกับ

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)

ทิศทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และนโยบายการพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ เพื่อให้ประเทศมีความสามารถในการแข่งขันและมีการพัฒนาที่ยั่งยืนในระยะยาว

(๒) นโยบายส่งเสริมการลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษโดยเฉพาะพื้นที่ชายแดนทั้งในและนอกนิคมอุตสาหกรรม เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน และรองรับการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยในปัจจุบันรัฐบาลได้กำหนดพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษไว้ใน ๙๐ ตำบล ๒๓ อำเภอ ใน ๑๐ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดตาก เชียงราย กาญจนบุรี มุกดาหาร หนองคาย นครพนม สระแก้ว ตราด สงขลา และ นราธิวาส

(๓) นโยบายส่งเสริมการลงทุนรูปแบบคลัสเตอร์ โดยส่งเสริมคลัสเตอร์ในอุตสาหกรรมเป้าหมาย นโยบายนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความเข้มแข็งของ Value Chain และนำไปสู่การสร้างฐานอุตสาหกรรมแห่งอนาคต เพื่อเสริมสร้างศักยภาพด้านการลงทุนของประเทศไทยให้สามารถดึงดูดการลงทุนที่มีคุณค่าทั้งจากนักลงทุนรายเดิมและรายใหม่ และเพื่อกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคและท้องถิ่น ตลอดจนสร้างโอกาสทางธุรกิจให้กับ SMEs โดยคลัสเตอร์ที่ให้การส่งเสริมประกอบด้วย ยานยนต์และชิ้นส่วน เครื่องใช้ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และอุปกรณ์โทรคมนาคม ดิจิทัล ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เมืองนวัตกรรมอาหาร (Food Innopolis) อากาศยาน อุปกรณ์อัตโนมัติและหุ่นยนต์เกษตรแปรรูป และ สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

(๔) มาตรการส่งเสริมการลงทุนท้องถิ่น (Local Investment) มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้เกิดการลงทุน ในธุรกิจที่จะสร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจในระดับฐานราก ตั้งแต่การแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าเกษตร การส่งเสริมให้มีช่องทางการจำหน่ายผลิตผลการเกษตรและผลิตภัณฑ์ชุมชน ตลอดจนการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชน ให้กระจายไปยังพื้นที่ต่าง ๆ ทั่วประเทศ

(๕) มาตรการส่งเสริมการลงทุนภายใต้โครงการเมืองต้นแบบ “สามเหลี่ยมมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมให้กับพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ใน ๓ พื้นที่ ได้แก่ อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี อำเภอเบตง จังหวัดยะลา และอำเภอสุไหงโกลก จังหวัดนราธิวาส โดยให้สิทธิประโยชน์สูงสำหรับโครงการลงทุนใหม่ใน ๓ พื้นที่ดังกล่าว

มาตรการส่งเสริมการลงทุน เพื่อสนับสนุนให้เกิดการลงทุนในประเทศ มีดังนี้

(๑) ส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในประเทศ โดยให้สิทธิประโยชน์เพื่อการลงทุนซื้อสินทรัพย์เพื่อการลงทุนใน ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๕๙ ลดขั้นตอนและขบวนการอนุมัติ Public - Private Partnership (PPP) ยกเว้นภาษีสำหรับการนำเข้ายานพาหนะต้นแบบเพื่อใช้ในการวิจัยและพัฒนาในประเทศ และหักค่าใช้จ่ายพิเศษ ๓ เท่า สำหรับการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเป็นเวลา ๕ ปี รวมทั้งการจัดตั้งกองทุนโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทย (Thailand Future Fund)

(๒) สิทธิประโยชน์สำหรับการลงทุนขับเคลื่อนเศรษฐกิจ (New Growth Engines) สำหรับอุตสาหกรรม S - Curve เดิม ได้รับสิทธิประโยชน์ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ๑๐-๑๕ ปี ลด/ยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา สำหรับผู้เชี่ยวชาญที่ทำงานในอุตสาหกรรมเป้าหมาย และสิทธิประโยชน์ทางการเงินสำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายผ่านกองทุนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย (Competitiveness Enhancement Fund)

(๓) สิทธิประโยชน์พิเศษสำหรับการลงทุนโดยใช้ประเทศไทยเป็นฐานในการลงทุนในอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) สิทธิประโยชน์ทั้งด้านภาษีและด้านอื่น ๆ สำหรับการลงทุนเขตเศรษฐกิจพิเศษ สิทธิประโยชน์สำหรับการลงทุนในสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ ๑๕ ปี และบริษัทการค้าระหว่างประเทศ ๑๕ ปี และสิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับบริษัทการค้าระหว่างประเทศ ๑๕ ปี

ผลของการส่งเสริมการลงทุนที่สำคัญ

การขอรับการส่งเสริม คำขอรับการส่งเสริมการลงทุนในช่วงเดือนกันยายน ๒๕๕๘ ถึงสิงหาคม ๒๕๕๙ มีจำนวน ๑,๓๙๘ โครงการ เงินลงทุน ๔๒๕,๘๘๐ ล้านบาท จะก่อให้เกิดการจ้างงานทั้งสิ้น ๘๖,๓๒๒ ตำแหน่ง

การขอรับการส่งเสริมตามนโยบายส่งเสริมการลงทุนพิเศษ

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)

(๑) การขอรับการส่งเสริมตามนโยบายส่งเสริมการลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน ในช่วงเดือนกันยายน ๒๕๕๘ - สิงหาคม ๒๕๕๙ มีคำขอรับการส่งเสริมตามนโยบายนี้จำนวน ๓๗ โครงการ เงินลงทุน ๗,๔๕๖ ล้านบาท โดยส่วนใหญ่เป็นการลงทุนในจังหวัดตาก

(๒) การขอรับการส่งเสริมตามนโยบายส่งเสริมการลงทุนรูปแบบคลัสเตอร์ ในช่วงเดือนกันยายน ๒๕๕๘ ถึงสิงหาคม ๒๕๕๙ มีคำขอรับการส่งเสริมที่ได้รับสิทธิประโยชน์ตามนโยบายนี้จำนวน ๒๓ โครงการ เงินลงทุน ๑๙,๖๒๙ ล้านบาท โดยส่วนใหญ่เป็นกิจการในคลัสเตอร์ดิจิทัล และมีกิจการเป้าหมายที่ตั้งในพื้นที่คลัสเตอร์แต่ยังไม่เข้าข่ายได้รับสิทธิประโยชน์ตามนโยบายนี้ เนื่องจากยังไม่มีความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาในพื้นที่อีก ๗๘ โครงการ เงินลงทุน ๕๔,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งส่วนใหญ่เป็นกิจการในคลัสเตอร์เครื่องใช้ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และอุปกรณ์โทรคมนาคม

(๓) การขอรับการส่งเสริมตามนโยบายส่งเสริมการลงทุนท้องถิ่น ในช่วงเดือนกันยายน ๒๕๕๘ - สิงหาคม ๒๕๕๙ มีคำขอรับการส่งเสริมตามนโยบายนี้จำนวน ๒๒ โครงการ เงินลงทุน ๑๔๗ ล้านบาท โดยส่วนใหญ่เป็นการลงทุนในกิจการศูนย์จำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน

๑๐) ประชารัฐ

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)

"สานพลังประชารัฐ" คือ พลังอันยิ่งใหญ่ที่จะเปลี่ยนแปลงและปฏิรูปประเทศไทยเป็นแรงขับเคลื่อนหลักของเศรษฐกิจไทยตั้งแต่ระดับฐานราก และส่งเสริมให้ชุมชนดำเนินธุรกิจบนฐานความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม และเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม

จุดเริ่มต้น "สร้างรายได้ในชุมชน ประชาชนมีความสุข" คือแนวคิดแรกของนายกรัฐมนตรี "พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา" กับความหมายของ "ประชารัฐ" ที่ต้องการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากของไทย โดยยึดชุมชนเป็นตัวตั้ง ยึดปัญหาและความต้องการของประชาชนเป็นหลักด้วยการสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนสร้างรายได้ มีการดำเนินงานวัดผลเป็นรูปธรรม มีเกณฑ์การวัดผลความสำเร็จ การเพิ่มขึ้นของรายได้ชุมชนที่ชัดเจน และเน้นความร่วมมือของคนทั้งชาติ ทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาสังคม เพื่อสร้างเศรษฐกิจไทยให้เติบโตอย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนโดยกำหนดสิ่งที่จะสร้างรายได้ที่ยั่งยืนแก่ชุมชนไว้ ๓ ด้าน คือ การเกษตร การแปรรูป และการท่องเที่ยวโดยชุมชน ภายใต้การพัฒนาและสร้างประสิทธิภาพตั้งแต่ต้นทางถึงปลายทางผ่านทางการดำเนินงานของ ๑๒ คณะทำงาน

ภาครัฐและภาคเอกชนได้ให้การสนับสนุน และสร้างความร่วมมือกับภาคประชาชน ในรูปแบบของการจัดตั้ง "วิสาหกิจเพื่อสังคม" (Social Enterprise) เพื่อให้ชาวบ้านสามารถพึ่งพาตนเองได้ โดยรัฐบาลยืนยันว่าผลประโยชน์ทั้งหมดนั้นตกเป็นของพี่น้องประชาชน และไม่มีการเอื้อประโยชน์ให้กลุ่มทุนใด ๆ ทั้งสิ้น โดยจัดตั้ง บริษัทประชารัฐรักสามัคคี (ประเทศไทย) จำกัด มีโครงสร้างแบบวิสาหกิจเพื่อสังคม (Social Enterprise) โดย บริษัท ประชารัฐรักสามัคคี (ประเทศไทย) จำกัด ทำหน้าที่เป็นบริษัทโฮลดิ้งกลาง (Holding Company) และในทุกจังหวัด จัดตั้งบริษัทในแต่ละจังหวัดเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากโดยเน้นการสร้างรายได้ให้ชุมชนผ่าน ๓ กลุ่มงาน ได้แก่ การเกษตร การแปรรูป และการท่องเที่ยวโดยชุมชน โดยจังหวัดภูเก็ต เปิดตัววิสาหกิจเพื่อสังคมตามพื้นที่เป็นแห่งแรกในชื่อ บริษัทประชารัฐรักสามัคคีภูเก็ต จำกัด เนื่องจากเป็นจังหวัดที่มีความพร้อม มีผลผลิตทางการเกษตรที่โดดเด่นเฉพาะตัว มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยว และมีรากฐานการผลิตใหญ่เชื่อมโยงกับกลุ่มจังหวัดใกล้เคียง เช่น การพัฒนาธุรกิจผักปลอดสารพิษผักเกษตรอินทรีย์ พัฒนาธุรกิจนมแพะ พัฒนาธุรกิจกุ้งมังกร และพัฒนาธุรกิจผ้าบาติก เป็นต้น

๒.๕ กลไกสนับสนุน

๑) โครงสร้างพื้นฐาน

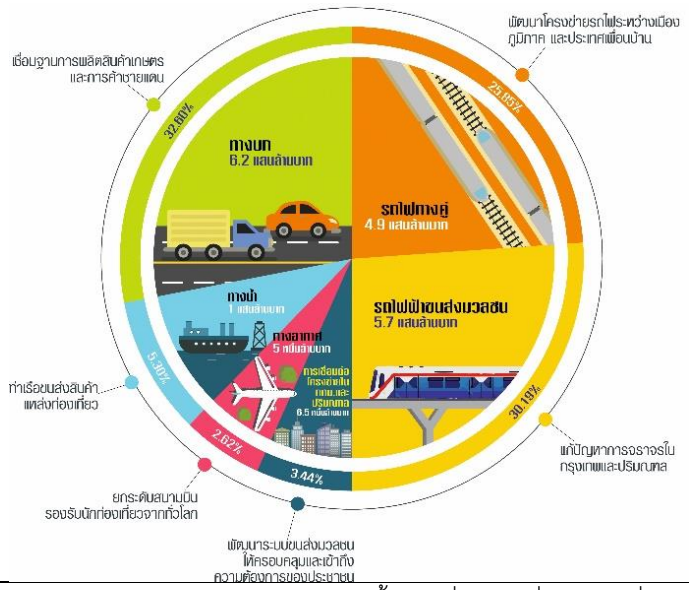

การคมนาคมและการขนส่งเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญ ซึ่งจะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในเวทีการค้าโลกและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ก่อนรัฐบาลเข้ามาบริหารประเทศ ความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐานภาคคมนาคมขนส่งของประเทศมีจำกัด ระบบขนส่งสาธารณะไม่ครอบคลุม ไม่ทั่วถึง และไม่เพียงพอทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณ ขาดการจัดระเบียบระบบขนส่งสาธารณะ ขาดประสิทธิภาพของระบบ

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)

ตรวจสอบ กำกับดูแลตามมาตรฐานด้านความปลอดภัยด้านการขนส่ง และการดำเนินโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งขนาดใหญ่มีความล่าช้า รัฐบาลจึงเร่งส่งเสริมการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งขนาดใหญ่ โดยเร่งรัดพัฒนาโครงข่ายการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ให้ทั่วถึง ครอบคลุมทั่วประเทศ และปรับปรุงคุณภาพบริการการขนส่งให้ได้มาตรฐาน ประหยัด และปลอดภัย อันจะช่วยหนุนนำการขับเคลื่อนประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ตามเป้าหมายของรัฐบาล ดังนี้

(๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางบก

- ปรับปรุงบำรุงรักษาโครงข่ายทางในความรับผิดชอบทั่วประเทศให้คงอยู่ในสภาพที่ดีได้มาตรฐาน เพื่ออำนวยความสะดวกและความปลอดภัยในการเดินทางให้แก่ประชาชนผู้ใช้ทาง โดยเป็นโครงข่ายทางหลวงในความรับผิดชอบ ระยะทาง ๖๗,๑๓๑ กม. โครงข่ายทางหลวงชนบทในความรับผิดชอบ ระยะทาง ๔๗,๗๙๖ กม. และได้ดำเนินการบำรุงรักษาระบบโครงข่ายทางหลวง ระยะทาง ๒,๖๐๘ กม. บำรุงรักษาระบบโครงข่ายทางหลวงชนบท ระยะทาง ๔,๗๒๗ กม. ยกระดับมาตรฐานทางจากถนนลูกรังเป็นถนนลาดยาง ระยะทาง ๒,๐๘๐.๕๒ กม. บูรณะโครงข่ายสายหลักระหว่างภาค ที่มีปริมาณการจราจรสูง ระยะทาง ๖๓๒.๓๔ กม. และขยายทางสายประธานที่เป็นโครงข่ายเชื่อมโยงระดับประเทศให้เป็น ๔ ช่องจราจร ระยะทาง ๔๑๐.๕๓ กม. สายทางที่สำคัญ เช่น สายอำเภอสีคิ้ว ชัยภูมิ สายตาก อำเภอแม่สอด สายนครศรีธรรมราช - สงขลา ตอนระโนด - อำเภอสทิงพระ สายอุบลราชธานี - อำนาจเจริญ สาย อ. แก่งคร้อ - อ.ชุมแพ จ. กระบี่ และสาย อ.กบินทร์บุรี วังน้ำเขียว

- เร่งรัดโครงการก่อสร้างทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง สายพัทยา - มาบตาพุด และบางปะอิน - โคราช ซึ่งอยู่ระหว่างการก่อสร้าง และสายบางใหญ่ - กาญจนบุรี อยู่ระหว่างการประกวดราคา

- เชื่อมโยงโครงข่ายทางพิเศษให้สมบูรณ์ครอบคลุมพื้นที่กรุงเทพและปริมณฑล โดยได้เปิดให้บริการโครงการทางพิเศษสายศรีรัช – วงแหวนรอบนอกกรุงเทพมหานคร ในวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๙

- พัฒนาเส้นทางรองรับยุทธศาสตร์โลจิสติกส์ของประเทศ และการเชื่อมโยงโครงข่ายระหว่างประเทศ เพื่อสนับสนุนการเป็นศูนย์กลางการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวระหว่างประเทศในภูมิภาคอาเซียน สายสำคัญ เช่น ก่อสร้างถนนสายเชื่อม จ๓ วงแหวนตะวันตก (ตอนที่ ๑) อ. เมือง จ.เชียงราย สายปราสาท - ช่องจอม และสายอำเภอโพนพิสัย - บึงกาฬ ทางเลี่ยงแม่สอด พร้อมสะพานข้ามแม่น้ำเมย แห่งที่ ๒ ทางหลวงสายอรัญประเทศ ชายแดนไทย/กัมพูชา (หนองเอี่ยน – สตึงบท) ปรับปรุงถนนทางเข้าท่าเทียบเรืออเนกประสงค์คลองใหญ่ จ. ตราด ทางหลวงหมายเลข ๓ ตราด - หาดเล็ก และสายทางหลวงหมายเลข ๑๒ กาฬสินธุ์ - บรรจบทางหลวงหมายเลข ๑๒ (บ.นาไคร้)

- พัฒนาศูนย์รวบรวมกระจายสินค้า เพื่อสนับสนุนการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ เช่น พัฒนาสถานีขนส่งสินค้าภูมิภาค จำนวน ๑๗ แห่ง และศูนย์การขนส่งชายแดนจังหวัดนครพนม และพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการขนส่งผู้โดยสาร เช่น จัดซื้อรถโดยสารใช้เชื้อเพลิงก๊าซธรรมชาติ NGV และการนำรถโดยสารเก่ามาปรับปรุงสภาพใหม่ รวมทั้งพัฒนาและจัดหาที่จอดรถ ท่าปล่อยรถ และสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้โดยสาร

สำหรับในระยะต่อไป จะดำเนินโครงการก่อสร้างทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองเพิ่มเติม คือ สายนครปฐม - ชะอำ และสายหาดใหญ่ – ชายแดนสะเดา โครงการก่อสร้างทางหลวง ให้เป็น ๔ ช่องจราจร สาย ๑๑๘ ช่วงเด่นชัย - เชียงใหม่ โครงการขยายถนนราชพฤกษ์ ระยะที่ ๒ (ตอนที่ ๓) และโครงการทางพิเศษ สายพระราม ๓ – และวงแหวนรอบนอกกรุงเทพมหานครด้านตะวันตก รวมทั้งผลักดันโครงการศูนย์เปลี่ยนถ่ายรูปแบบการขนส่งสินค้าเชียงของ จ. เชียงราย และโครงการจุดพักรถตามเส้นทางการขนส่งสินค้าหลักของประเทศ ตลอดจนปรับปรุงคุณภาพการให้บริการและปรับเส้นทางเดินรถโดยสารสาธารณะ

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)

(๒) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางราง

ผลการดำเนินงาน ดังนี้

- โครงการที่ดำเนินการแล้วเสร็จ เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ เปิดบริการโครงการรถไฟฟ้าสายฉลองรัชธรรม (บางใหญ่ - เตาปูน)

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)
- โครงการที่อยู่ระหว่างดำเนินการ (๑) เร่งก่อสร้างโครงการรถไฟฟ้า สายสีน้ำเงิน ช่วงบางซื่อ - ท่าพระ ช่วงหัวลำโพง - บางแค สายสีเขียว ช่วงแบริ่ง - สมุทรปราการ และ สายสีเขียว (หมอชิต - สะพานใหม่ - คูคต) ให้สามารถเปิดบริการได้ตามแผนที่กำหนด (๒) ติดตามกระบวนการประกวดราคาโครงการรถไฟฟ้าสายสีส้ม ช่วงศูนย์วัฒนธรรมฯ - มีนบุรี สายสีชมพู ช่วงแคราย - มีนบุรี และสายสีเหลือง ช่วงลาดพร้าว - สำโรง อย่างใกล้ชิด นอกจากนี้ได้เร่งรัดโครงการระบบรถไฟฟ้าชานเมืองสายสีแดง ช่วงบางซื่อ - รังสิต ให้แล้วเสร็จภายในปี ๒๕๖๐ เพื่อเชื่อมโยงการเดินทางไปยังเขตชานเมืองและปริมณฑล - โครงการที่กำหนดให้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา โครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง ช่วงเตาปูน - ราษฎร์บูรณะ ในปี ๒๕๖๐ พัฒนาโครงข่ายรถไฟฟ้า จำนวน ๑๐ เส้นทาง ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลอย่างต่อเนื่อง ดังนี้ โครงการรถไฟฟ้าสายสีส้ม ช่วงศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย - มีนบุรี (สุวินทวงศ์) (เปิดให้บริการปี ๒๕๖๕) และช่วงตลิ่งชัน - ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย (เปิดให้บริการปี ๒๕๖๖) โครงการรถไฟฟ้าสายสีเหลือง ช่วงลาดพร้าว - สำโรง (เปิดให้บริการปี ๒๕๖๓) โครงการรถไฟฟ้าสายสีชมพู ช่วงแคราย - มีนบุรี (เปิดให้บริการปี ๒๕๖๓) โครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง ช่วงเตาปูน - ราษฎร์บูรณะ (เปิดให้บริการ ปี ๒๕๖๖) โครงการรถไฟฟ้าสายสีน้ำเงิน ช่วงบางแค - พุทธมณฑล สาย ๔ (เปิดให้บริการ ปี ๒๕๖๔) โครงการรถไฟฟ้าสายสีเขียว ช่วงสมุทรปราการ - บางปู (เปิดให้บริการ ปี ๒๕๖๔) และช่วงคูคต - ลำลูกกา (เปิดให้บริการ ปี ๒๕๖๔) รวมทั้งเร่งรัดโครงการระบบรถไฟชานเมืองสายสีแดงอ่อน ช่วงบางซื่อ - พญาไท - มักกะสัน - หัวหมาก และสายสีแดงเข้ม ช่วงบางซื่อ - หัวลำโพง ให้สามารถเริ่มก่อสร้างได้ในปี ๒๕๖๐ และเปิดให้บริการปี ๒๕๖๓ เร่งรัดดำเนินโครงการรถไฟทางคู่ ๖ สายแรกที่มีความพร้อม ได้แก่ โครงการก่อสร้างรถไฟทางคู่ ช่วงฉะเชิงเทรา - คลองสิบเก้า - แก่งคอย และ ช่วงชุมทางถนนจิระ - ขอนแก่น ซึ่งอยู่ระหว่างการก่อสร้าง และโครงการก่อสร้างรถไฟทางคู่ ช่วงประจวบคีรีขันธ์ - ชุมพร อยู่ระหว่างการประกวดราคา สำหรับโครงการก่อสร้างรถไฟทางคู่ ช่วงลพบุรี-ปากน้ำโพ ช่วงมาบกะเบา - ชุมทางถนนจิระ ช่วงนครปฐม - หัวหิน และช่วงหัวหิน - ประจวบคีรีขันธ์ กำหนดจะนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาในเดือนกันยายน ๒๕๕๙ เพื่อให้สามารถประกวดราคาและเริ่มก่อสร้างได้ในปี ๒๕๖๐ สำหรับการพัฒนาระบบรถไฟทางคู่ ระยะที่ ๒ จำนวน ๘ เส้นทาง พร้อมการติดตั้งระบบอาณัติสัญญาณและโทรคมนาคม เพื่อเพิ่มความเร็วเฉลี่ยการเดินรถ สามารถเดินรถได้ตรงเวลามากขึ้น และเพิ่มความปลอดภัยในการเดินทาง และเร่งดำเนินการให้สามารถประกวดราคาได้ในปี ๒๕๖๐ คือ โครงการก่อสร้างรถไฟทางคู่ ช่วงหัวหิน – ประจวบคีรีขันธ์ ช่วงปากน้ำโพ - เด่นชัย ช่วงชุมทางจิระ - อุบลราชธานี ช่วงขอนแก่น - หนองคาย ช่วงชุมพร - สุราษฎร์ธานี ช่วงสุราษฎร์ธานี - ชุมทางหาดใหญ่ - สงขลา ช่วงเด่นชัย - เชียงใหม่ และ ช่วงชุมทางหาดใหญ่ - ปาดังเบซาร์ และการก่อสร้างทางรถไฟสายใหม่ สายเด่นชัย - เชียงราย - เชียงของ และสายบ้านไผ่ - นครพนม รวมทั้งดำเนินการศึกษาความเหมาะสมของการก่อสร้างรถไฟสายใหม่ในแนวระเบียงเศรษฐกิจเพื่อเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียน เช่น ช่วงกาญจนบุรี - กรุงเทพฯ - อรัญประเทศ และกาญจนบุรี - กรุงเทพฯ - แหลมฉบัง	

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)

ผลักดันโครงการความร่วมมือก่อสร้างรถไฟไทย – จีน และโครงการความร่วมมือก่อสร้างรถไฟไทย – ญี่ปุ่น อย่างต่อเนื่อง และปรับปรุงทางรถไฟเดิมเพื่อเพิ่มความแข็งแรงของทางรถไฟและลดความเสี่ยงจากอุบัติเหตุขบวนรถตกราง เนื่องจากความไม่มั่นคงของทางรถไฟ ปรับปรุงอาณัติสัญญาณและหัวรถจักรให้ทันสมัยและปลอดภัยเพื่อรองรับการเดินรถที่มีความเร็วสูงขึ้น รวมทั้งจัดหาขบวนรถไฟบรรทุกสินค้าและจัดหารถโดยสารรุ่นใหม่มาให้บริการเพื่อเพิ่มสมรรถนะในการขนส่งสินค้าให้สูงขึ้น โดยเริ่มเปิดให้บริการรถโดยสารรุ่นใหม่สำหรับบริการเชิงพาณิชย์ จำนวน ๑๑๕ คัน ในเดือนตุลาคม ๒๕๕๙

นอกจากการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบขนส่งทางราง จะพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกภายในสถานีให้เชื่อมโยงกับการพัฒนาพื้นที่ เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์จากระบบขนส่งสาธารณะ และพัฒนาพื้นที่รอบสถานีระบบขนส่งมวลชนให้สอดคล้องกับระดับการพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ใช้บริการทุกกลุ่ม (Universal Design)

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)

(๓) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางน้ำ

- บำรุงรักษาร่องน้ำทางเดินเรือทั้งในแม่น้ำและทะเลในน่านน้ำไทย โดยกรมเจ้าท่าได้ดำเนินการขุดลอก จำนวน ๔ ร่องน้ำ ๒๐ โครงการ ปริมาณเนื้อดิน ๓๖.๙๕ ล้าน ลบ.ม. เพื่อให้เรือสามารถผ่านร่องน้ำได้โดยสะดวก และแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งและแม่น้ำที่สำคัญ เช่น บริเวณปากแม่น้ำท่าจีน จังหวัดสมุทรสาคร ปากแม่น้ำสะกอม จังหวัดสงขลา ปากน้ำปราณ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นต้น

- ปรับปรุงท่าเรือโดยสารในแม่น้ำเจ้าพระยา จำนวน ๑๗ ท่า เพื่อยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยและอำนวยความสะดวกต่อผู้โดยสาร ให้สามารถเชื่อมต่อกับระบบขนส่งรูปแบบอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- สนับสนุนการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการขนส่งจากทางถนนไปสู่ทางรางและทางน้ำ โดยอยู่ระหว่างการก่อสร้างท่าเทียบเรือชายฝั่ง (ท่าเทียบเรือ A) ที่ท่าเรือแหลมฉบัง กำหนดก่อสร้างแล้วเสร็จเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๐ และอยู่ระหว่างการพัฒนาศูนย์การขนส่งตู้สินค้าทางรถไฟ (ระยะที่ ๑) เพื่อให้สามารถเชื่อมต่อการขนส่งทางรถไฟเข้าสู่พื้นที่ท่าเรือแหลมฉบัง กำหนดแล้วเสร็จเดือนตุลาคม ๒๕๖๐

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)

(๔) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางอากาศ

- เพิ่มขีดความสามารถของท่าอากาศยาน โดยเริ่มก่อสร้างโครงการพัฒนาท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ระยะที่ ๒ ในเดือนกันยายน ๒๕๕๙ คาดว่าจะก่อสร้างแล้วเสร็จปี ๒๕๖๒ เมื่อก่อสร้างแล้วเสร็จจะเพิ่มขีดความสามารถในการรองรับผู้โดยสารจาก ๔๕ ล้านคน/ปี เป็น ๖๐ ล้านคน/ปี และเตรียมการขออนุมัติคณะรัฐมนตรีดำเนินโครงการการพัฒนาท่าอากาศยานดอนเมืองเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการรองรับผู้โดยสาร ๓๐ ล้านคน/ปี เป็น ๔๐ ล้านคน/ปี รวมทั้งการพัฒนาท่าอากาศยานภูมิภาคที่มีศักยภาพ รองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจของพื้นที่และปริมาณการเดินทางทางอากาศที่เพิ่มสูงขึ้นในอนาคต เช่น ท่าอากาศยานภูเก็ต ท่าอากาศยานสกลนคร ท่าอากาศยานแม่สอด และท่าอากาศยานเบตง เป็นต้น

- การจัดตั้งโครงการศูนย์ซ่อมบำรุงอากาศยาน ณ ท่าอากาศยานอู่ตะเภา พร้อมจัดทำโครงข่ายคมนาคมเชื่อมโยง อยู่ระหว่างนำเสนอ ครม. ให้ความเห็นชอบ รวมทั้งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบบริการการเดินอากาศของประเทศให้มีศักยภาพเพียงพอที่จะรองรับปริมาณการขนส่งทางอากาศที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในอนาคต และพัฒนาศูนย์พัฒนาบุคลากรด้านการบินเพื่อตอบสนองความต้องการบุคลากรด้านการบินของภูมิภาค

(๕) การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าที่มีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน

ปรับปรุงมาตรฐานความปลอดภัยในการขนส่งและการเดินทาง การปรับปรุงบริการด้านการขนส่งตลอดจนเสริมสร้างความมั่นคงและปลอดภัยของภาคคมนาคมขนส่งที่สำคัญ อาทิ การจัดระเบียบรถตู้สาธารณะ/แท็กซี่มิเตอร์/รถจักรยานยนต์สาธารณะ โดยควบคุมกำกับดูแลการให้บริการให้อยู่ในกรอบของกฎหมายเพื่อสร้างความปลอดภัยให้แก่ประชาชนผู้ใช้บริการ การพัฒนาห้องน้ำภายในสถานีขนส่งทั่วประเทศ จำนวน ๑๗๑ แห่ง การเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการด้วยระบบ IT เช่น การชำระภาษีรถแบบ One Stop Service การชำระภาษีรถทั่วไทย การทดสอบภาคทฤษฎีเพื่อขอใบอนุญาตขับรถแบบอิเล็กทรอนิกส์ และการจองหมายเลขทะเบียนออนไลน์ การจัดทำแผนแม่บทพัฒนาระบบรถโดยสารประจำทางในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยการปฏิรูปเส้นทางเดินรถโดยสารในกรุงเทพฯ และปริมณฑล เป็นต้น

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)

๒) การแก้ไขปัญหาจราจร

รัฐบาลได้พัฒนาโครงข่ายขนส่งสาธารณะเพื่อแก้ไขปัญหาจราจรในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยเร่งรัดขยายเส้นทางรถไฟฟ้าในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเพื่อให้บริการประชาชนได้อย่างทั่วถึง โดยโครงการที่ได้ผลักดันจนแล้วเสร็จ ได้แก่ โครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง ช่วงบางใหญ่ – บางซื่อ หรือสายฉลองรัชธรรม โครงการทางพิเศษสายศรีรัช – วงแหวนรอบนอกกรุงเทพฯ นอกจากนี้ เพื่อเติมเต็มโครงข่ายรถไฟฟ้าให้สมบูรณ์ ลดปัญหาการจราจรอย่างยั่งยืน รัฐบาลได้เร่งรัดการก่อสร้างโครงการรถไฟฟ้าต่าง ๆ อาทิ รถไฟฟ้าสายสีน้ำเงิน (บางซื่อ – ท่าพระ/ หัวลำโพง – บางแค) สายสีเขียว (แบริ่ง – สมุทรปราการ) สายสีเขียว (หมอชิต - สะพานใหม่ – คูคต) และระบบรถไฟฟ้าชานเมืองสายสีแดงช่วงบางซื่อ – รังสิต ซึ่งอยู่ระหว่างการก่อสร้าง โครงการที่อยู่ระหว่างการประกวดราคา ได้แก่ รถไฟฟ้าสายสีส้ม (ศูนย์วัฒนธรรม – มีนบุรี (สุวินทวงศ์)) สายสีชมพู (แคราย – มีนบุรี) และสายสีเหลือง (ลาดพร้าว – สำโรง) สำหรับระยะต่อไปเร่งดำเนินโครงการก่อสร้างรถไฟฟ้าสายสีม่วง (เตาปูน – ราษฎร์บูรณะ) สายสีน้ำเงิน ช่วงบางแค – พุทธมณฑล สาย ๔ สายสีส้ม ช่วงตลิ่งชัน – ศูนย์วัฒนธรรมฯ สายสีเขียว ช่วงสมุทรปราการ – บางปู และ ช่วงคูคต – ลำลูกกา และโครงการระบบรถไฟชานเมืองสายสีแดงอ่อน ช่วงบางซื่อ – พญาไท – มักกะสัน – หัวหมาก และสายสีแดงเข้ม ช่วงบางซื่อ – หัวลำโพง และได้มีการปรับปรุงโครงข่ายถนนและสะพาน เพื่อลดความแออัดของปริมาณจราจรในพื้นที่ กทม. ปริมณฑล และภูมิภาคต่าง ๆ รวมถึงการอำนวยความปลอดภัยให้แก่ประชาชนในพื้นที่ โครงการที่ได้ดำเนินการแล้วเสร็จ เช่น โครงการขยายถนนราชพฤกษ์ ระยะที่ ๒ (ตอนที่ ๑) และโครงการที่อยู่ระหว่างดำเนินโครงการ เช่น ทางยกระดับบริเวณจุดตัดถนนราชพฤกษ์และกัลปพฤกษ์ โครงการทางพิเศษสายพระราม ๓ วงแหวนรอบนอกกรุงเทพมหานคร ด้านตะวันตก เป็นต้น

นอกจากนี้ รัฐบาลได้มีนโยบายดำเนินการวางและจัดทำผังเมืองรวมจังหวัด ซึ่งจะรวมถึงการวางแผนผัง

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)

แสดงโครงการคมนาคมและขนส่งเพื่อแก้ไขปัญหาการจราจร การเชื่อมโยงกับชุมชน และเปิดพื้นที่เพื่อให้เกิดการพัฒนาในรายละเอียด ซึ่งปัจจุบันกระทรวงมหาดไทยได้มีการออกแบบโครงข่ายคมนาคมหลายแห่ง อาทิ ถนน ก๔ ถนน ข๑ เขตเทศบาลตำบลคลองกิ่ว อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี โดยรัฐบาลได้กำหนดแผนการดำเนินงานวางผังประเทศและผังภาค เพื่อเป็นกรอบในการพัฒนาประเทศให้เกิดความชัดเจน เป็นการบูรณาการโครงการด้านการคมนาคมและขนส่งระดับภูมิภาค ให้โครงการของแต่ละหน่วยงานเป็นไปในแนวทางเดียวกัน และนำไปพัฒนาให้เกิดเป็นรูปธรรม เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาการจราจรและส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน

รัฐบาลมีแนวทางแก้ไขปัญหาการจราจรในอนาคต ดังนี้

(๑) การแก้ไขปัญหาการจราจรเร่งด่วนที่สำคัญ อาทิ การกวดขันวินัยจราจรของผู้ขับขี่ การสนับสนุนให้มีการใช้ระบบเทคโนโลยีด้านการจราจรมาเป็นเครื่องมือช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรในการกวดขันวินัยจราจรของผู้ขับขี่ การจัดระเบียบรถตู้ รถสาธารณะ ในการจอดรับผู้โดยสารให้เป็นระเบียบ การจัดช่องทางเดินรถมวลชน ๓ คนขึ้นไป การสนับสนุนการใช้ระบบขนส่งสาธารณะโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดกิจกรรมส่งเสริมการใช้ระบบขนส่งและการจัดทำที่จอดแล้วจร (Park & Ride)

(๒) การแก้ไขปัญหาระยะกลาง แบ่งเป็น มาตรการระยะที่ ๑ (ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๐) เน้นมาตรการเชิงสนับสนุน ที่มีความจำเป็นเร่งด่วนรองรับโครงข่ายรถไฟฟ้าที่มีในปัจจุบันและโครงข่ายที่กำลังจะเปิดให้บริการ และมาตรการด้านจราจร เช่น สนับสนุนจัดทำแผนการเดินทางสำหรับหน่วยราชการและเอกชนที่สมัครใจ กองทุนพัฒนาระบบขนส่งสาธารณะ ภาษีน้ำมันอุดหนุนลดค่าโดยสารรถไฟฟ้า เป็นต้น มาตรการระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔) เน้นมาตรการสนับสนุนและจำกัดสิทธิ์ในพื้นที่ซึ่งมีโครงข่ายระบบรถไฟฟ้าหนาแน่นเพียงพอ บริเวณพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจ และมาตรการระยะที่ ๓ (ระยะยาว ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นต้นไป) เป็นมาตรการจำกัดสิทธิ์ มาตรการด้านการเงินและการเดินทางโดยไม่ใช้เครื่องยนต์ (Non-Motorized Transport) เช่น มาตรการเก็บเงินเข้าพื้นที่บนถนนวงแหวนรัชดาตั้งแต่เวลา ๐๖.๐๐ – ๑๐.๐๐ น. มาตรการปรับเปลี่ยนอัตราภาษีรถยนต์ตามอายุรถยนต์ และเงื่อนไขอื่น ๆ เป็นต้น

มาตรการส่งเสริมการใช้รถร่วมกันและจัดให้มีช่องเดินรถมวลชน (HOV Lane)

๓) การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา

(๑) ผลการดำเนินงานด้านการวิจัยและพัฒนา

เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประเทศในการสร้างความเข้มแข็งของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ได้ดำเนินการ ดังนี้

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)

โครงการสนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีของอุตสาหกรรมไทย (Innovation and Technology Assistance Program : ITAP) ปี ๒๕๕๘ จำนวน ๑,๐๘๙ โครงการ คิดเป็นมูลค่าผลกระทบกว่า ๑,๗๙๐ ล้านบาท และปี ๒๕๕๙ จำนวน ๗๒๖ โครงการ โครงการต่อเนื่อง ๕๗๙ โครงการ โครงการใหม่ ๑๔๗ โครงการ และดำเนินการแล้วเสร็จ ๑๗๕ โครงการ

โครงการหิ้งสู่ห้าง โดยในปี ๒๕๕๘ ได้นำผลงานวิจัยไปสู่เชิงพาณิชย์มาจัดแสดงในงาน Thailand Tech Show มีผู้สนใจจองเทคโนโลยี ๗๒ เทคโนโลยี จากทั้งหมด ๘๒ เทคโนโลยี มีผู้ลงนามในสัญญาขอรับถ่ายทอดเทคโนโลยีเรียบร้อยแล้ว ๒ ราย อยู่ในขั้นตอนการเจรจาและรอลงนามอีก ๒๘ ราย และอยู่ในกระบวนการหารืออีกกว่า ๑๒๐ ราย และในปี ๒๕๕๙ มีผู้ยื่นคำขอรับการถ่ายทอดเทคโนโลยี จำนวน ๒๔๖ รายการ

โครงการคูปองนวัตกรรมเพื่อยกระดับและพัฒนาขีดความสามารถของ SMEs ไทยไปสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๕๙) ปัจจุบันได้ให้การสนับสนุนผู้ประกอบการ SMEs แล้วจำนวน ๑๙๕ โครงการ วงเงินสนับสนุน ๑๖๕,๗๖๐,๑๗๔ บาท จากมูลค่าโครงการรวม ๓๘๖,๙๖๘,๖๔๗ บาท ประมาณการมูลค่าการลงทุนใหม่กว่า ๒,๒๕๐ ล้านบาท

จัดทำบัญชีนวัตกรรมไทยและบัญชีสิ่งประดิษฐ์ไทย เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการนำผลงานวิจัย พัฒนา และนวัตกรรมไทย มาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาระบบเศรษฐกิจของประเทศ และส่งเสริมผลงานวิจัยและพัฒนานวัตกรรมของไทยให้สามารถผลิตสู่เชิงพาณิชย์ มีมาตรฐานเทียบเคียงที่เชื่อถือได้ ตลอดจนทดแทนการนำเข้าจากต่างประเทศ ปัจจุบันมีผลงานนวัตกรรมที่ยื่นแบบคำขอขึ้นทะเบียนบัญชีนวัตกรรมไทย จำนวน ๑๕๙ ผลงาน และมีผลงานที่ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติผลงานนวัตกรรมที่ขอขึ้นทะเบียนบัญชีนวัตกรรมไทย จำนวน ๖๑ ผลงาน และได้มีการประกาศขึ้นบัญชีนวัตกรรมไทยเรียบร้อยแล้ว จำนวน ๔๓ ผลงาน

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)

มาตรการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล สำหรับค่าใช้จ่ายด้านการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม ร้อยละ ๓๐๐ ได้มีการประกาศยกเว้นภาษีการใช้จ่ายด้านวิจัยและพัฒนาของเอกชนในลักษณะให้คิดบัญชีเป็นรายจ่าย ได้สามเท่าของรายจ่ายจริง เป็นเวลา ๕ ปี โดยมีผลตั้งแต่ ๑ มกราคม ๒๕๕๘ – ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๒ (โดยเพิ่มจากเดิมร้อยละ ๒๐๐ เป็นร้อยละ ๓๐๐) เพื่อกระตุ้นให้ภาคเอกชนลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขัน มีนวัตกรรมที่สามารถลดต้นทุน และสร้างผลิตภัณฑ์และบริการใหม่ ๆ เพื่อการส่งออกและบริโภคภายในประเทศมากยิ่งขึ้น พร้อมได้พัฒนาแนวทางจัดทำและดำเนินการตรวจประเมินระบบบริหารการวิจัยฯ ด้วยระบบ Self Declaration สำหรับมาตรการยกเว้นภาษีร้อยละ ๓๐๐

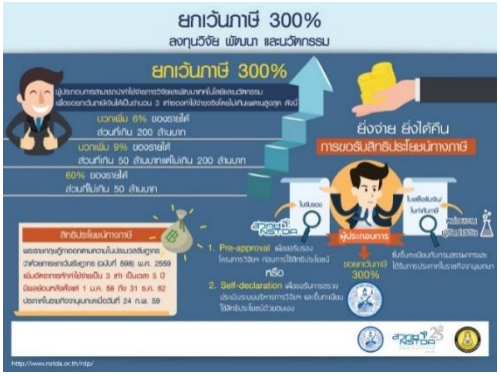

(๒) เครือข่ายองค์กรบริหารงานวิจัยแห่งชาติ (คอบช.) คือ การรวมตัวของหน่วยงานสนับสนุนทุนวิจัยและหน่วยกำหนดนโยบายด้านการวิจัยของประเทศ ๗ หน่วยงาน เพื่อบูรณาการความร่วมมือในการสนับสนุนงานวิจัย จากการรวบรวมผลงานวิจัยของ คอบช. พบว่า มีผลงานวิจัยที่สอดคล้องกับ ๑๐ อุตสาหกรรมเป้าหมาย รวมทั้งสิ้น ๔๒๐ ผลงาน ในจำนวนนี้ ส่วนใหญ่เป็นผลงานในอุตสาหกรรมการเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ จำนวน ๑๒๒ ผลงาน (หรือคิดเป็นร้อยละ ๒๙ ของผลงานวิจัยทั้งหมด) รองลงมา คือ อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ จำนวน ๗๑ ผลงาน (ร้อยละ ๑๗) และอุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร จำนวน ๖๘ ผลงาน (ร้อยละ ๑๖) ตามลำดับ

เพื่อยกระดับเศรษฐกิจไทยแบบก้าวกระโดด (New S - Curve) และผลงานที่ตอบสนองอุตสาหกรรมฐานราก (First S - Curve) พบว่า จาก ๔๒๐ ผลงานวิจัยของ คอบช. เป็นผลงานที่ตอบสนองอุตสาหกรรม First S - Curve ร้อยละ ๕๕ (๒๓๒ ผลงาน) ในกลุ่มอุตสาหกรรมนี้ ส่วนใหญ่เป็นผลงานวิจัยพร้อมใช้ คิดเป็นร้อยละ ๑๖ ของผลงานวิจัยใน First S - Curve อย่างละเท่าๆ กัน และผลงานที่ตอบสนองอุตสาหกรรม New S - Curve ร้อยละ ๔๕ (๑๘๘ ผลงาน) ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผลงานวิจัยในระดับกลางน้ำ โดยคิดเป็นสัดส่วนรวมอยู่ร้อยละ ๖๑

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)

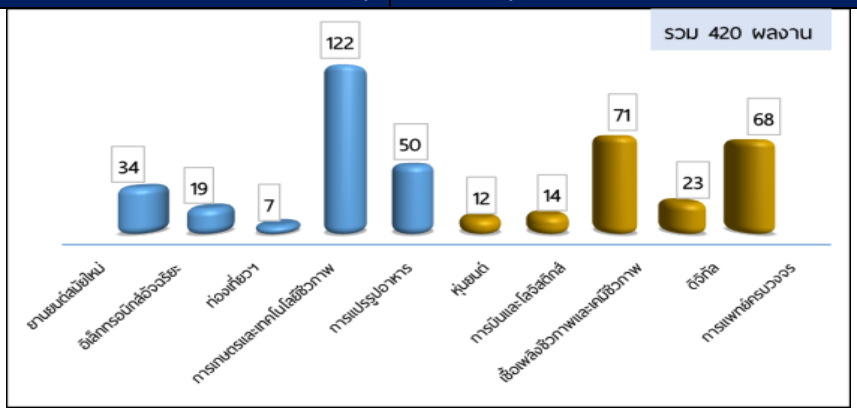

๔) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบการชำระเงินแบบอิเล็กทรอนิกส์แห่งชาติ

เป็นสิ่งที่รัฐบาลกำลังผลักดันให้มีการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานทางการเงินของประเทศ โดยการพัฒนาระบบการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ได้มาตรฐาน อันจะเป็นการลดต้นทุนของประเทศในการบริหารจัดการเงินสด เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และชักจูงให้เศรษฐกิจนอกระบบเข้าสู่ระบบ รวมทั้งจะเป็นฐานข้อมูลเพื่อช่วยให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการทางการเงิน และรัฐสวัสดิการอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย ๔ โครงการ ได้แก่

(๑) ระบบการชำระเงินแบบนานานาม (Any ID) หรือพร้อมเพย์ (PromptPay) เมื่อ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๙ ได้เปิดตัวโครงการพร้อมเพย์ โดยประชาชนสามารถใช้บริการลงทะเบียนผ่านช่องทางต่าง ๆ ของธนาคารตั้งแต่วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙

(๒) การขยายการใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ กระทรวงการคลังและหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องอยู่ระหว่างดำเนินการเพื่อให้มีการติดตั้งเครื่องรับบัตรและอุปกรณ์รับชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ให้กับร้านค้าและหน่วยงานภาครัฐ

(๓) ระบบภาษีและเอกสารธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ อยู่ระหว่างเตรียมแก้ไขกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อรองรับการพัฒนาระบบภาษีและเอกสารธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งระบบ E - Tax Invoice และ E – Receipt จะพร้อมใช้ในปี ๒๕๖๐

(๔) โครงการ E-Payment ภาครัฐได้ดำเนินการโครงการลงทะเบียนสวัสดิการแห่งรัฐ ในรูปแบบสมัครใจเพื่อทำให้รัฐบาลทราบข้อมูลและสามารถนำไปกำหนดนโยบายเพื่อช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมต่อไปเพื่อให้รัฐบาลทราบข้อมูลและสามารถกำหนดนโยบายเพื่อช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

๕) การจัดการพลังงานและพลังงานทดแทน

ในช่วง ๒ ปีที่รัฐบาลเข้ามาบริหารประเทศ ภาคพลังงานได้ถูกผลักดันให้มีการพัฒนาอย่างบูรณาการเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่มีประสิทธิภาพ พร้อมเสริมสร้างความมั่นคงทางพลังงานและความเข้มแข็งของเศรษฐกิจในประเทศ ดังนี้

(๑) การแก้ไขปัญหาหนี้สินกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง ได้มีการปรับโครงสร้างราคาน้ำมัน โดยปรับอัตราภาษีสรรพสามิต อัตราเงินส่งกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง และอัตราเงินชดเชยของน้ำมันแต่ละประเภท เพื่อลดการอุดหนุนข้ามกลุ่ม (Cross Subsidy) ส่งผลให้สถานะกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงเปลี่ยนแปลงสถานะมาเป็นบวก จำนวน ๔๔,๕๓๕ ล้านบาท (กลุ่มน้ำมันเชื้อเพลิง ๓๗,๒๙๑ ล้านบาท และกลุ่ม LPG ๗,๒๔๔ ล้านบาท) ส่งผลให้ระดับราคาน้ำมันเชื้อเพลิงขายปลีกเป็นไปตามกลไกตลาดสะท้อนต้นทุนที่แท้จริง และเป็นธรรมต่อผู้บริโภค

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)

(๒) การปลดล็อกอุปสรรคการส่งเสริมพลังงานทดแทน โดยการผลักดันการแก้กฎระเบียบและกระบวนการออกใบอนุญาตให้มีความรวดเร็ว อาทิ การออกใบอนุญาตตามกฎหมายโรงงาน (รง.๔) การอนุมัติให้อนุโลมย้ายสถานที่ติดตั้งโซลาร์ฟาร์มกรณีติดปัญหาสายส่ง ส่งผลให้โครงการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานทดแทน ที่ค้างการพิจารณาเป็นจำนวนมากดำเนินการได้

(๓) การเพิ่มการแข่งขันในกิจการพลังงาน โดยออกกฎระเบียบเพื่อเปิดให้บุคคลที่สามสามารถใช้หรือเชื่อมต่อระบบท่อส่งก๊าซธรรมชาติ และสถานีแอลเอ็นจี (Third Party Access : TPA) ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการรายใหม่สามารถเข้ามาใช้หรือเชื่อมต่อระบบท่อก๊าซธรรมชาติได้ นอกจากนี้ ยังได้เพิ่มการแข่งขันในกิจการโรงกลั่นน้ำมันโดยลดการถือหุ้นของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ในโรงกลั่น SPRC และโรงกลั่นบางจาก

(๔) จัดทำแผนบูรณาการพลังงานระยะยาว ได้แก่ แผนพัฒนากำลังผลิตไฟฟ้า แผนพัฒนาพลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก แผนอนุรักษ์พลังงาน แผนก๊าซธรรมชาติ และแผนบริหารจัดการน้ำมันเชื้อเพลิง เป็นแผนระยะยาว ๒๐ ปี ซึ่งมีความสอดคล้องในแนวทางเดียวกัน เพื่อใช้เป็นกรอบทิศทางในการดำเนินนโยบายทางด้านพลังงานของประเทศ

การดำเนินงาน ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๐ ประกอบด้วย

ด้านความมั่นคง ได้แก่ (๑) การกำกับการสำรวจและผลิตปิโตรเลียมในแปลงปัจจุบันให้ผลิตต่อเนื่อง (๒) การบริหารจัดการสัมปทานที่จะหมดอายุ (๓) การปรับปรุงพระราชบัญญัติปิโตรเลียม (๔) การเปิดให้ยื่นสิทธิสำรวจและผลิตปิโตรเลียมรอบใหม่ (๕) การนำเข้าก๊าซธรรมชาติเหลว (Liquefied Natural Gas : LNG) เพื่อเสริมความมั่นคง (๖) การพัฒนาโครงข่ายระบบท่อส่งก๊าซธรรมชาติ (๗) การขยายระบบการขนส่งน้ำมันทางท่อไปยังภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ด้านความมั่งคั่ง ได้แก่ (๑) การปรับโครงสร้างราคาน้ำมัน (๒) การปรับลดค่าไฟฟ้า (๓) เพิ่มการแข่งขันในกิจการก๊าซธรรมชาติ

ด้านความยั่งยืน ได้แก่ (๑) การผลักดันมาตรการส่งเสริมพลังงานทดแทน โดยการรับซื้อไฟฟ้ารูปแบบอัตรารับซื้อไฟฟ้า (Feed-in Tariff) ในลักษณะวิธีการประมูลแบบแข่งขัน (Competitive Bidding) (๒) โครงการโซลาร์ส่วนราชการและสหกรณ์การเกษตร (๓) โครงการโซลาร์รูฟท็อปเสรี (๔) การใช้มาตรการทางกฎหมายเพื่อการอนุรักษ์พลังงาน (๕) การปล่อยสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำให้กับการปรับเปลี่ยนอุปกรณ์ประหยัดพลังงาน (๖) การส่งเสริมเครื่องจักรอุปกรณ์ประสิทธิภาพสูงและวัสดุเพื่อการอนุรักษ์พลังงาน โดยการออกฉลากประหยัดพลังงาน (๗) การสนับสนุนโครงการด้านพลังงานผ่านกลไกกองทุนเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน (๘) การพัฒนาพลังงานระดับชุมชน

๒.๖ การค้าระหว่างประเทศ

กระทรวงพาณิชย์ยังคงเดินหน้ากระชับความสัมพันธ์กับประเทศคู่ค้าและยังคงยึดมั่นต่อพันธกรณีระหว่างประเทศของไทยทั้งในระดับพหุภาคี ระดับภูมิภาคและระดับทวิภาคี ปัจจุบันไทยมีความตกลงการค้าเสรี (Free Trade Agreement : FTA) ที่มีผลใช้บังคับแล้วกับ ๑๗ ประเทศ ภายใต้ความตกลง ๑๒ ฉบับ ซึ่งยังมีการเจรจาต่อเนื่องเพื่อปรับปรุงความตกลง รวมทั้งขยายขอบเขตการเปิดเสรีและรวมตัวกันมากขึ้น โดยเฉพาะอาเซียนที่ได้จัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) อย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ ๓๑ ธันวาคม

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)

๒๕๕๘ และผู้นำอาเซียนได้ประกาศทิศทางการดำเนินงานหลังปี ๒๕๕๘ หรือ แผนงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ๒๕๖๘ (AEC Blueprint 2025) ในการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ ๒๗ เมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นการกำหนดทิศทางการรวมตัวทางเศรษฐกิจของอาเซียนในระยะ ๑๐ ปีข้างหน้า (๒๕๕๙ - ๒๕๖๘) อันเป็นการต่อยอดจากแผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ๒๕๕๘ โดยมุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพของมาตรการการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในปัจจุบัน และแนวทางการรับมือต่อประเด็นความท้าทายใหม่ ๆ ที่อาเซียนอาจต้องเผชิญในอนาคต อันเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงสภาวการณ์ทางเศรษฐกิจทั้งในระดับภูมิภาคและระดับโลก

นอกจากคู่ค้าในอาเซียนแล้วไทยยังได้ร่วมมือกับประเทศอาเซียนจัดทำความตกลง FTA กับคู่ค้า ๖ ประเทศ ประกอบด้วย อาเซียน - จีน อาเซียน - ญี่ปุ่น อาเซียน - เกาหลีใต้ อาเซียน - อินเดีย และอาเซียน - ออสเตรเลีย-นิวซีแลนด์ และอยู่ระหว่างเจรจาจัดทำ FTA อาเซียน - ฮ่องกง และความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค หรือที่เรียกว่า อาร์เซ็ป (Regional Comprehensive Economic Partnership : RCEP) ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกอาเซียน ๑๐ ประเทศและประเทศคู่เจรจา FTA ของอาเซียนอีก ๖ ประเทศ เพื่อขยายประโยชน์เพิ่มเติมจากความตกลงอาเซียนบวก ๑ ซึ่งในช่วง ๗ เดือนแรกของปี ๒๕๕๙ (มกราคม - กรกฎาคม ๒๕๕๙) ไทยมีมูลค่าการค้ากับประเทศสมาชิก RCEP รวม ๑.๓๗ แสนล้านเหรียญสหรัฐ หรือประมาณร้อยละ ๖๐ ของการค้ารวมทั้งหมดของไทย เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนกว่าร้อยละ ๑

สำหรับ FTA ระดับทวิภาคี ไทยมี FTA กับประเทศคู่ค้าแล้ว ๖ ประเทศ ได้แก่ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ญี่ปุ่น อินเดีย ชิลี และเปรู และขณะนี้อยู่ระหว่างการเจรจา FTA กับปากีสถาน ซึ่งปัจจุบันมีมูลค่าการค้าระหว่างกันปีละประมาณ ๑,๐๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐฯ ในด้านการเจรจาการค้าระดับพหุภาคีภายใต้องค์การการค้าโลก (World Trade Organization : WTO) ไทยได้ร่วมผลักดันให้การเจรจาความตกลงว่าด้วยการอำนวยความสะดวกทางการค้าให้มีผลสำเร็จ และได้เริ่มปฏิบัติตามความตกลงดังกล่าวทันทีเมื่อปี ๒๕๕๗ นอกจากนี้ ไทยได้ประกาศให้สิทธิพิเศษแก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ๔๘ ประเทศ โดยการยกเลิกภาษีนำเข้าและโควตาอันเป็นประโยชน์ต่อการเข้าถึงแหล่งวัตถุดิบจากกลุ่มประเทศดังกล่าว และเป็นการขยายความสัมพันธ์ทางการค้าของไทยไปยังประเทศ พัฒนาน้อยที่สุดซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในแถบแอฟริกาและเอเชียใต้ด้วย รวมทั้งยังได้มีการเยือนประเทศสำคัญของนายกรัฐมนตรีและรองนายกรัฐมนตรีด้านเศรษฐกิจ เพื่อผลักดันประเด็นการค้าและแก้ไขปัญหาการค้าเพื่อสร้างประโยชน์กับไทยกับประเทศต่าง ๆ อาทิ สหรัฐอเมริกา รัสเซีย เบลารุส ฝรั่งเศส อินเดีย จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ มาเลเซีย สิงคโปร์ เมียนมา ศรีลังกา โอมาน อิหร่าน

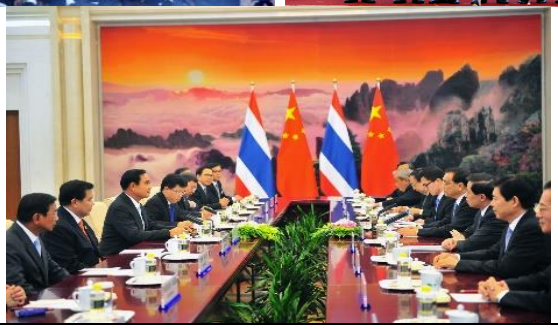

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)

สำหรับในกรอบความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน กระทรวงพาณิชย์ได้ริเริ่มเป็นเจ้าภาพจัดงาน CLMVT Forum 2016 (CLMVT ประกอบด้วย ประเทศกัมพูชา สปป.ลาว เมียนมา เวียดนาม และไทย) เป็นครั้งแรก เพื่อส่งเสริมการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านอย่างเป็นรูปธรรม ส่งผลให้เกิดกิจกรรมต่อเนื่อง อาทิ การจัด CLMVT Business Council การจัดตั้ง Knowledge Tank การส่งเสริมการจัดตั้ง CLMVT Startup Forum รวมทั้งริเริ่มโครงการต่าง ๆ อาทิ

Think Regionally : Human Capital Development Partnership โครงการ CLMVT Handicrafts Marketplace โครงการ Tourism Data Exchange ทั้งนี้ กำหนดให้มีการจัดงาน CLMVT Forum เป็นประจำทุกปี โดยในปี ๒๕๖๐ กัมพูชาจะเป็นเจ้าภาพจัดประชุมครั้งต่อไป

๒.๗ ยุทธศาสตร์การค้าระหว่างประเทศ

กระทรวงพาณิชย์ได้ปรับยุทธศาสตร์การทำงานให้เข้าถึงคู่ค้าในเชิงลึกมากขึ้น เพื่อให้สามารถแข่งขันและช่วงชิงโอกาสทางเศรษฐกิจในภาวะเศรษฐกิจที่ชะลอตัว โดยมุ่งเน้นการสร้างหุ้นส่วนเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Partnership) กับจีน อินเดีย และในกลุ่มประเทศ CLMV เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงทั้งด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว ควบคู่กับการเจรจาในรูปแบบทวิภาคี (Bilateral) เพื่อแลกเปลี่ยนความต้องการทั้งสองฝ่าย การมุ่งเจาะตลาดสำคัญในภูมิภาคเอเชีย โดยเฉพาะประเทศเศรษฐกิจขนาดใหญ่ที่จะเป็นกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจในภูมิภาค ได้แก่ จีน อินเดีย เกาหลีใต้ และญี่ปุ่น การพัฒนาความร่วมมืออาเซียนทั้งในเชิงกว้างและเชิงลึก โดยเฉพาะการบูรณาการการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวในกลุ่มประเทศ CLMVT เพื่อสร้างความเข้มแข็งและยกระดับภาพพจน์และอำนาจต่อรองของทั้งภูมิภาค

การประชุมทูตพาณิชย์ทั่วโลก เพื่อปรับกลยุทธ์เร่งรัดผลักดันการส่งออกสินค้าและบริการในแต่ละภูมิภาค ได้แก่ การผลักดันเป็นรายคลัสเตอร์เชื่อมโยงสินค้าและบริการที่เกี่ยวข้องทั้ง Supply Chain ใช้โอกาสจาก Event ระดับโลก ธุรกิจก่อสร้าง สุขภาพและความงาม ธุรกิจ Digital Content (Animation ภาพยนตร์) มุ่งตลาดอาเซียน เอเชียตะวันออก ยุโรป ตะวันออกกลางและเอเชียใต้ การใช้กลยุทธ์ Less for More เน้นสินค้า Margin สูง เจาะตลาดกลุ่มใหม่ที่มีกำลังซื้อสูงซึ่งเป็นทิศทางร่วมที่เกิดขึ้นในหลายภูมิภาค ผ่านช่องทางการตลาดใหม่ๆ ที่ Customized อาทิ Metrosexual LGBT กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มสัตว์เลี้ยง กลุ่ม Millennium (อินเดีย จีน ประเทศเศรษฐกิจใหม่) กลุ่ม Hispanic (สหรัฐฯ ลาติน) สินค้าฮาลาล (ตะวันออกกลาง และแอฟริกาเหนือ) กลุ่ม Superrich (จีน อินเดีย ตะวันออกกลาง) การใช้ Digital Marketing ทั้งของไทย (Thaitrade.com) และเชื่อมโยงกับ Global และ Local Platform ที่มีศักยภาพในตลาดนั้น ๆ (ญี่ปุ่น สหรัฐฯ จีน ไต้หวัน เกาหลีใต้ อินเดีย) ซึ่งเป็นตลาดที่มียอดการบริโภคผ่าน E - Commerce มากที่สุด และการผลักดันการสร้างเครือข่ายนักธุรกิจรุ่นใหม่ (Innovation Based and Creativity Based Startup) เพื่อสร้างฐานประเทศไทยสู่การเป็น Creative Thailand (สหภาพยุโรป สหรัฐฯ ฮ่องกง สิงคโปร์)

ระยะที่ ๑	
ช่วงที่ ๑ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘)	ช่วงที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ – ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙)
นอกจากนี้ ได้มอบหมายให้สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศทั่วโลกเร่งดำเนินการยกระดับและพัฒนามาตรฐานอาหารไทย และร้านอาหารไทยในเขตพื้นที่ โดยเน้นการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ อาทิ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์วางยุทธศาสตร์ระยะ ๒๐ ปี ตามนโยบายรัฐบาลเพื่อให้สอดรับกับนโยบาย “Thailand 4.0” เพื่อผลักดันให้เศรษฐกิจของประเทศก้าวสู่ยุคใหม่ ซึ่งได้ผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้ว โดยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการค้าระหว่างประเทศ ประกอบด้วย การปฏิรูปการค้า เน้นปรับกฎหมายให้สอดคล้องกับกติกาสากลและวางระบบการค้าให้มีประสิทธิภาพ เน้นพัฒนาผู้ประกอบการให้สามารถเป็นผู้นำตลาดภูมิภาค เน้นยกระดับความสามารถของผู้ประกอบการไทยให้เป็นผู้ค้าสำคัญในตลาดโลก และเน้นสร้างศักยภาพของประเทศให้สามารถส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยเป็นผู้ค้าหลักของโลก	

ระยะที่ ๒	
ระยะที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๙ – ปลายปี ๒๕๖๐)	แผนการปฏิรูปประเทศสืบเนื่อง (ปลายปี ๒๕๖๐– ๒๕๗๙)
แผนการดำเนินงานในการขับเคลื่อนและปฏิรูป ระยะที่ ๒ : ด้านเศรษฐกิจ การเงิน การคลัง การลงทุนภาครัฐ และโครงสร้างพื้นฐาน	**ยุทธศาสตร์และแผนการปฏิรูปประเทศสืบเนื่อง (ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)**
ปัจจุบันรัฐบาลได้กำหนดนโยบายปฏิรูปประเทศด้วยยุทธศาสตร์นำประเทศไทยก้าวเข้าสู่ “ประเทศไทย ๔.๐” การพัฒนาประเทศไปสู่วิธีการคิดใหม่ กระบวนการการทำงานใหม่ และวิถีชีวิตใหม่นำพาประเทศไทยไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ด้วยการสร้างเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งจากภายใน ตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงผ่านกลไกประชารัฐ	จากความมุ่งมั่นของรัฐบาลภายใต้การนำของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี เพื่อแก้ไขปัญหาเร่งด่วนและยุติความรุนแรง สร้างความปรองดองสมานฉันท์ เร่งแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนและคืนความสุขกลับคืนสู่ประเทศ ส่งผลให้สามารถขับเคลื่อนและปฏิรูปประเทศในด้านต่าง ๆ ที่สำคัญหลายประการ แก้ไขปัญหาที่สั่งสมมานานหลายปี ขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมให้มีเสถียรภาพ แต่อย่างไรก็ตาม การขับเคลื่อนและปฏิรูปประเทศในบางประเด็นอาจไม่สามารถดำเนินการได้แล้วเสร็จในระยะเวลาอันสั้น และยังจะต้องดำเนินการต่อไป
กรอบยุทธศาสตร์ชาติ ด้านเศรษฐกิจ : การสร้างความสามารถในการแข่งขัน	
	ในภาคการผลิตจะมีการสั่งสมองค์ความรู้และปรับเปลี่ยนเทคโนโลยีการผลิตอย่างต่อเนื่อง แต่ยังขาดการลงทุนที่จำเป็นและเพียงพอต่อการยกระดับศักยภาพและการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ขาดความต่อเนื่องและยังมีปัญหาการบริหารจัดการให้ได้มาตรฐาน การพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ยังอยู่ในระดับต่ำ ผู้ประกอบการ SMEs ยังไม่สามารถแข่งขันได้ ดังนั้น เพื่อเป็นการวางรากฐานการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ จำเป็นจะต้องมีการดำเนินการพัฒนาในหลายด้าน รัฐบาลจึงได้ดำเนินแผนงาน/โครงการที่สำคัญ ได้แก่ ๑) การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning) การส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ การส่งเสริมเกษตรอินทรีย์

ระยะที่ ๒	
ระยะที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๙ – ปลายปี ๒๕๖๐)	แผนการปฏิรูปประเทศสืบเนื่อง (ปลายปี ๒๕๖๐– ๒๕๗๙)
	๒) การผลักดันขับเคลื่อน ๑๐ อุตสาหกรรมเป้าหมาย ด้วยการต่อยอด ๕ อุตสาหกรรมเดิม และเพิ่มเติม ๕ อุตสาหกรรมอนาคต ๓) แผนงานส่งเสริมและสนับสนุนธุรกิจบริการที่มีศักยภาพ เช่น การบริการสุขภาพ การจัดประชุมและนิทรรศการนานาชาติ ธุรกิจภาพยนตร์ และธุรกิจบริการดิจิทัล เป็นต้น ๔) การพัฒนาทักษะผู้ประกอบการอย่างครบวงจร ทั้งการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตและการพัฒนาความสามารถทางด้านการตลาด เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการทำธุรกิจ ๕) โครงการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน และโครงการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมในพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก ๖) เร่งดำเนินการก่อสร้างโครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง โครงการทางพิเศษสายศรีรัช - วงแหวนรอบนอก โครงการรถไฟทางคู่ จิระ - ขอนแก่น โครงการก่อสร้างทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองเพื่อเชื่อมเส้นทางไปยังเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน การปรับปรุงอาคารผู้โดยสาร ท่าอากาศยานดอนเมือง ๗) เพิ่มการแข่งขันในกิจการพลังงาน เป็นต้น แผนงาน/โครงการที่จะดำเนินการในระยะต่อไป ได้แก่ ๑) การเร่งรัดให้มีการปรับโครงสร้างภาคเกษตร โดยการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์รายสินค้าสำคัญ ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง อ้อยโรงงาน ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ปาล์มน้ำมัน รวมทั้งการขยายผลการดำเนินงานของศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร และ การพัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและรักษาเสถียรภาพราคาสินค้าในระยะยาว ๒) การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา และการพัฒนาบุคลากรให้พร้อมสำหรับการเปลี่ยนแปลงในภาคอุตสาหกรรม ๓) พัฒนาระบบ Tourism Gateway และพัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว ๔) แผนงานส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการ SMEs ออกไปลงทุนในต่างประเทศ ๕) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางธุรกิจ เช่น การจัดทำ Platform ธุรกิจ E - Commerce

ระยะที่ ๒	
ระยะที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๙ – ปลายปี ๒๕๖๐)	แผนการปฏิรูปประเทศสืบเนื่อง (ปลายปี ๒๕๖๐– ๒๕๗๙)
	ในภาคเกษตร แผนการพัฒนากำลังคนและสร้างนวัตกรรมด้านดิจิทัล ๖) การจัดทำมาตรฐานนวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์ไทยเพื่อขึ้นบัญชีนวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์ ๗) พัฒนาระบบขนส่งทางรางให้เชื่อมโยงกับภูมิภาคและพัฒนาระบบขนส่งมวลชนสาธารณะในเขตเมือง โครงการพัฒนาท่าเทียบเรือสำราญขนาดใหญ่ โครงการพัฒนาท่าเทียบเรือแหลมฉบังระยะที่ ๓ ๘) จัดทำแผนบูรณาการพลังงานระยะยาว ได้แก่ แผนพัฒนากำลังผลิตไฟฟ้า แผนพัฒนาพลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก แผนบริหารจัดการน้ำมันเชื้อเพลิง
ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ : แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	
	ในระยะต่อไปตั้งแต่ปลายปี ๒๕๖๐ การดำเนินนโยบายรัฐบาลและจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศจะอยู่ภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ที่ขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติผ่านกลไกแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ๕ ปี ควบคู่ไปกับการขับเคลื่อนการปฏิรูปตามแผนการปฏิรูป ทั้งนี้ โดยที่ประเด็นหลักภายใต้แผนการปฏิรูปนับว่าเป็นส่วนหนึ่งที่สนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติ อาทิ การปฏิรูปด้านการศึกษา การปฏิรูประบบราชการ และการปฏิรูปเพื่อสร้างเศรษฐกิจฐานใหม่ กรอบแนวทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) จะเป็นแผนแม่บทหลักของการพัฒนาประเทศ มีเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) การปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย ๔.๐ วางรากฐานให้คนไทยมีคุณธรรม จริยธรรม ลดความเหลื่อมล้ำและได้รับความเป็นธรรม สร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานรากและความมั่นคงทางพลังงาน อาหารและน้ำ เพื่อให้เศรษฐกิจเข้มแข็งสามารถแข่งขันได้มีเสถียรภาพและยั่งยืน สำหรับแผนการปฏิรูปทางด้านเศรษฐกิจ
๑. อุตสาหกรรมเป้าหมาย S - Curve	
แผนดำเนินการ รัฐบาลจะเร่งรัดให้เกิดการลงทุนตามมาตรการดังกล่าวให้เป็นรูปธรรมมากขึ้น โดยเร่งปรับปรุงแก้ไขเงื่อนไขและกฎระเบียบภาครัฐที่ยังเป็น	

ระยะที่ ๒	
ระยะที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๙ – ปลายปี ๒๕๖๐)	แผนการปฏิรูปประเทศสืบเนื่อง (ปลายปี ๒๕๖๐– ๒๕๗๙)
อุปสรรคสำคัญของการพัฒนาปัจจัยสนับสนุนการเติบโตของธุรกิจ สร้างปัจจัยแวดล้อมและแรงจูงใจที่เอื้อให้เกิดการลงทุนและการวิจัย และพัฒนาต่อยอดสู่การใช้เทคโนโลยีขั้นสูง การจัดทำ/ทดสอบ/บังคับใช้มาตรฐานเพื่อยกระดับคุณภาพสินค้าและบริการ และการพัฒนาบุคลากรให้พร้อมสำหรับการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว 	
รายละเอียดอุตสาหกรรมเป้าหมาย S - Curve มีดังนี้	
อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ ส่งเสริมการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าในประเทศ เร่งรัดศูนย์ทดสอบยานยนต์และยางล้อแห่งชาติ ขยายสาขาสถาบันพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน ยกเว้นอากรขาเข้ารถยนต์ต้นแบบ หรือของที่นำเข้ามาเพื่อการวิจัยและพัฒนาหรือทดสอบอุตสาหกรรมหุ่นยนต์และเครื่องจักรกลอัตโนมัติการกระตุ้นอุปสงค์ (Demand) การพัฒนาอุตสาหกรรมผลิตระบบอัตโนมัติหุ่นยนต์ (Supply) การสร้าง Center of Excellence การใช้ประโยชน์จากแหล่งทุนที่มีอยู่ มีการพัฒนา/ใช้ระบบอัตโนมัติ/หุ่นยนต์ที่ผลิตขึ้นในประเทศในภาคอุตสาหกรรม/บริการ	**อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่** มีศูนย์ทดสอบยานยนต์และยางล้อแห่งชาติ ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการทดสอบยานยนต์ ชิ้นส่วนยานยนต์ และยางล้ออาเซียน สามารถสร้างและพัฒนานวัตกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน เป็นผู้นำในการผลิตและการส่งออกยานยนต์สมัยใหม่ในระดับโลก
อุตสาหกรรมปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ แก้ไขปัญหาผังเมืองรวมจังหวัดระยอง และสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการใช้พลาสติกชีวภาพ (Green Tax Expense) ขยายระยะเวลาการส่งเสริมการลงทุน และเพิ่มพื้นที่จังหวัดเป้าหมายโครงการ Bio ที่อยู่นอกพื้นที่	**อุตสาหกรรมปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์** ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา และการลงทุนด้านเทคโนโลยีการพัฒนาผลิตภัณฑ์พลาสติกชีวภาพ สนับสนุนการขยายตัวทางการค้าและการลงทุนอุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพในต่างประเทศ เป็นศูนย์กลางการผลิตและการลงทุนพลาสติกชีวภาพของอาเซียน เป็นผู้นำในการผลิตและการส่งออกพลาสติกชีวภาพระดับโลก
อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ทบทวนการถ่ายโอนภารกิจของ อย. ในเรื่องการขึ้นทะเบียนผลิตภัณฑ์	**อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป** ยกระดับผลิตภาพมาตรฐานความปลอดภัย และนวัตกรรมในอุตสาหกรรม

ระยะที่ ๒	
ระยะที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๙ – ปลายปี ๒๕๖๐)	แผนการปฏิรูปประเทศสืบเนื่อง (ปลายปี ๒๕๖๐– ๒๕๗๙)
การยกระดับ/มาตรฐานสินค้าเกษตรแบบครบวงจรในเรื่องระบบ Traceability และการตรวจวิเคราะห์สารสำคัญผ่านห้องปฏิบัติการ การบูรณาการการจัดตั้งและดำเนินการเมืองนวัตกรรมอาหาร Food Innopolis เร่งรัดการพัฒนาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ สนับสนุนเงินทุนกู้ยืมดอกเบี้ยต่ำเพื่อปรับปรุงสายการผลิต เร่งพัฒนา Rubber City ใน จ.สงขลา	เกษตรแปรรูป สนับสนุนการขยายตัวทางการค้าและการลงทุนอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปในต่างประเทศ พัฒนา Country Brand Image ของอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ประเทศไทยเป็นครัวของโลก
อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร ยกระดับผลิตภัณฑ์ให้มี Value Creation สูงขึ้น มีห้องปฏิบัติการทดสอบ และมีการวิจัยพัฒนาในอุตสาหกรรมอุปกรณ์ทางการแพทย์อย่างครบวงจร อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และอุปกรณ์โทรคมนาคม พัฒนาบุคลากรด้าน Electronic Design ยกระดับขีดความสามารถด้านเทคโนโลยีการผลิตให้กับผู้ผลิตใน Supply Chain ยกเว้นอากรขาเข้าของที่นำเข้ามาทำ R&D หรือทดสอบ ขยายขอบเขตสถาบันไฟฟ้าฯ ให้เป็นศูนย์ทดสอบและรับรองมาตรฐาน ยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ให้ครอบคลุมมากขึ้นสร้างห้องปฏิบัติการทดสอบไฟฟ้าแรงสูงพัฒนาหน่วยรับรองผลิตภัณฑ์ พัฒนาระบบไฟฟ้าให้มีความเสถียรแก้ไขปัญหาขั้นตอนวิธีปฏิบัติในการขอยกเว้นภาษีสินค้าสรรพสามิตดำเนินโครงการบริหารจัดการน้ำและป้องกันอุทกภัยส่งเสริมให้เกิดอุตสาหกรรมแม่พิมพ์ Micro Mold ที่มี ความแม่นยำสูง	**อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร** ส่งเสริมให้เกิดการลงทุน พัฒนานวัตกรรมเครื่องมือและอุปกรณ์ทางการแพทย์ และการให้บริการทางการแพทย์ ประเทศไทยเป็น Medical Hub of ASEAN และ Medical Hub of the World
อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์ การแก้ไข พ.ร.บ.การเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ.๒๕๕๑ เรื่องการกำหนดสัดส่วนในประเด็นการกำหนดสัดส่วนผู้ถือหุ้นที่ต้องเป็นคนไทยร้อยละ ๕๑	**อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์** พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและปัจจัยสนับสนุนเพื่อรองรับอุตสาหกรรมซ่อมบำรุงด้านอากาศยานและโลจิสติกส์ พัฒนาชิ้นส่วนอากาศยานและระบบโลจิสติกส์เป็นศูนย์กลางซ่อมบำรุงด้านอากาศและโลจิสติกส์ของ ASEAN เป็นศูนย์กลางซ่อมบำรุงด้านอากาศยาน และโลจิสติกส์ของโลก **อุตสาหกรรมหุ่นยนต์**และเครื่องจักรกลอัตโนมัติ ส่งเสริมให้เกิดการลงทุนผลิตหุ่นยนต์และเครื่องจักรกลอัตโนมัติเพื่อลดการนำเข้า ส่งเสริมให้เกิดการผลิตหุ่นยนต์และเครื่องจักรกลอัตโนมัติเพื่อการส่งออก สามารถสร้างและพัฒนานวัตกรรมหุ่นยนต์และเครื่องจักรกลอัตโนมัติ เป็นผู้นำในการผลิต และการส่งออกหุ่นยนต์และเครื่องจักรกลอัตโนมัติ **อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และอุปกรณ์โทรคมนาคม** พัฒนาห้องทดสอบและรับรองอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ครบวงจร

ระยะที่ ๒	
ระยะที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๙ – ปลายปี ๒๕๖๐)	แผนการปฏิรูปประเทศสืบเนื่อง (ปลายปี ๒๕๖๐– ๒๕๗๙)
	พัฒนานวัตกรรมในอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์และอุปกรณ์โทรคมนาคม พัฒนา Country Brand Image ของอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์และอุปกรณ์โทรคมนาคม เป็นศูนย์กลางในการออกแบบและการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ และอุปกรณ์โทรคมนาคม ของเอเชีย
๒. การส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)	
แผนดำเนินการ ภายหลังที่ SMEs ได้รับการสนับสนุน ช่วยเหลือ และพัฒนาศักยภาพการผลิตและการประกอบธุรกิจแล้ว จะเป็นการส่งเสริมให้ภาคธุรกิจไทยก้าวเข้าสู่การเป็นประเทศที่ใช้นวัตกรรมเป็นปัจจัยในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ (Innovation - Driven Economy) โดยดำเนินการพัฒนาต่อยอดการปรับปรุงประสิทธิภาพการทำธุรกิจ โดยให้ความสำคัญกับ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรม ในการปฏิรูปกระบวนการผลิต การดำเนินธุรกิจการค้าและบริการ ซึ่งจะช่วยในการเพิ่มผลิตภาพการผลิต การสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการ รวมทั้งยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	
๓. โครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (One Tambon One Product : OTOP)	
แผนดำเนินการ รัฐบาลจะส่งเสริมการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น และการส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของชุมชนในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น ส่งเสริมการสร้างงานสร้างรายได้แก่ชุมชน สร้างชุมชนให้สามารถคิดเอง ทำเอง ยกระดับคุณภาพ ภาพลักษณ์ของสินค้า และบริการของไทยสู่ตลาดระดับบน พัฒนาผู้ประกอบการและเครือข่าย OTOP ให้มีมาตรฐานสากล และสนับสนุนสินเชื่อให้กับผู้ประกอบการที่ผลิตสินค้า OTOP	
๔. เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ	
แผนดำเนินการ ดำเนินการ ๑) ประสานการจัดทำแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระยะ ๕ ปี (๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) สำหรับเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ๑๐ แห่ง ประสานการแก้ไขความตกลงว่าด้วยการข้ามแดนระหว่างไทยกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เพื่อให้สามารถใช้แรงงานต่างด้าวแบบไป - กลับได้อย่างถูกกฎหมาย โดยมีการควบคุมด้วยบัตรผ่านแดนแบบ Smart Card	

ระยะที่ ๒	
ระยะที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๙ – ปลายปี ๒๕๖๐)	แผนการปฏิรูปประเทศสืบเนื่อง (ปลายปี ๒๕๖๐– ๒๕๗๙)
๒) ติดตามประเมินผลกำหนดตัวชี้วัดเพื่อประเมินผลการดำเนินงานเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ติดตามและประเมินความก้าวหน้าการดำเนินงานโครงการ/มาตรการในการพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ และจัดทำข้อเสนอแนะการพัฒนาระยะต่อไป ๓) จัดทำแผนบูรณาการงบประมาณ เรื่อง เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ สำหรับปีงบประมาณ ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕ ๔) จัดประชุมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาแนวทางการจัดทำแผนบูรณาการงบประมาณฯ กำหนดวัตถุประสงค์ ขอบเขต เป้าหมายแนวทางการดำเนินงานและตัวชี้วัด จัดทำแผนงาน และโครงการเสนองบประมาณบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องส่งให้สำนักงบประมาณ ๕) ประสานการปรับปรุง One Stop Service ด้านแรงงานและการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ **โครงการพัฒนาฝีมือแรงงานรองรับเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ** **เป้าหมาย** การดำเนินการพัฒนาแรงงานใหม่ แรงงานในระบบการจ้างงาน ผู้ถูกเลิกจ้าง ว่างงาน แรงงานนอกระบบ ผู้ประกอบอาชีพอิสระ แรงงานทั่วไป นักศึกษาปีสุดท้าย ในพื้นที่ ๖ จังหวัด ได้แก่ ตาก ตราด มุกดาหาร สระแก้ว สงขลา และหนองคาย **ผลการดำเนินการ** ผลผลิต ผู้เข้ารับการฝึกอบรม จำนวน ๑๖,๓๔๘ คน จากเป้าหมาย ๑๕,๐๐๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๘.๙๙ ผลลัพธ์ ผู้ผ่านการฝึกอบรม จำนวน ๑๔,๗๘๒ คน จากผู้เข้ารับการฝึกอบรม จำนวน ๑๖,๓๔๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๐.๔๒ **แผนดำเนินการ** ในปีงบประมาณ ๒๕๖๐ มีแผนที่จะดำเนินการ จำนวน ๑๔,๒๒๐ คน	
๕. โครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor Development : EEC)	
แผนดำเนินการ ดำเนินการพัฒนาสนามบินอู่ตะเภาให้เป็นสนามบินพาณิชย์แห่งที่ ๓ ของประเทศ รองรับการเป็นศูนย์ขนส่งสินค้าทางอากาศ ธุรกิจการบินและโลจิสติกส์ของอาเซียน พัฒนาท่าเรือพาณิชย์สัตหีบ	

ระยะที่ ๒	
ระยะที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๙ – ปลายปี ๒๕๖๐)	แผนการปฏิรูปประเทศสืบเนื่อง (ปลายปี ๒๕๖๐– ๒๕๗๙)
ให้เป็นท่าเรือเอนกประสงค์ รองรับเรือสำราญ และเรือเฟอร์รี่เชื่อมโยงระหว่างอ่าวไทยฝั่งตะวันออก และตะวันตก พัฒนาท่าเรือแหลมฉบังระยะที่ ๓ เพื่อเป็นศูนย์กลางการขนส่งทางน้ำของภูมิภาค และพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งทางบกให้มีความครอบคลุมทั่วถึง ทั้งการขยายทางหลวงสายหลัก ทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง รถไฟทางคู่ รถไฟความเร็วสูง ตลอดจนพัฒนาเมืองสำคัญของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่มีความพร้อมของระบบสาธารณูปโภค รวมทั้งบริการสังคมที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน	
๖. การขับเคลื่อนการอำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจ (Doing Business)	
แผนดำเนินการ ๑) ประกันคุณภาพการให้บริการ โดยกำหนดกรอบเวลา ขั้นตอน และเอกสารที่เป็นมาตรฐานในการให้บริการที่ชัดเจน มีข้อมูล/มีช่องทางการบริการที่สะดวกทันสมัย การให้บริการที่เข้าถึงได้ง่าย ลดการใช้เอกสาร/หลักฐานที่เป็นข้อมูลที่ภาครัฐมีอยู่แล้ว ตลอดจนตอบสนองต่อข้อร้องเรียนได้อย่างรวดเร็ว อาทิ การยกระดับ การพัฒนาการให้บริการภาครัฐแก่นิติบุคคลแบบเบ็ดเสร็จทางอิเล็กทรอนิกส์ (Central BizBox) การพัฒนาระบบ E - Filing แบบเต็มรูปแบบ และการพัฒนาระบบจดทะเบียนนิติบุคคลทางอิเล็กทรอนิกส์ (E - Registration) ๒) ยกระดับการให้บริการ โดยมุ่งเน้นการให้บริการแบบเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียว และการให้บริการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ อาทิ การพัฒนาระบบนำร่องการจัดหาและพัฒนาระบบ Single Window ศูนย์บริการวีซ่าและใบอนุญาตทำงาน การเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการประชาชน ในการออกหนังสือผ่านแดนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (E - Border Pass) และการพัฒนาระบบศูนย์บริการเบ็ดเสร็จด้านการขออนุญาตก่อสร้าง	
๗. โครงสร้างพื้นฐาน	
ด้านคมนาคมขนส่ง **แผนดำเนินการ** รัฐบาลจะเร่งผลักดันการลงทุนภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งสนับสนุนให้เกิดการต่อยอดจากการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในวงกว้าง อาทิ การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจตามแนวเส้นทาง สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบคมนาคม เช่น อุตสาหกรรมระบบราง	

ระยะที่ ๒	
ระยะที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๙ – ปลายปี ๒๕๖๐)	แผนการปฏิรูปประเทศสืบเนื่อง (ปลายปี ๒๕๖๐– ๒๕๗๙)
อุตสาหกรรมด้านการบินและการซ่อมบำรุงอากาศยาน เพื่อเป็นฐานรายได้ใหม่ให้กับเศรษฐกิจของประเทศต่อไป รวมทั้งเร่งรัดการจัดตั้งกรมการขนส่งทางราง การจัดทำโครงสร้างอัตรา ค่าโดยสารร่วมและระบบตั๋วร่วม เพื่อให้ประชาชนและภาคธุรกิจได้รับประโยชน์สูงสุดจากการลงทุนในโครงการด้านคมนาคมของภาครัฐ **ด้านสาธารณูปการสาขาน้ำประปา** **แผนดำเนินการ** จะพัฒนาการให้บริการน้ำประปาให้เทียบเท่าระดับมาตรฐานสากล มีความมั่นคง และยั่งยืน โดยประชาชนทุกคนสามารถเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐานด้านน้ำประปาอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานสากล ราคาค่าบริการที่เป็นธรรมและสะท้อนต้นทุนที่แท้จริง รวมทั้งส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษที่ยั่งยืนปี ๒๕๗๓ (Sustainable Development Goals : SDGs) ขององค์การสหประชาชาติ (UN) ด้านการบริหารจัดการน้ำทั่วถึงประชาชนทุกสาขาอย่างพอเพียง การพัฒนาคุณภาพน้ำ การบริหารจัดการน้ำเสีย และการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ รัฐบาลได้ดำเนินการตามยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ (พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๕) ในการเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยมีแผนการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้	

ระยะที่ ๒	
ระยะที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๙ – ปลายปี ๒๕๖๐)	แผนการปฏิรูปประเทศสืบเนื่อง (ปลายปี ๒๕๖๐– ๒๕๗๙)
๘. การวิจัยแบบบูรณาการของประเทศไทย	**๑. การปฏิรูปด้านงานวิจัย**
	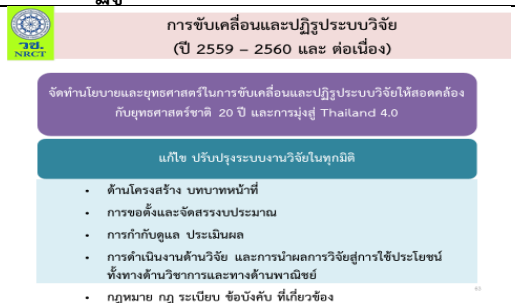
แนวทางการดำเนินการตามแผนการขับเคลื่อนและปฏิรูประบบวิจัยแบบบูรณาการของประเทศ ดำเนินการเร่งด่วนระหว่างปี ๒๕๕๙ - กลางปี ๒๕๖๐ เพื่อส่งต่อให้รัฐบาลชุดใหม่ดำเนินการต่อไป มีดังนี้ ๑) จัดตั้งคณะกรรมการนโยบายระบบวิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ (กวนช.) ๒) ปรับกรอบอำนาจหน้าที่ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และสำนักงานคณะกรรมการนโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งชาติ (สวทน.) ๓) ทบทวน ปรับภารกิจ อำนาจหน้าที่ของหน่วยงานในระบบวิจัยให้มีความชัดเจนเหมาะสม ๔) จัดทำแผนการพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยของประเทศ โดยกำหนดเป้าหมายบุคลากรด้านการวิจัยจำนวน ๘๐ คน ต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน ในปี พ.ศ. ๒๕๗๙ ๕) ปรับระบบการจัดสรรงบประมาณด้านการวิจัยของประเทศไทย และเน้นความร่วมมือกับภาคเอกชน ๖) ปรับปรุง/เพิ่มเติมกฎหมาย กฎระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ๗) ให้คณะกรรมการนโยบายระบบวิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ (กวนช.) ดำเนินการจัดทำกรอบยุทธศาสตร์การวิจัยแห่งชาติ ๒๐ ปี ซึ่งต้องพิจารณาความเร่งด่วนของยุทธศาสตร์การวิจัย รวมทั้งต้องมีการติดตามและประเมินผลการทำงานอย่างต่อเนื่อง	การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน จำเป็นต้องอาศัยฐานความรู้ในการวิจัยและการสร้างสรรค์นวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับทิศทางและสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงไป ตลอดจนการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับประเทศ และการแก้ไขปัญหาสำคัญของประเทศ จึงได้มีการดำเนินงานเพื่อให้เกิดความร่วมมือและความเข้มแข็งในระบบวิจัย โดยในด้านนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัย การจัดทำนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยแห่งชาติ ฉบับที่ ๙ (พ.ศ.๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) มีเป้าหมายในการเชื่อมโยงและสนองตอบต่อยุทธศาสตร์แห่งชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ระยะ ๒๐ ปี และแผนการขับเคลื่อนและปฏิรูประบบวิจัยแบบบูรณาการของประเทศ และ กรอบยุทธศาสตร์การวิจัยแห่งชาติ ๒๐ ปี รวมทั้งได้มีการเตรียมความพร้อมส่วนหนึ่งในการรองรับการปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ ที่ต้องอาศัยการบูรณาการความร่วมมือของทุกภาคส่วนและทุกระดับของหน่วยงานในระบบวิจัย โดยในระยะต่อไป จะต้องมีการดำเนินงาน ดังนี้ ๑) การกำหนดนโยบาย ทิศทาง เป้าหมายของการวิจัยทั้งระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว ที่สอดคล้องกับแผนรายปี แผนพัฒนางานวิจัยแห่งชาติระยะ ๕ ปี กรอบยุทธศาสตร์การวิจัยแห่งชาติ ๒๐ ปี ๒) การขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัย โดยใช้กลไกการทำงานกับหน่วยงานภาคปฏิบัติในการบูรณาการองค์ความรู้และจัดทำต้นแบบการจัดการองค์ความรู้จากการวิจัย ๓) การปรับระบบการจัดสรรงบประมาณให้เป็นไปตามยุทธศาสตร์การวิจัยของประเทศและจัดสรรงบประมาณแบบโปรแกรมวิจัย ๔) การปรับการบริหารจัดการข้อมูลการวิจัยให้เชื่อมโยงกับหน่วยงานในระบบวิจัยทุกระดับ

ระยะที่ ๒	
ระยะที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๙ – ปลายปี ๒๕๖๐)	แผนการปฏิรูปประเทศสืบเนื่อง (ปลายปี ๒๕๖๐– ๒๕๗๙)
	๕) การปรับระบบติดตามและประเมินผลให้สามารถครอบคลุมระบบวิจัยทั้งระบบ และทุกระดับของหน่วยงานในระบบวิจัย โดย วช. ได้นำเสนอรูปแบบการติดตามและประเมินผลการวิจัยของประเทศ (Monitoring Evaluation Resolution and Learning : MERL) ซึ่งเป็นระบบที่จะช่วยในการรองรับการปฏิรูประบบวิจัย ของประเทศในการปรับปรุงการดำเนินงานของระบบวิจัย โดยเป็นข้อมูลป้อนกลับให้ผู้รับผิดชอบการดำเนินงานภายใต้ระบบวิจัย และสามารถสะท้อนให้เห็นทิศทางการวิจัยของประเทศได้ในอนาคต ทำให้การจัดสรรงบประมาณการวิจัยและการบริหารจัดการงานวิจัยของประเทศ มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
๙. การแก้ไขปัญหาทางการเกษตร	**๒. การปฏิรูปด้านการเกษตร**
๑) มาตรการช่วยเหลือและบรรเทาความเดือดร้อนเกษตรกรผู้ปลูกข้าว (มาตรการระยะสั้น) **เป้าหมาย** **ด้านการผลิต** (๑) สนับสนุนการใช้เมล็ดข้าวพันธุ์หอมมะลิคุณภาพดี ในพื้นที่ ๒๓ จังหวัด จำนวน ๑,๒๘๐ หมู่บ้าน ๖๔,๐๐๐ ครัวเรือน พื้นที่ ๖๔๐,๐๐๐ ไร่ (๒) การปรับเปลี่ยนการปลูกข้าวไปปลูกพืชที่หลากหลายในฤดูนาปรัง ในพื้นที่ ๒๒ จังหวัดลุ่มน้ำเจ้าพระยา จำนวน ๖๐,๐๐๐ ครัวเรือน พื้นที่ ๓๐๐,๐๐๐ ไร่ (๓) การสนับสนุนสินเชื่อให้กลุ่มชาวนาผู้ผลิตข้าวแบบแปลงใหญ่ เป็นสินเชื่อสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการทำนา	จากสภาพปัญหาภาคเกษตรและเกษตรกรที่ต้องเผชิญปัญหาราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ ประชากรภาคเกษตรและแรงงานเกษตรมีแนวโน้มลดลง โครงสร้างพื้นฐาน การผลิตแปรรูปและการตลาดไม่เพียงพอและมีการเชื่อมโยงเครือข่ายและมีองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีที่สร้างมูลค่าเพิ่มค่อนข้างน้อย ซึ่งรัฐบาลได้กำหนดมาตรการแก้ไขปัญหา อาทิ มาตรการช่วยเหลือเกษตรกรและการแก้ไขปัญหาเร่งด่วนในช่วงปี ๒๕๕๘ - ๒๕๕๙ ในการช่วยเหลือเกษตรกรผู้ปลูกข้าว เกษตรกรชาวสวนยาง

ระยะที่ ๒	
ระยะที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๙ – ปลายปี ๒๕๖๐)	แผนการปฏิรูปประเทศสืบเนื่อง (ปลายปี ๒๕๖๐– ๒๕๗๙)
ในรูปของสหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชนที่ผลิตข้าวแบบแปลงใหญ่ **ด้านการเงิน** (๑) สนับสนุนเงินช่วยเหลือต้นทุนการผลิตให้แก่เกษตรกร ไร่ละ ๑,๐๐๐ บาท จำนวน ๓.๗ ล้านราย (๒) พักชำระหนี้เงินต้น และลดดอกเบี้ยเกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี ๒๕๕๙/๖๐ โดยเลื่อนกำหนดชำระคืนต้นเงินเป็นระยะเวลา ๒ ปี ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึง ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๑ และลดดอกเบี้ยเงินกู้ให้เกษตรกรร้อยละ ๓ ต่อปี (๓) อบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อยกระดับประสิทธิภาพการผลิตของเกษตรกรรายย่อยที่ต้องการพัฒนาศักยภาพรวมทั้งสิ้น ๓๑๕,๐๐๐ ราย (๔) ดำเนินการประกันภัยข้าวนาปี ปีการผลิต ๒๕๕๙ รวมพื้นที่เป้าหมาย ๓๐ ล้านไร่ กรอบวงเงินงบประมาณรวม ๒,๐๗๑ ล้านบาท ๒) มาตรการช่วยเหลือและบรรเทาความเดือดร้อนเกษตรกรผู้ปลูกมันสำปะหลัง (ระยะสั้น) **เป้าหมาย** อยู่ระหว่างจัดเตรียมแนวทางการบริหารจัดการตลาดมันสำปะหลัง ปี ๒๕๕๙/๖๐ มีโครงการ ดังนี้	แก้ไขปัญหาภัยแล้ง เป็นต้น รวมทั้งได้ดำเนินการปฏิรูปภาคเกษตรอย่างต่อเนื่องเพื่อการส่งต่อ ดังนี้ ๑) ลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มโอกาสในการแข่งขันสินค้าเกษตร เพื่อสร้างโอกาสในการแข่งขันตามเป้าหมายของประเทศไปสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ตามแนวทางประชารัฐ โดยการจัดตั้งศูนย์เรียนรู้ การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร ส่งเสริมระบบเกษตรแปลงใหญ่ บริหารจัดการพื้นที่เกษตรตามแผนที่การเกษตรเชิงรุก (Zoning by Agri-Map) ส่งเสริมให้เกษตรกรปรับเปลี่ยนกิจกรรมการผลิตในพื้นที่ให้เหมาะสม พัฒนาเกษตรอินทรีย์ และยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร ๒) บริหารจัดการน้ำตามแผนยุทธศาสตร์บริหารจัดการทรัพยากรน้ำปี ๒๕๕๘ - ๒๕๖๙ โดยการเพิ่มพื้นที่ชลประทานปีละประมาณ ๓ แสนไร่ ซึ่งคาดว่าในปี ๒๕๖๙ จะมีพื้นที่ชลประทานเพิ่มขึ้นอีก ๘.๗ ล้านไร่ รวมพื้นที่ชลประทานปี ๒๕๖๙ ประมาณ ๓๙ ล้านไร่ หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๖ ๓) การพัฒนาในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด่านตรวจและระบบตรวจสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานสากล พัฒนาระบบอิเล็กทรอนิกส์ ในการนำเข้า-ส่งออก National Single Window (NSW) และพัฒนาระบบชลประทานอย่างต่อเนื่อง

ระยะที่ ๒	
ระยะที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๙ – ปลายปี ๒๕๖๐)	แผนการปฏิรูปประเทศสืบเนื่อง (ปลายปี ๒๕๖๐– ๒๕๗๙)
(๑) โครงการลดดอกเบี้ยเงินกู้ให้เกษตรกรผู้ปลูกมันสำปะหลัง เพื่อลดภาระดอกเบี้ยให้เกษตรกร และมีเงินเหลือนำไปพัฒนาการผลิต (๒) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการเพาะปลูกในระบบน้ำหยด เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในไร่นา (๓) โครงการสินเชื่อเพื่อยกระดับมาตรฐานการผลิตและการแปรรูปมันสำปะหลังเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตและแปรรูปผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง (๔) โครงการสินเชื่อเพื่อรวบรวมมันสำปะหลัง และสร้างมูลค่าเพิ่มโดยสถาบันเกษตรกร (โครงการเดิม) เพื่อให้มีเงินทุนหมุนเวียนในการรวบรวมหรือรับซื้อหัวมันสดมันเส้นจากเกษตรกร รวมทั้งแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง (๕) ด้านการตลาด ได้มีการบริหารจัดการการนำเข้ามันสำปะหลังจากประเทศเพื่อนบ้าน การจัดหาและเชื่อมโยงตลาดแป้งมันในตลาดที่มีศักยภาพใหม่ การเชื่อมโยงการจำหน่ายมันเส้น และการกำกับดูแลมาตรฐานผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังที่มีการส่งออกและนำเข้า ๓) การปรับโครงสร้างภาคเกษตร (มาตรการระยะปานกลาง/ระยะยาว) **เป้าหมาย** (๑) การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์รายสินค้าที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง อ้อยโรงงาน ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ปาล์มน้ำมัน ซึ่งเป็นการพัฒนาตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และรักษาเสถียรภาพราคาสินค้าในระยะยาว (๒) การผลักดันแผนงาน/โครงการที่มีความสำคัญภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ และแผนพัฒนาการพัฒนาการเกษตร (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไปสู่การปฏิบัติ ได้แก่ การลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มโอกาสในการแข่งขันสินค้าเกษตร การพัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning) การส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ การส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ ศูนย์เรียนรู้ การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร ธนาคารพันธุ์พืชพันธุ์สัตว์ การป้องกันการทำประมงผิดกฎหมาย การขับเคลื่อนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์วาระแห่งชาติด้านสหกรณ์และแผนพัฒนาสหกรณ์ที่เกี่ยวข้อง	

ระยะที่ ๒	
ระยะที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๙ – ปลายปี ๒๕๖๐)	แผนการปฏิรูปประเทศสืบเนื่อง (ปลายปี ๒๕๖๐– ๒๕๗๙)
๔) การดำเนินการศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร **เป้าหมาย** ในปีงบประมาณ ๒๕๖๐ ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร มีจำนวน ๘๘๒ ศูนย์ เกษตรกร จำนวน ๔๔,๑๐๐ ราย ได้รับการพัฒนาและสามารถถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยี และจัด Field day จำนวน ๘๘๒ อำเภอ **ผลที่คาดว่าจะได้รับ** (๑) บูรณาการหน่วยงานเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงาน (๒) เกษตรกรสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร ลดต้นทุนการผลิต การจัดการศัตรูพืช ดิน และ ปุ๋ย (๓) มีการเชื่อมโยงเครือข่ายเกษตรกร ผู้นำเกษตรกรสามารถถ่ายทอดเทคโนโลยี	
รายละเอียด การปฏิรูปภาคการเกษตร	
๑) การสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร	
(๑) ส่งเสริมการบริหารงานในรูปแบบสหกรณ์และขับเคลื่อนแผนพัฒนาสหกรณ์ไปสู่การปฏิบัติ ๑๓,๑๙๓ แห่ง (๒) พัฒนาฐานข้อมูลทะเบียนเกษตรกรจากระดับกรมเป็นข้อมูลระดับกระทรวง (๓) พัฒนาเกษตรกรด้านพืช ปศุสัตว์ ประมง เทคโนโลยี และการตลาด รวมทั้งเกษตรกรรุ่นใหม่ (๔) จัดที่ดินทำกินให้กับเกษตรกรในเขตปฏิรูปที่ดิน ๘๐๐,๐๐๐ ราย	(๑) สร้างความเข้มแข็งแก่สหกรณ์การเกษตรโดยใช้กลไกประชารัฐเชื่อมโยงสถาบันเกษตรกรกับภาคธุรกิจ (๒) ปรับปรุงและเชื่อมโยงฐานข้อมูลเกษตรกรและทะเบียนเกษตรกร กับหน่วยงานระดับประเทศ (๓) พัฒนาศักยภาพเกษตรกรให้เป็น Young Smart Farmer/ Smart Farmer (๔) สนับสนุนการมีกรรมสิทธิในที่ดินทำกินและการกระจายการถือครองที่ดินเพื่อการเกษตร
๒) การพัฒนาประสิทธิภาพและคุณภาพสินค้าเกษตร	
(๑) ลดต้นทุนการผลิตลงและมีผลผลิตต่อหน่วยเพิ่มขึ้น รวมทั้งผลผลิตมีคุณภาพได้มาตรฐาน สร้างโอกาสในการแข่งขันสินค้าเกษตร (๒) เพิ่มพื้นที่ชลประทาน ๖๘๙,๕๙๔ ไร่ และปริมาณน้ำเก็บกักเพิ่ม ๑,๑๕๐.๓ ล้านลูกบาศก์เมตร พัฒนาแหล่งน้ำชุมชน ๑๑ แห่ง (๓) ระบบกระจายน้ำในเขตปฏิรูปที่ดิน ๘๘ แห่ง ๓๒ จังหวัด รวมทั้งการอนุรักษ์ดินและน้ำ (๔) ก่อสร้างแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน ๔๔,๐๐๐ บ่อ	(๑) ลดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตโดยส่งเสริมการใช้เรื่องจักรกล (Motor Pool) (๒) ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ประกอบธุรกิจด้านการเกษตร (๓) พัฒนาแหล่งกักเก็บในระบบชลประทานและนอกเขต เขื่อน อ่าง คลอง สระน้ำ ตามแผนยุทธศาสตร์บริหารจัดการน้ำ (๔) พัฒนาพื้นที่ชลประทานสู่เป้าหมาย ๖๐ ล้านไร่

ระยะที่ ๒	
ระยะที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๙ – ปลายปี ๒๕๖๐)	แผนการปฏิรูปประเทศสืบเนื่อง (ปลายปี ๒๕๖๐– ๒๕๗๙)
(๕) ปรับปรุงคุณภาพดิน ๑๙๑,๖๕๐ ไร่ และจัดระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ ๙๘๑,๙๙๐ ไร่ (๖) จัดให้มีมาตรฐานสินค้า สร้างความปลอดภัยให้กับผู้บริโภคและผู้ผลิตตามหลักสากล	(๕) ใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำนานาชาติเพื่อนำมาใช้ในระบบชลประทาน (๖) สนับสนุนการจัดรูปที่ดินให้ครอบคลุมพื้นที่มากขึ้น
(๗) ขยายช่องทางการตลาดสินค้าเกษตรให้เกษตรกร (๘) จัดทำแผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก (Agri - Map) และบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning) โดยส่งเสริมประสิทธิภาพและปรับโครงสร้างการผลิตในเขตพื้นที่ไม่เหมาะสม (๙) พัฒนาและส่งเสริมระบบการเกษตรแบบแปลงใหญ่ รวม ๖๕๐ แปลง (๑๐) วิจัยและพัฒนาพันธุ์พืช ปศุสัตว์ ประมงเพื่อตอบสนองภาคการผลิตของประเทศ (๑๑) พัฒนาและเชื่อมโยงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Applications)	(๗) การปรับปรุงคุณภาพดิน ร่วมทั้งการอนุรักษ์ดินทุกพื้นที่อย่างต่อเนื่อง (๘) ให้มีหน่วยตรวจรับรองมาตรฐานสินค้าแบบ One Stop Service และถ่ายโอนภารกิจให้ภาคเอกชน (๙) พัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตรสู่มาตรฐาน และผลักดันมาตรฐานสินค้าของไทยสู่การยอมรับระดับสากล (๑๐) ขยายช่องทางการตลาดสินค้าเกษตรให้เกษตรกรอย่าง ต่อเนื่อง (๑๒) สนับสนุนเกษตรกรเข้าถึงฐานข้อมูลการใช้ประโยชน์พื้นที่ตาม Agri-Map และองค์ความรู้ในการผลิตการเกษตรที่เหมาะสม (๑๓) บริหารจัดการเขตเกษตรเศรษฐกิจสำหรับสินค้าเกษตรที่สำคัญ โดยการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตในพื้นที่เหมาะสม และปรับเปลี่ยนการผลิตในพื้นที่เหมาะสมน้อยและไม่เหมาะสม ตามแผนที่ Agri - Map (๑๔) ส่งเสริมการผลิตสินค้าแปลงใหญ่ตามแนวทางประชารัฐ ให้ครอบคลุมพื้นที่ที่มีศักยภาพ (๑๕) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาด้านการเกษตร (๑๖) วิจัยเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Applications) สนับสนุนการเข้าถึงและการนำไปใช้ประโยชน์ของเกษตรกร
๓) การดำเนินงานตามแนวพระราชดำริ/เศรษฐกิจพอเพียง	
(๑) ส่งเสริมอาชีพด้านการเกษตรตามโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ โดยการจัดทำแปลงสาธิตถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตพืช การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ปศุสัตว์ หม่อนไหม ข้าว การปรับปรุงบำรุงดิน รวมทั้งการทำบัญชี (๒) การพัฒนาพื้นที่โครงการหลวง ให้เป็นศูนย์การเรียนรู้ของการพัฒนาพื้นที่สูงอย่างยั่งยืน (๓) การขยายผลการถ่ายทอดความรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การเผยแพร่พระเกียรติคุณและพระอัจฉริยภาพกษัตริย์เกษตร	(๑) ขยายผลจากการจัดทำแปลงสาธิตให้เกิดการประกอบอาชีพด้านการเกษตรตามโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ (๒) การพัฒนาพื้นที่โครงการหลวงในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง (๓) ขยายผลการถ่ายทอดความรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอย่างต่อเนื่อง

ระยะที่ ๒	
ระยะที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๙ – ปลายปี ๒๕๖๐)	แผนการปฏิรูปประเทศสืบเนื่อง (ปลายปี ๒๕๖๐– ๒๕๗๙)
	(๔) ส่งเสริมการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ส่งเสริมพื้นที่การเกษตรในชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร
	๓. การปฏิรูปด้านพลังงาน
	รัฐบาลได้วางรากฐานด้านพลังงานของประเทศ โดยจัดทำ แผนบูรณาการพลังงานระยะยาว (พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๗๙) ขึ้นเป็นครั้งแรก โดยฟังเสียงจากประชาชนในทุกภูมิภาค และเชื่อมโยงข้อมูลแผน ทั้ง ๕ ด้าน ได้แก่ ด้านไฟฟ้า ทดแทน อนุรักษ์ ก๊าซธรรมชาติ และน้ำมัน ซึ่งนำไปสู่ความมั่นคงทางพลังงาน โดยรักษาระดับการผลิตสำรองไฟฟ้าไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๕ ลดการพึ่งพาก๊าซธรรมชาติสำหรับการผลิตไฟฟ้า เพิ่มการกระจายเชื้อเพลิงจากพลังงานทดแทนและถ่านหินเทคโนโลยีสะอาด ทั้งนี้ ได้กำหนดเป้าหมายในการเพิ่มสัดส่วนพลังงานทดแทน ทั้งจากไฟฟ้า ความร้อน และภาคขนส่งเป็นร้อยละ ๓ และลดความเข้มข้นของการใช้พลังงาน ลงร้อยละ ๓๐ ในปี ๒๕๗๙ ทั้งนี้ ในการวางแผนพลังงานระยะยาวยังได้ผลักดันโครงการสำคัญที่ช่วยขับเคลื่อนการลงทุนทางพลังงานในอนาคต อาทิ โครงการไฟฟ้าอัจฉริยะ หรือ Smart Grid โครงการเมืองอัจฉริยะ (Smart Cities – Clean Energy) โครงการส่งเสริมการใช้งานยานยนต์ไฟฟ้า (EV) ในประเทศไทย และโครงการส่งเสริมระบบกักเก็บพลังงาน (Energy Storage)
รายละเอียดการปฏิรูปด้านพลังงาน	

ระยะที่ ๒	
ระยะที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๙ – ปลายปี ๒๕๖๐)	แผนการปฏิรูปประเทศสืบเนื่อง (ปลายปี ๒๕๖๐– ๒๕๗๙)
๑) การดำเนินการด้านความมั่นคง ได้แก่ (๑) การกำกับการสำรวจและผลิตปิโตรเลียมในแปลงปัจจุบันให้ผลิตต่อเนื่อง (๒) การบริหารจัดการสัมปทานที่จะหมดอายุ (๓) การปรับปรุง พรบ.ปิโตรเลียม (๔) การเปิดให้ยื่นสิทธิสำรวจและผลิตปิโตรเลียมรอยใหม่ (๕) การนำเข้าก๊าซธรรมชาติเหลว (Liquefied Natural Gas : LNG) เพื่อเสริมความมั่นคง (๖) การพัฒนาโครงข่ายระบบท่อส่งก๊าซธรรมชาติ (๗) การขยายระบบการขนส่งน้ำมันทางท่อไปยังภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๒) การดำเนินการด้านความมั่งคั่ง ได้แก่ (๑) การปรับโครงสร้างราคาน้ำมัน (๒) การปรับลดค่าไฟฟ้า (๓) การผลักดันให้ Third Party Access (TPA) ในกิจการก๊าซธรรมชาติสามารถเกิดโครงการนำร่อง ๓) การดำเนินการด้านความยั่งยืน ได้แก่ (๑) การผลักดันมาตรการส่งเสริมพลังงานทดแทน โดยการรับซื้อไฟฟ้ารูปแบบ Feed - in Tariff ในลักษณะ Competitive Bidding (๒) โครงการโซลาร์ส่วนราชการและสหกรณ์การเกษตร (๓) โครงการโซลาร์รูฟท็อปเสรี (๔) การดำเนินมาตรการบังคับ อาทิ การจัดการอาคาร/โรงงานควบคุม การผลักดันการบังคับใช้ Building Energy Code (๕) การปล่อยสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำให้กับการปรับเปลี่ยนอุปกรณ์ประหยัดพลังงาน (๖) การส่งเสริมเครื่องจักรอุปกรณ์ประสิทธิภาพสูงและวัสดุเพื่อการอนุรักษ์พลังงาน โดยการออกฉลากประหยัดพลังงาน (๗) การสนับสนุนโครงการด้านพลังงานผ่านกลไกกองทุนเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน (๘) การเสริมสร้างศักยภาพพลังงานในระดับชุมชน	๑) แผนดำเนินการในอนาคต เพื่อสร้าง มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ทางพลังงาน (ระยะ ๒๐ ปี) (๑) ด้านไฟฟ้า พัฒนากำลังการผลิตไฟฟ้าในปี ๒๕๗๙ ตามแผนพัฒนากำลังผลิตไฟฟ้าของประเทศไทย (PDP) ๒๐๑๕ อยู่ที่ ๗๐,๓๓๕ เมกะวัตต์ โดยแบ่งเป็น - พลังงานหมุนเวียน (รวมพลังน้ำในประเทศ) ร้อยละ ๒๐ - ซื้อไฟฟ้าจากต่างประเทศ ร้อยละ ๑๕ - ก๊าซธรรมชาติ ร้อยละ ๓๗ - ลิกไนต์และถ่านหินเทคโนโลยีสะอาด ร้อยละ ๒๓ - นิวเคลียร์ ร้อยละ ๕ ทั้งนี้ การดำเนินการตามแผน จะส่งผลให้เพิ่มการกระจายเชื้อเพลิง ซึ่งช่วยเสริมสร้างความมั่นคงทางพลังงาน และไม่กระทบต่อค่าไฟฟ้ามากจนเกินไป โดยตลอดระยะเวลาของแผนค่าไฟฟ้าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นปีละ ๑.๒๘ % นอกจากนี้ ยังส่งผลดีต่อสิ่งแวดล้อม โดยการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์จากการผลิตไฟฟ้าต่อหน่วยไฟฟ้า ลดลงร้อยละ ๓๗ (๒) ด้านอนุรักษ์พลังงาน ได้แก่ ลดความเข้มข้นการใช้พลังงานลงร้อยละ ๓๐ ในปี ๒๕๗๙ ดำเนิน ๑๐ มาตรการเพื่อลดใช้พลังงาน ในภาคขนส่ง (๓๐,๒๑๓ กิโลตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ) อุตสาหกรรม (๑๔,๕๑๕ กิโลตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ) อาคารธุรกิจขนาดใหญ่ (๔,๘๑๙ กิโลตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ) และอาคารธุรกิจขนาดเล็กและที่อยู่อาศัย (๒,๑๕๓ กิโลตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ) (๓) ด้านพลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก ประกอบด้วย - เพิ่มสัดส่วนการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานทดแทนในปี ๒๕๗๙ ให้อยู่ที่ร้อยละ ๒๐ ต่อประมาณการใช้ไฟฟ้า คิดเป็น ๑๙,๖๘๔.๔๐ เมกะวัตต์ - เพิ่มสัดส่วนการผลิตความร้อนจากพลังงานทดแทนในปี ๒๕๗๙ ให้อยู่ที่ร้อยละ ๓๖.๖๗ ต่อปริมาณการใช้ความร้อนคิดเป็น ๒๕,๐๘๘ กิโลตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ - เพิ่มสัดส่วนการใช้เชื้อเพลิงชีวภาพ ในปี ๒๕๗๙ ให้อยู่ที่ร้อยละ ๒๕.๐๔ ต่อปริมาณการใช้เชื้อเพลิง คิดเป็น ๘,๗๑๒.๔๓ กิโลตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ (๔) ด้านก๊าซธรรมชาติ ได้แก่

ระยะที่ ๒	
ระยะที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๙ – ปลายปี ๒๕๖๐)	แผนการปฏิรูปประเทศสืบเนื่อง (ปลายปี ๒๕๖๐– ๒๕๗๙)
	- ชะลอการเพิ่มขึ้นของการใช้ก๊าซธรรมชาติโดยการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้และลดการพึ่งพาก๊าซธรรมชาติในการผลิตไฟฟ้าลดลงตามแผน PDP 2015 - รักษาระดับการผลิตจากแหล่งในประเทศให้ยาวนานขึ้น - จัดหาเชื้อเพลิงธรรมชาติจากแหล่งต่างประเทศ (LNG) - พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านก๊าซธรรมชาติทั้งระบบท่อและท่าเรือรองรับ LNG (๕) ด้านน้ำมันเชื้อเพลิง ได้แก่ - โครงสร้างราคาน้ำมันมีความเหมาะสมและสะท้อนต้นทุนที่แท้จริง - บริหารจัดการน้ำมันเชื้อเพลิงได้เหมาะสม - มีการใช้เอทานอลและไบโอดีเซลตามแผนพัฒนาพลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก (AEDP) - การพัฒนาระบบขนส่งน้ำมันทางท่อแล้วเสร็จ - การศึกษาการสำรองน้ำมันทางยุทธศาสตร์ 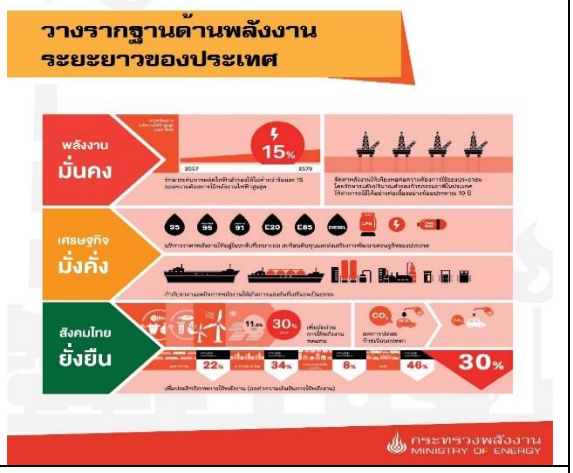
๔. การปฏิรูปด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	
	จากสถานการณ์ของโลกที่ก้าวเข้าสู่เทคโนโลยีดิจิทัล ยุคที่เทคโนโลยีหลอมรวมเข้ากับทุกกิจกรรมในชีวิตประจำวัน ซึ่งประเทศไทยต้องเผชิญกับความท้าทาย โดยเฉพาะปัญหาด้านความเหลื่อมล้ำ รัฐบาล จึงได้กำหนดนโยบายปฏิรูปประเทศ ด้วยยุทธศาสตร์นำประเทศไทยก้าวเข้าสู่ Thailand 4.0 การพัฒนาประเทศไปสู่วิธีการคิดใหม่ กระบวนการการทำงานใหม่ และวิถีชีวิตใหม่นำพาประเทศไทยไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ด้วยการสร้างความเข้มแข็งจากภายใน ตามแนวคิด

ระยะที่ ๒	
ระยะที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๙ – ปลายปี ๒๕๖๐)	แผนการปฏิรูปประเทศสืบเนื่อง (ปลายปี ๒๕๖๐– ๒๕๗๙)
	ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงผ่านกลไกประชารัฐ ในคราวประชุมคณะรัฐมนตรีวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๙ มีมติเห็นชอบ แผนแม่บทการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ๖ ยุทธศาสตร์หลัก ซึ่งเป็นกลไกสำคัญ ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่สังคมดิจิทัลอย่างยั่งยืน สร้างความเท่าเทียมกันทางด้านโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลให้กับประชาชนชาวไทย ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม โดยตระหนักถึงความสำคัญในการให้บริการประชาชนในการปฏิรูปภาครัฐ

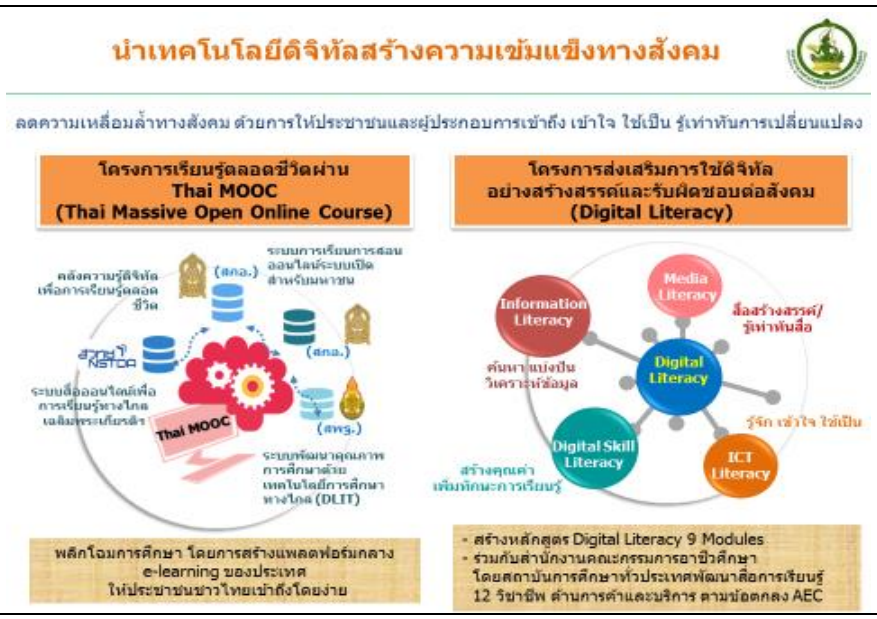

ระยะที่ ๒	
ระยะที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๙ – ปลายปี ๒๕๖๐)	แผนการปฏิรูปประเทศสืบเนื่อง (ปลายปี ๒๕๖๐– ๒๕๗๙)

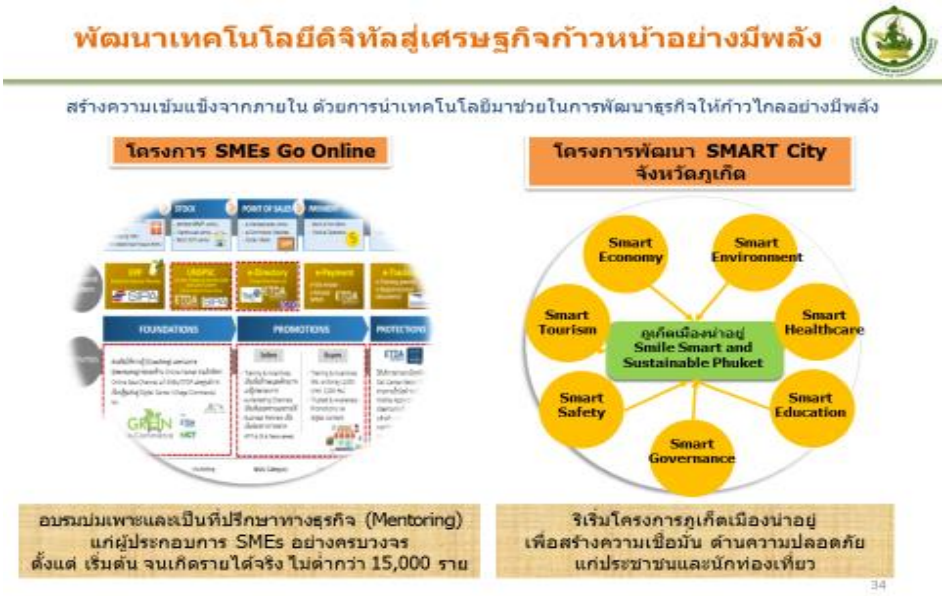

กลไกการขับเคลื่อนประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ : ด้านเศรษฐกิจ

คณะกรรมการขับเคลื่อนและปฏิรูปด้านเศรษฐกิจ การเงิน การคลัง การลงทุนภาครัฐ และโครงสร้างพื้นฐาน (คณะที่๒) มี ดร.สมคิด จาตุศรีพิทักษ์ รองนายกรัฐมนตรี เป็นรองประธาน ขับเคลื่อนดูแลค่าครองชีพให้แก่ผู้มีรายได้น้อย ส่งเสริมการแข่งขันที่เป็นธรรม ส่งเสริม SMEs ปรับโครงสร้างภาษี ส่งเสริมเขตเศรษฐกิจพิเศษ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน บริหารจัดการพลังงานและส่งเสริมพลังงานทดแทน ขับเคลื่อนเศรษฐกิจดิจิทัล และเตรียมพร้อมเข้าร่วมประชาคมเศรษฐกิจ เช่น ความตกลง TPP ปฏิรูปส่งเสริมการเป็นศูนย์กลางประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนปฏิรูปสหกรณ์รัฐวิสาหกิจ นอกจากนี้ ยังมีการแต่งตั้ง “คณะกรรมการภาครัฐและเอกชนเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ (Public Private Steering

ระยะที่ ๒	
ระยะที่ ๒ (๑๒ กันยายน ๒๕๕๙ – ปลายปี ๒๕๖๐)	แผนการปฏิรูปประเทศสืบเนื่อง (ปลายปี ๒๕๖๐– ๒๕๗๙)
	Committee) หรือคณะทำงานสานพลังประชารัฐ” ซึ่งมีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารและคณะทำงานรวม ๑๒ ชุด เพื่อร่วมกันขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศตามนโยบายประชารัฐ โดยแบ่งออกเป็น ๒ กลุ่ม ดังนี้ ๑) กลุ่ม Value Drive หรือ 7D ประกอบด้วย คณะทำงานแต่ละด้าน จำนวน ๗ คณะ ได้แก่ การยกระดับนวัตกรรมและผลิตภาพ การส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและวิสาหกิจเริ่มต้น (SMEs & Startup) การส่งเสริมการท่องเที่ยว & MICE การส่งเสริมส่งออกและการลงทุนในต่างประเทศ การพัฒนาคลัสเตอร์ภาคอุตสาหกรรมแห่งอนาคต (New S - Curve) การพัฒนาการเกษตรสมัยใหม่ และการสร้างรายได้ และกระตุ้นการใช้จ่ายของประเทศ ๒) กลุ่มEnable Driven (5E) ประกอบด้วยคณะทำงานแต่ละด้าน จำนวน ๕ คณะ ได้แก่ การดึงดูดการลงทุนและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ การยกระดับคุณภาพวิชาชีพ การพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและประชารัฐ การปรับแก้กฎหมายและกลไกภาครัฐ และการศึกษาพื้นฐานและการพัฒนาผู้นำ